

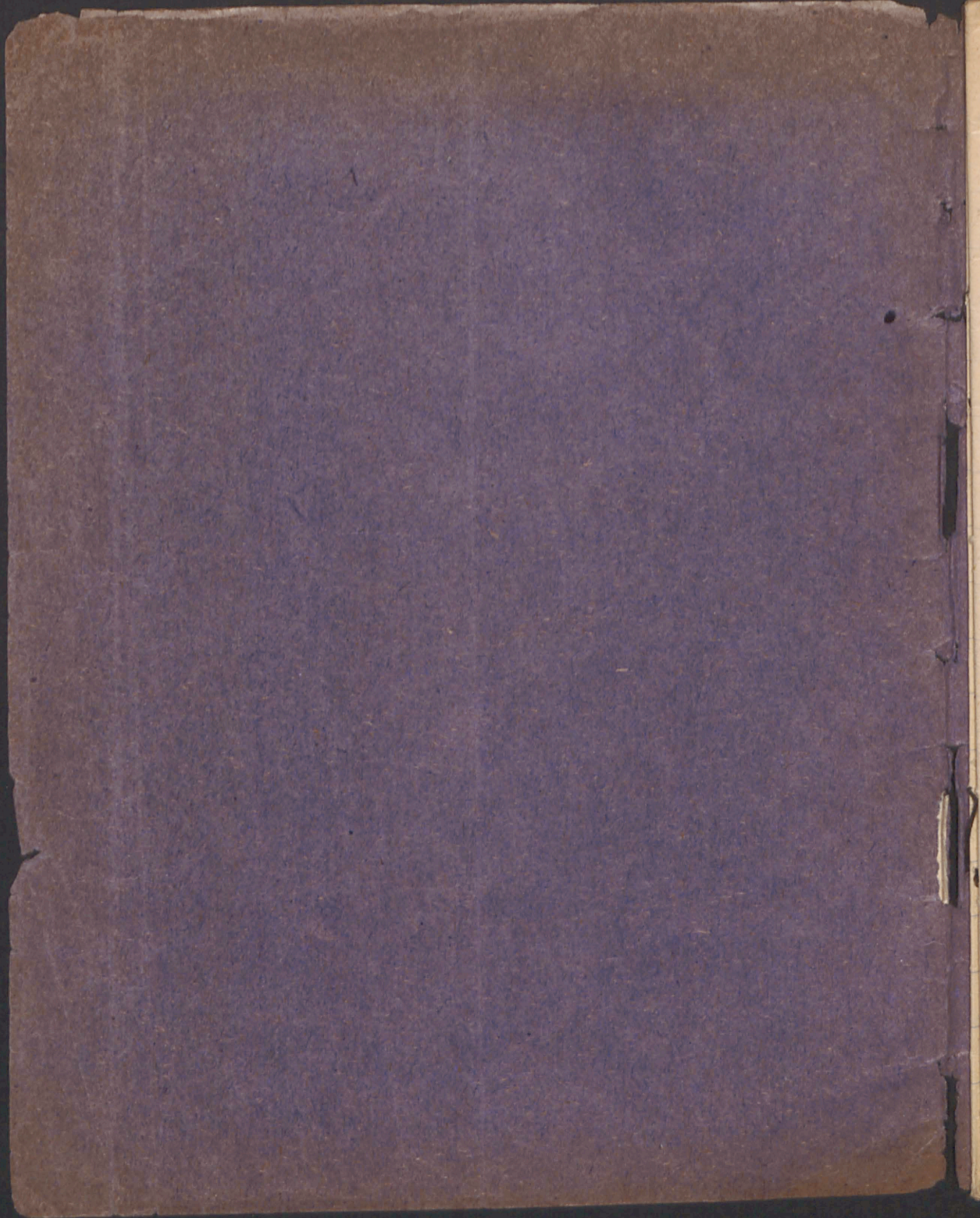
11

~~№ 112~~ Ч. К.

Мушкетер, Записного Крестина
(През иоранку)

Сл. 30-54.

Разом ти згурма.

В рад: свої й чужим.

З ерців своїх полемних
І тих немних тиб банка

З дивляються урога
Тиг згук різкий збірка.

У скрізь в широким поше

Тиг ерпах мури злії

Некає емоціональній

Аералд кінсбок-мертвий.

Далекий ти не мало

Ано се, каучо їх збав,

Ек котай у мови

Безумно, тихо гуав...

Тиме в буряевім кукри

Тосігосій згук промисел,

Ек зупи, зроби ендриєвська

Всес пар немов заіав.

Живемо ерців не баритів,

Усім риртій їх тах,

Що сій перилд в алубокх

Українських етигах

Лим злії немов заклятий

Мим згукки розости

Ушугарив триборицѣ
Шеих - в сеербейскѣ ети.

20. 2

Ане ак шугарив сурѣ дасиѣ
Грѣн жуицѣ в зарѣ,
Шугарив злинок сеербейскѣ
Слованиѣ сурѣн прокѣнѣ.

Зинскаѣ рѣкѣ сѣм. Ч. Т. А., Шугарив,
Ервина Терина, за его рѣчѣм, 10. IV 1922
переклад т. ак. Стоицко.
(Визитѣ рѣч. ордѣнѣм гонимѣ).

Не задержуючися на станції, дивізія перейшла залізницю і, виїхавши відділ в напрямі на село Киселичак (яко боковий отряд) марширувала на Антонів, де набула з 2го на 3^{тє} травня з Рінний полк, потім франці з 3^{тє} травня робив напад на Вошневичівський аказ, що провадив через село Мерківру.^{*)}

Милитарем Запорізькою дивізією, проїзди село Червонолівка, наближаючи до залізниці Ванька - Бірзуля; біля залізниці вона мала неширокую ештарку з Галицькою Рінною Бригадою котра разом з аказом армії перебувала велиз Рини. Після короткої перестрілки, сідня провадувала рече на сід, а дивізія перейшла залізницю і без ештарки з верою дійшла до м. Рязинопіль. Тут перебувала епископі дивізія Вошневичівської дивізії.^{**)}

*) Про цей марш залі. див. стор.

**). До сів підполковника Адріана Маруценька.

Най 31го на 2^{ге} травня дивізія вийшла в мі-
сі, що на захід від м. Медопріт.

Від 4го до 12го години дивізія провадила
дій з броневиками, котрі прикривали ворогів
ешелони, що відходили з ст. Ванярна на
ст. Гудинь (мабу). Під впливом дов. підтр-
мики в видача повстанців Кедрово на ст.
Шуровілка¹⁾. Терминологія ешелонів не
вдалася. З 12го до 18го години тривав армо-
ний дії; о 24 години дивізія перейшла в
рішучій наступ, і заняла ст. Криносів,
при чому було захоплено 2 гармати і вели-
ку здобич. Але Ванярі не змогли поїхати
на станції і незабаром були вбиті з нїї
броневиками, а о 3-4 години 3го травня
з півночі ешелонами було підвезено більше
випуску піхоту котра атакувала Ванярі.
Наступ цей було відбито, але гасили дї-
візія, котру було послано в адв. атаку
гому ворогові, була сама атакована
^{1) див. етер. бі 22.}

Савишевими, що відходили з ст. Ван-
 перга; ця рота дивізії відійшла з вели-
 кими потерями й зацубили 1 гармату.
 Її припинив; ворог міцно займав Криво-
 нів, Волинська дивізія заняла вихідне
 становище на заліз від станиці. Коло 10^ї
 години розвідка Закарпатської дивізії зясува-
 ла Савишівські Іршівки, що перебували
 на Ванпергу з Кривонолем. Дивізію було
 заволано в лісі, що на південній стороні від
 м. Кривонолів, Татарів Німно-Гарного диві-
 зіона й пулемети нічого несли з відомою
 позицією коло лісу, в пущах, а тяжілого
 пороху сфінки Терасімова (знаходився й
 ядрового снаряда - через Кривонольського Дв.) бу-
 ло надіслано зня взриву залізничі. Бро-
 новити йшли зусил покласти; вони були
 підійшли до будки (сфінки Терасімова не

встигнув чи по зр'їсе иншої прикуси але
не взірвав замізничу, багнетом і пучком
вигрими вогонь, Бродовика погали були від-
повізати, але один з перших снарядів
„амінозоль" потрапив в передній броневик,
чим прилучив об'їє тілоти повним хо-
лом на Кривоніс. Почувши стрільбу заї-
ва від Кривоніс, Запорозьчя рушили за
Бродовиками, Валмиці; почувши вогонь За-
порозьців знов атакували етанду, і на цей
раз її взяли. Через хватуєнів возили Ту-
лий наказав швидко обсудити етанду, бо
з півдня знова надходить Бродовик. На-
каз було виконано; Запорозьчя рушили на-
зад на Мяснівку, а Валмиці на Марів-
ку.

Перша фаза операції була закінчена—
армія перейшла замізничу.

*) „Двіженіє на востроку"

Тим часом Київська дивізія провадила так
 ні бої внаслідок союзників, а з авангардами ворога,
 потриві погреб відсадились з французів. Підготував Київ-
 ської дивізії, що була вислана на село Кисичини,
 прийняла бої під дією селом, понесла великі
 постради, але затримала ворога і дала
 можливість дивізії приготуватись до бою.
 3^я Київській полк, потриві в той час був у
 Марківці рушив „на Імператор“, але зостав
 дивізію внаслідок марши із Антоном в Сав-
 рино. Влілі міне дінем селами разигрались
 бої, в потриві відзначилась Київська дивізія
 при відбитті російських атак ворога. Коли
~~контратака~~ провадила по під єдином місцем,
 було одержано зброю кулеметним
 огнем з дистанції 600-800 ярдів. Одержано
 двох, потриві ішов нічки в голові 3го пол-
 ку, вразив рукою напружен і коротко на-

казав: „З^ї папа - в атаку!“ Змісуз мари
 маршем папа рушив, блещучи шавшави,
 залучала „Слава“, хором стісно втія зрису,
 а солонна продовжує мари; вороний
 алашарз не прелізував, а зараз-же по за-
 няттію Антанею взяв напрям на Мокш-
 ку і гай на Мзеніну.“ З^ї папа зноа за-
 нів Антонієв, зе провів ще одну ніч (з 3^ї на
 4^ї травня); дівізія погувала десь в районі
 Савина.

Запорожські обози ще нігчас даю з броневи-
 ми були направлені наудіком на Мзе-
 нівку, котра радучвалася безперним мі-
 цем, бо на північ від неї знаходилася десь
 (точно не знам) Куїкська дівізія. Але при
підході до Мзенівки обози зустрілися з
 Малою полку, що операція прориву була проведена
 швидко армії і гаєдиками її, не дивлячись
 на гасю зміну трудної сітфайї, майже зрозпо-
 ло, мучу визнаю, що і дашевники в цит боя

пемонною большевиків, котра тільки, що
 перед тим билася з тюрками. Все, що
 було живого в адрі, з мушкетями і без них,
 розсипалося в лаву й гинуло атаки, але
 король не атакував, а спішно пройшов
 через Мадриду на Баранівку (всє потім
 вийшло, що то був головний турецький ~~цар~~
 король). Дівізія вступила в Мадрид і розто
 шувалася. Турки, з ідеї кілька старшин зай
 шли до Котаріуса Федосюка, котрий прий
 мав нас дуже сердешно, запросив на вечерю,
 але ми відмовилися, бо Турки треба було
 їздити на зоварення з Омеляновим, а
 я хотів тільки спати, — це було оденюв
 мое бачення. Але тільки, що вступив в
 лаву, над Мадридскою колою розігрався ~~шран~~
 шран. Коши з адрі гурма і вєкогов на вулицю,
 правили здарність до майдану, а шчади ст
 дутько й правібно одіювими поміщеня, зу
 шим вєкогов свої гадєнки й паліть гадєнку
 адрі в із трудних і дивних дєв.

през штабамъ вже вимагали мене збізнати роза-
 ки, на гачі з енергійнимъ хорунжимъ Бру-
 ло. Я розіславъ наказъ, словеснимъ, — до багатьохъ
 випускати часу зъ рукъ, а писати не мавъ
 часу: „всімъ виступаючимъ зъ Мессеріва тими
 умовами, якъ прийшли сьогодні!“ Турки ще
 не встигли вийти зъ містечка, погубили
 розривомъ, повернувшись до штабу, і заразъ же ми
 вийшли зъ Мессеріва. Над нами рясніла
 шрапнель; насуналися темерьва; місяць ще
 не було, і в збух пролаяв дутко нікого не
 стало видно. Часу збізнати сподівано вико-
 нани наказомъ, були вперз зловани збух, але
 не переходили до якихъ буть акцій, бо темерьва
 родила немощевого розвізку. Ворога не бу-
 ло чути, ворогъ кренився. Черезъ якийсь
 часъ ввійшовъ місяць, і Турки показавъ німо-
 му попові вискофъ розвізку; її було одужати

Лино в містечка муніципальні і приватні
огні, розвізючи потім усіх казаків, і знов
уся етиало. Турки затіяв мене, — що робити?

— „Нічого, до втягується у містечко в таку тем-
рощу невідомо. Мені здається, що воєводи не віз-
супоможе через Мєсківку на Татарівку. Взяв
буде видно, ~~чи~~ можемо ми їх нешарпати, а за-
роз утворюється у вій не треба.“ Турком моя
візновізь не сподобався, і він пішов наперед.

Я зі шквалом зайшовся з задку, за дзеркал,
зліз з коня, наможе поліз на руку ^{за-}
^{разом} ~~заванта~~ заснув, як і все на вкруги мене. Топ-
тем, зправа, з зру поцумоє стрілятиною,
і турки заведоно всею над нами ми гон-
вали. Я вернув на коня, зігнав мій шквал,
потрій погал-було мікати розлом зріненн
ми тесовими віздіолим; зігнавши, скман-
дував, — „етій! Рівняйс!“ ~~в~~ продержавши

Боги де кічка явилася під очима знову притів
до маду. Нам все запералося, я вибрався на го-
ру, ввазі, що там мене може зловляють ор-
денарди від Трупо і раяні. Стріляючи
споро прикинувся, а приїждивши до мене Трупій
казав, що якийсь воєнний літак певно
якийсь одійти наше прорва прямо але потрапив
на кічку сажа асфальту і після переїрті-
ти відійшов. Знав було велико розвізку; на
цей раз вона заходила але до черга місяця
і зізнався, що воєнники позалися на Го-
рорнівку. Ці відомості ще більше впевнили
мене в тому, що ми єдімо на великому
шляху відходу воєнників, а через те знов
позаготовав, аби зійти в Мискинку до роз-
сліту на вступане, а, розтамувавшись
зевь неподалеко, тільки маю за місяць
нам домаз. Так і було зроблено зійти

сперійно перемогла в своїй Словизуї.

Триєдупація до опису третього дня операції, мушу погодити, що навмисно дуже мало пи-
шу про діяльність Руйвської і Волинської
дівізій в цей день. Це тому, що, не маючи ні-
якого серйозного матеріалу (наказів, доповідей),
мушу записувати тільки те, що сам чув і
бачив. Третій день операції прорину Запорозь-
ці вимеш, опримо від інших дівізій, а тому
ї згадувавши в своїй записці тільки
про Запорозьців; цим я не хочу зменшити
чи зневажити ролі, котру відіграли в
операції Руйв і Волинці.

Вранці 4го травня, коли з тієї-що зібрався
свідати, години коло 5^ї знов почався стріляти,
ї самота наша здала, що вимеш знову вим-

ними силами „пруть“ на Мисонітку з боку Мар-
нівки. Я повіз до Трумо, але забарив дов час
на пош; він наказав мені вислати розвідку на Мис-
нітку, а едме мене рудисев позове. Коли з, вико-
навши наказ, вийшов до швабам із емо, зоба-
рив Гашуцьку Бригаду Шапирова, потім вийше-
лив пар'трим на гору, стала, верівивляея, вий-
нула швабам і знов зявляея під горою, бу-
дучи одвернено Васильовичею армією⁴⁾ Коли
7^ї години я тоє, не пам'ятаю, привіз мені во-
всний наказ Трумо, — преслідувати ворога,
потім відізодити на Вілшанку. Послалиув
розповів, що Труми з Кіннею єдиною „аммазовців“
ї окремими козаками рішили гадити нае-
почув на якість пашонки, що прасували на
Горькнітку, відрізає його і погнав на Вілшан-
ку. Преслідувати ворога (в виконанні наказу).

4) про Гашуцьку бригаду мого по рій-них пригоди, як
про Васильовичів і Кіннею. див. стр. 40.

я мів тільки армійним очам, доведітьши
з'явіти, при батареї кінно-першого дивізіону,
чи були б люди розіслали, чи самі вони ки-
нулися навздогін „товарищам“. Батарея пере-
реш височіє на позицію, — на гору. Я був з
нею, через нами откритіє шляху на Вілчан-
ку, по потрібну безважно тінкати вози, підста-
вляло зброю, амуніцію навіть гадати, а ма-
ленька, порівняючи з ними, група кінних ко-
заків наша й рудала їя. Батарея відкрити
вогонь і ще більше надала думкою черво-
но-армійцям. Вона же кілька раз змінила
позицію, марши маршем по орачній ниві;
всє позаду нас лишилися Дзержаєвська, со-
база Шляхецька. Другий батальйонний кура-
мє затримався на дві милі по якомусь
схотера, погов було одержімоваєм Гуріоз
подоланим, але, багучи, що на його незвр-

тощої неадної уваги зникла і мене порав
тінари. Тримий же кілька раз надземав покази,
цуда багаря не відповідала, але квітці виле ду-
ли токи змудені, що длі міняри позіції
не було як: багаря градилося - би нерухоило.

Тому я кавав нековинної Алмазову мим-
тнев на місці. Через якийсь час все стівало
ї я наповав арденарути іхати - цурати
касути зіквіції та перкавати їм, що би
їмим в Млевскіку, же можуть спогілати,
але нехай будуть на погофіві, до не певно
з півночі з'єднається ще інші полковни ворога.

Відправивши багарю мене у Млевскіку, сви
я мимиве на моки, коло зороти, і поставив
кранор; повз мене проїздами грашника дав,
веселі, радісні: "Ба, коня неалеко, а то сви ми
їе але до Олестра гиним!"

Коло полудня я зізнав, що Тримий в Донугадї.

і поїхав до нього. Там ми поспішали, пош-
лих і везом, щоби дати споглянути кошик, пої-
хали вільно. Тимі зараз-оме по приїз-
ді перелаз, спати, а з пішов до Надв'язки
Недзвужного Недзвужкою, бо був, що там яков
спинився шість Кінного мазениського полку; там
я мав надію довідатися, що діється Волинські
зіб'їзії; ми але з вечера 2го травня не дієва
ли негідія наказів і зо всіма зачувили
зв'язок. Камандира полку, — Брата Надв'язки,
я не засяв; старшани, які були в еятуї коша-
ли мені, що він поїхав „на фронт“, але де
був цей „фронт“ нехто не міг сказати навіть
приблизно. Гостинний господарь кошиків ме-
не чаша, і я поментався до шість ~~вони~~
третій день приїхав про сон, але й на цей
раз судило було для мене не шматковим
до в'їзді в нас. Було получено наказ з Осели

знову, аби зіблизити йшла кудись на північ,
здається в Митайку. Пішки, що вийшов з зари,
щоби їй взяти Гуго, як коло мідька, — на
горі почався стрілянина. Коло латки Гуго
зустріє мене півданим. Неждоренка (сього втрад
знова зібрався в вечері з травня) здержався,
що велика кінна колона ворога посувається
на нас із лісу, що між Василем і Антоню-
лем. Розіславши по горах орденарів з
наказом з'являтися при виході з літеска
по Терлекивську дорозу, з з Гумми і зо шибам
вийшли на гору коло цього обірного пункту
і зійшли задарми ворожею кіннотою. Незава-
ром зібрався зіблизити; за горою стали на
позицію батареї Алмазова і Горний Запо-
рожець. Ворожа кіннота набулася без
стріля, але в лісі біз нас, на дуграді,
лежущимися зрів кінні лави, наші

чи ворогів не було видно; звідти иноді було
гуть мушкетний і кулеметний огонь; Віл-
манська дорога але горіла від кошок та
авозів і знов таки ми не знаєм чи ворог
то, чи свої. Це незнання напевно за-
недованням розвідки, але яка-не могла
бути розвідка, коли коні не розвідували-
ся вже третю добу, три добу мова і
коні не мали спокійну і гаєу для об'їзду.
Первою наїзній, і тільки він, піддержу-
вав наші сили. В цей час, поки ми роз-
губивалися на вкручі і старалися роз-
гадати ситуацію, на нас напали з
звідки-сь зліва перемцанний загін
авозів Вашичевської дільниці. Різалися його зупини-
ти з пістолем в руках і повернути назад.
Авонники не могли повести нас; які війсь-
ка на Вілмансові дорозі і на горі зліва від

нає, як і тільки вони внаєко стасі з тієї гори.
Обоз пізнав страшенну курську, чим звернув на нас
увагу; незворем з місю було нас овердієтно вана-
рими горноуїаши, з котрими нашія арміяї
веротисє було не піз єшу. Тімшиї полк за-
ховодєє піз каміянним амбарам и єтінанам
Фаміварку, кіїноє візіїєма не позаєєку в єр, а
пемондієри зіврашєє до Єрєєє. Єтановиєє
єєє єєєєє, і нєєєєє не вєєєєє, вєєєєє
єєєєє єєєєє єєєєє, єєєєє, єєєєє, єє
єєєєє єєєєє єєєєє, а не єєєєє єєєєє
єєєє єєєєє, єєєєє єєєєє єєєєє єєєєє
єєєєє єєєєє єєєєє єєєєє єєєєє, і єєєєє
єєєєє єєєєє. Єєєєє нєєєєє єєєєє; єєєєє
єєєєє, в єєєєє єєєєє єєєєє єєєєє єєєєє.
Єєєєє, єєєєє єєєєє, нєєєєє єєєєє.
„А, єєєєє, єєєєє єєєєє?“ Єєєєє, єєєєє
єєєєє єєєєє єєєєє єєєєє, єєєєє єєєєє.

ворог, — продовувався на думині; як, що там, на
 горішній мості, — буде видно, що рідий дало. Пашковська
 Дубовий і Аманов згодилися, Гривий візнові мені
 на поразу: „Робіть собі як знаєте!“ Я зараз-же все
 мав Чорний Запорожець і наказав: як, що на Віл-
 монському шляху ворог, — атакувати; як, що всі,
 — надіслати доносів. Бояри повернули гармати,
 аби піддержати можливість атакую Дяченка, ~~і~~
 нікого, заздалегідь приготувившись, вийти з долини
 Ревварку й вийти, за горю понагналися.
 „Чорні“ на руське румини згідно наказу;
 шквал мій мене мав намір румити, аби
 старше вийти з під огня, але з зупинив
 його і сміхував за румини „гарни“. Сі-
 туація знову могла скластися крижато,
 як що на Вілманському шляху наказав
 ся-бу ворог.
 „Чорні“ все близко, але з все підійшли

до небезпечної маси військ на шляху; їдуть
 кроком назад до півночі. Також так само кроком
 піднімаються на гору й змішувалися з військами
 на шляху. „Дяка Богові, — каже!“ Змінити
 знялися батареї, і зівізія рушила. Батьки і
^{змішували}
 били вогонь, але в цей час, на наше щасття,
 піднялося страшне яуртовина, зрешту зрив,
 в повітрі зарутилося етюдів піску, і до
 пог Бог припинив вій страшним дощем.
 Батьки, не маючи змоги продовжувати
 вогонь, припинили його, і ми спокійно виб-
 ралися на Вілчанську дорогу.

Нам робилося таке, як через сотворіння
 міра; — хаос повний: частини й авози
 всієї армії, вози, шинели, горючі, шкідливі,
 вода, пічки, піщи, попошки, ранені, пов-
 стонці, — все це пошлю, без ніякого порядку
 суцільно на південь. Чоло Запорозької ді-

візії вляхався в яруць виназдраву зістолюцію,
а дівозія зупинилася; коли явіст підтягнувся,
рушила доши; а залишив одну кінку соїто
з наказом нікому не дозволяти розривати
паньонку. Вони зайшли соїту, коли до
нас прийшли орденерув з наказом Силь-
яновича: „Всі армії сконцентруватися в районі
Села Рівшанка“. Я доповів Трушину,
що, на мою думку, цей наказ абсолютно
не раціональний: нападники, змурані
трояма добили його, а тому й віддав
його але ми не мали права наказу цієї
виконати во як, що всі армії, естолиана
доценту сконцентруватися в одному пункті,
доши буде наскоку одного ворожого швад-
роту вночі цеби зробився торе, що не
розберешся поїти і в три дні. Я прона-
чував, на власну руку їдти пошукаємо в

Вербу: „Ми будемо недалеко від армії;
 як що ворог нападне на нас, ми встигне-
 мо приготуватися до бою й допомогемо їй;
 як, що буде напад на нас, інші ділізії
 нас виступать.“ Гумий згодився, хоч і не без
 вагання, і зупинив того козаканий коло
 крилиці, одсажені вервами, — то було
 роздоріжжя на Вербу й Вільшанку,
 аби зачекати, коли підтягнуться всі ділізії.
 Ми займали праву половину дороги, а лівою
 йшли інші ділізії, котрі звертали від кри-
 лиці вліво; шрабові старшини сортували
 на цьому роздоріжжю козаків по ділізії.
 Чекати нам прийшлося довго; все було
 страшенно змучене й горисіювалося аби
 використувати коней звилитку спорою
 на сон; командири козаків, котрих
 Гумий викликав до шрабу, підізнавали,

злизили, краце сказати, зважувалися, з
конею і мене заміном. Нарешті дівчина
підтягнулася, рушила на Вербу, а за
годину вже була розтумована в цюлу се-
лі. Троночудами спокійно.

Франці 5го травня, добре виспавшись, я пішов
до атаманя. Гривий привітав мене різен-
ням: „Ваші стратегічні міркування про
необхідність нам розтумуватися на ^вВільшан-
ці, а в Вербу сказавши справедливими мил-
ли погасіти: як-би ми були з армією, то не
спали-би так спокійно, як спали тут,
але армії ми все-же не допомогли.“ Я ні-
чого не зрозумів зо слів атамана і зопи-
тав, — ^{в ріці} ~~в ріці~~ річ? Висловилося, що вночі ятоє
наєвогив на Вільшанку, була безперездочна
стрілянина, нами в темряві ноги злітали
ед з вільшовиками. Спонулося все гаразд;

навіть де-півка сотень Захисницьких. Ко-
 зів було взято в полон. * Тамі з приказав, що
 вони мене ятвє будив; Амазов розповів, що до
 цього привіт був ятвєсь замисломим з донесенням
 про вій у Вільманці, але він надіслав його до
 не її знов заснув, а я зовсім не міг передарти
 втому. Цікаво, чому кінні Запорозеці, що виклада-
 ли охорону, не зробили спалоху? Мабуть і вони
 спали ввечір ніч, — останню ніч партизанського
 походу.

Того-ж дня (5го травня) дівізія перейшла в село
 Карпівку, а 6го травня Омельницький - Павлен-
 ко на чолі 3го Річного полку й Галицької
 кінної Бригади був урочищю зустрічений в
 Імкнєй Головним Отаманом і представ-
 никами південно-українського фронту.

Було відслухано українською мовою урочи-
 щий мошебен, після котрого зверімовали

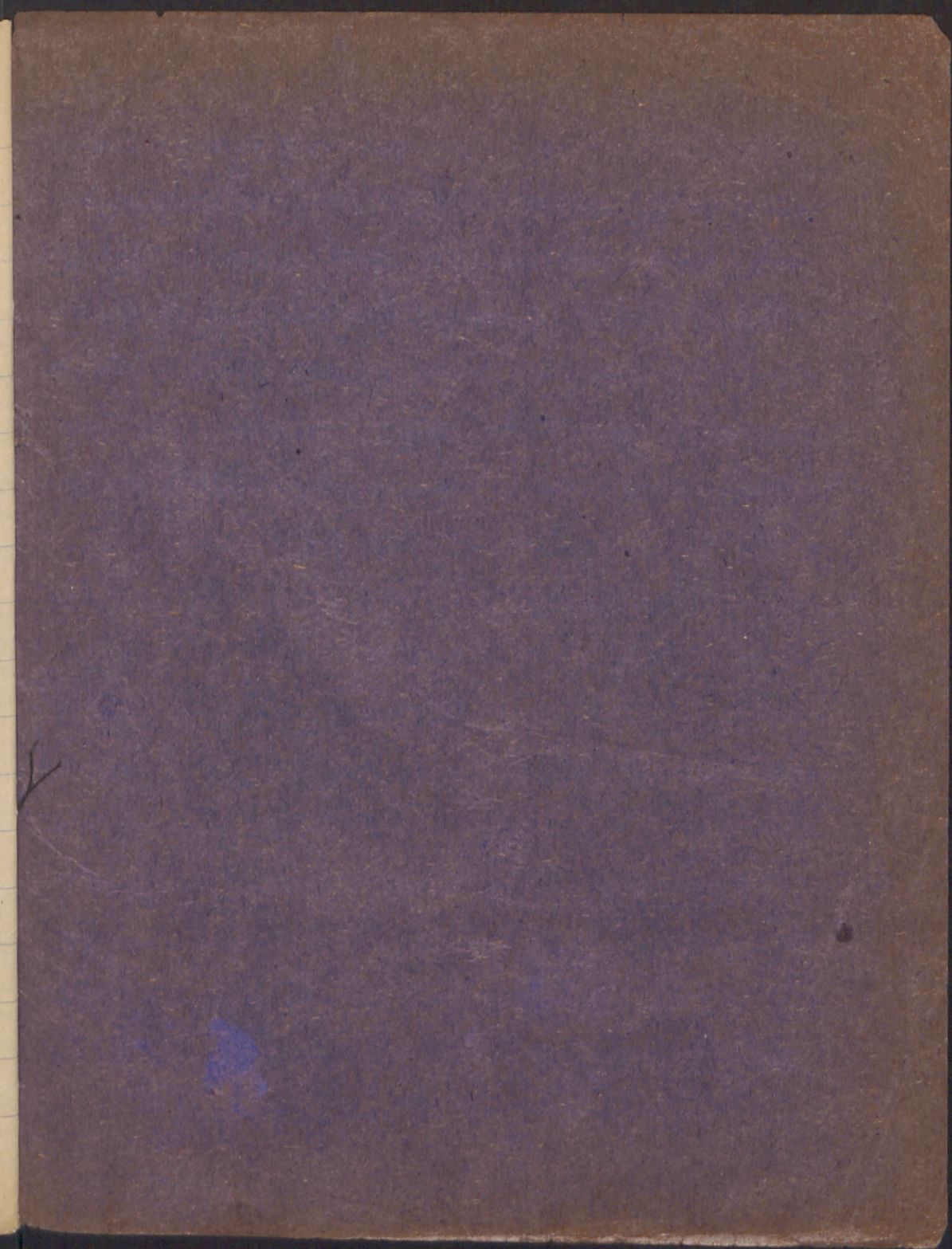
*) про надрубачі надії цієї ночі в Вільманці клявці
 не можна, бо й зараз не чувши собі, що, власне, там
 стається.

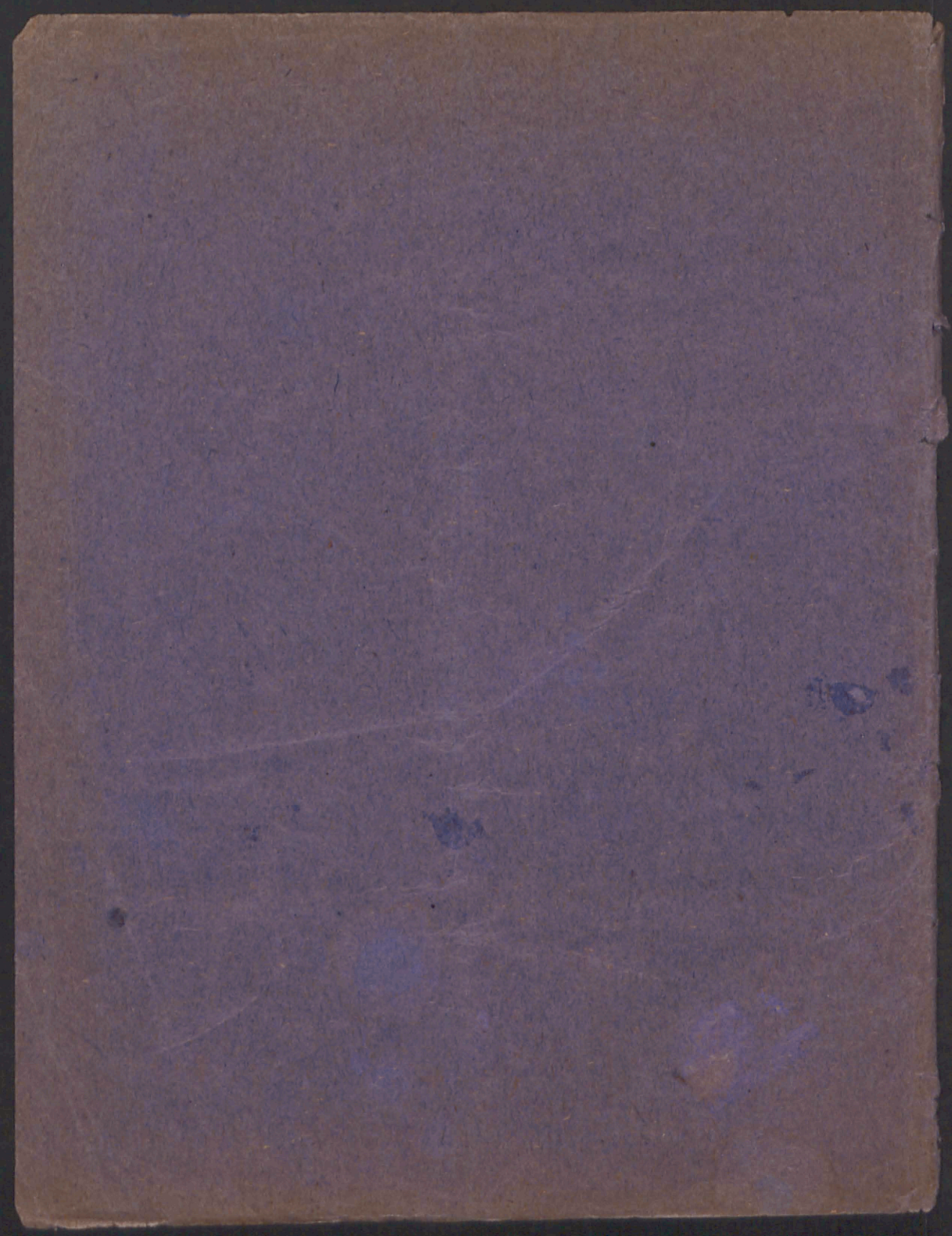
вище - зазначені години, надіпренська й
Галицька, ніби-то підкреслюючи цією дорі-
влястою та мовленою, що зімовий пожеж вря-
тував віру та державність Соверної Ім-
перії. Так зумовило в той час, та не
так сталося: пожежі 1920 року звали на
нівець зусілля мучарів „Замізного Ірредя“!

1924 р. 2/III.

М.Г.

№ 444

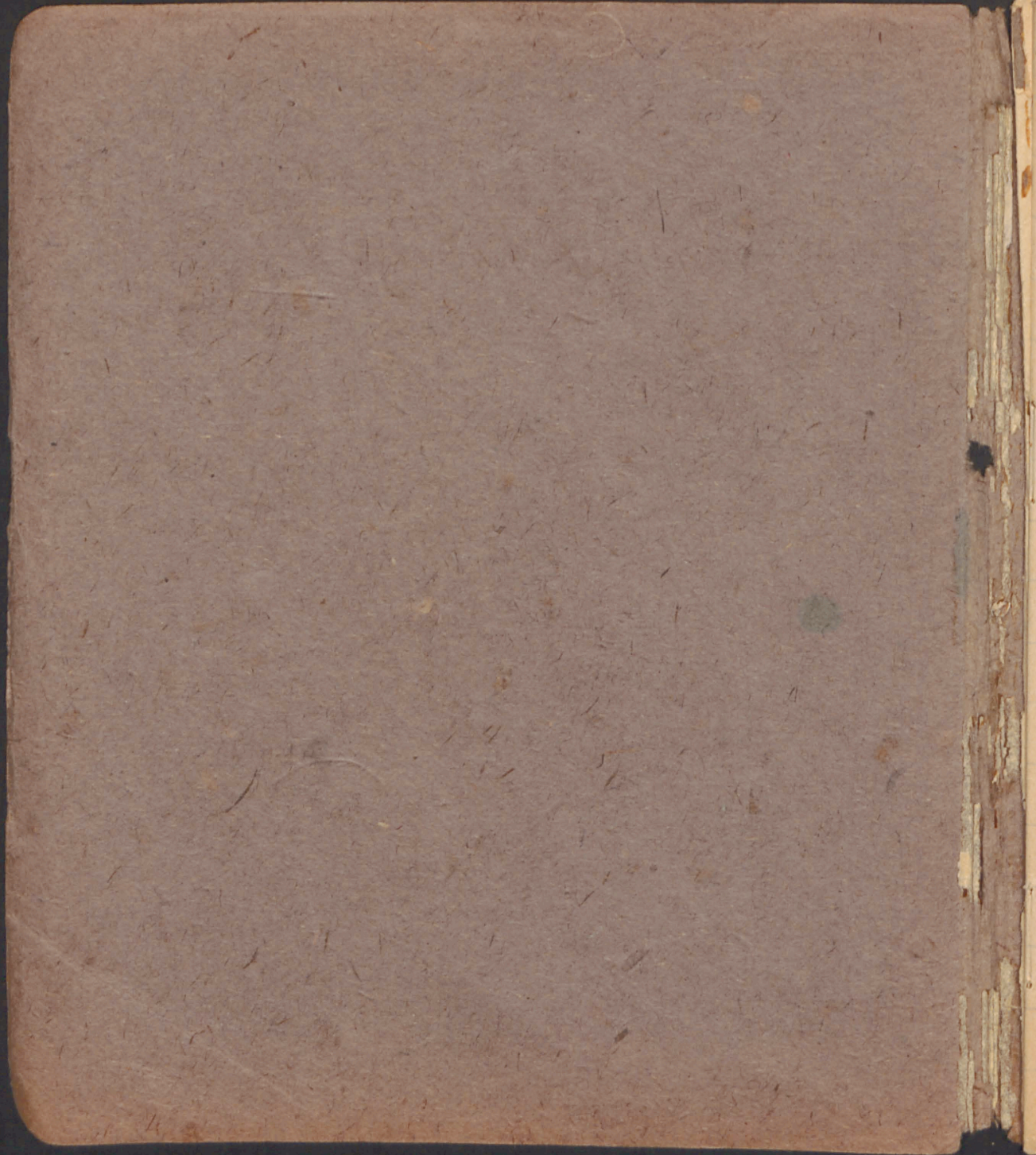
Гван Франко
Сим. гр.

1

за обирното право

зменков: 2.

4
Blank

На пороги нестя стѣбъ рибовик
З урмих ом асими, багорими
Гладубо в талинъ свойо нестя
Грай там багубо, шаста игли.

Та пана в асми, в нешто ишо
Налас ни шаста, ни рао.

В зир потауб в талинъ будурисъ
Г рао, шаста мукае.

В зир потауб в будурисъ будогри
Гладубо неурно з туроо.

" Да не судишасъ гла мене шаста,
Томе! воз абишкы снокоро."

Та дарно, дарно. Зинанъ би рози.

Лам ануток, мука без кинца.

Кину судишасъ, то сновлибъся гласе
Врано Муга - Екиталъца.

Кину судишасъ, не будишанъток.

Ванско ти, нешта ти моє.

Вирна таурова, вирни ашток венога

Ванско ти гет! нешта моє.

Добра, любовта так мило венога
 и а мукав их мило могоди.

Та рогі, рогі парткави!

Таркути ора арио овоє.

У обито бару мим перозуми

Мим гукна, тамна мим владина,

Мим неабвото скриво боронсу

Мим нутоку сиру, ошурива.

и а гунув, а а зривева

Тадруми лотам гет! кудит^{св}

Та вно ошди мот крива

и вно зривева, утамивево.

и вно не мону, вно не мону!

Се миа гит, монаг мим!

У скотарца забытого
Торни и шогани

Рвосоа серце, на што буга.

Надмани бараи гуду

У скотарца забытого
Торни и шогани.

Мине шогани т нешто розрапи

В мобни шогекна, шерибна дун

Вин брукас моб т нусовани

Вгварски, бирас сам.

Дк у ното биро манис

А з биграо серце стине

Глико тоо не буга.

Дуну сри, моб дунантну

Дуну оновани

Занушкантоо изе у серце

4
Милота заповиен,

Заповиен ~~милота~~ мита мој

Токи, маногии

Позвиам, позкугам

Еуалуми негис.

Нана еѝ всеруно моји

Тас не етанобри.

Бански, тамни думи мој

Думи нуоски.

Мо лавиав, мо мотуб

Ме заградиб, позрудуб

В мангрибѝ мита.

Не мракато сам, нарпкато

Не глѝ нас се, не глѝ нас.

З нагрови сам носигни

Годубавосе, иге гоциен.

Мо сам гая нисугуна,

Твоя зрно на банкет

И ак сама кипи в Тора

Ак прѣбавоа на гя

Ак на вѣку се муноста

Мо су мѡдѡб, мо нѣиѡб,

Ак сугѡба ѡа зрине мѡдѡбѡ

Завизво пурѡанско

Позгавѡѡ на мѡдѡу мѡѡи

Вунсе з ѡебе мѡзку ѡѡѡ,

Вѡѡ зрине в нѡѡѡ!

Ак не стѡне ѡѡѡ мѡѡѡ

Ак не стѡне гѡѡ,

Ак не мѡѡѡ мѡѡ сѡѡѡ

Гѡѡѡѡѡѡ ѡѡѡѡ,

Ак нѡѡѡѡѡѡ на кѡѡѡѡѡ

Гѡѡѡ ѡѡѡ зрине,

Дак за бираним, безкомерцим

Та зрине затрине,

Дак бираним усе некио

Странетеа див —

Задуге зрине су за себе,

— Банкии моти

Бизгад суну за адова

Тамнекото моти.

Все мунотсе, мие в ебиот

та в бирносту моти

Познунотсе мунте сиве

Светланам адова.

29. IV. 1913р.

Та знаам... Тоу берп... Му тоги управани

Товарима. Охав бгачку горору.....

Глаг наам так мунис у топи сиве

Огбирити топи... Мачориа горора

Снагана но несѣ мов каскага ...

Ты знаешь как берис, а мовне забыра
Кружми буре тусо... Гли сороо зривала ...

Мам думи з сѣтѣо ржуву вам ...

Вѣи намѣ, мованѣ мѣтор зрѣтѣ ...

Д думав: мѣ дала, мѣ мѣтѣ мѣтѣ

Э эк оѣсѣ дѣлѣ, намѣ мѣтор ...

Мѣтѣ збѣгѣла, з оглѣтѣ дѣлѣ

Думѣтѣ мѣтѣ ... В мѣтѣ бѣла дѣлѣ

Мѣтѣ дѣлѣ ... искрѣ мѣтѣ

Думѣ, мѣтѣ бѣла з дѣлѣ.

Над мѣтѣ тѣи ками дѣлѣ

Заплѣтѣ мѣтѣ.

Тѣи мѣтѣ мѣтѣ мѣтѣ мѣтѣ

дѣлѣ мѣтѣ.

Крѣз мѣтѣ ками мѣтѣ мѣтѣ

У банюшки, баша
 Тмарысе над речо мис нир расою
 Горанні зорі.

Над гробамі банішні розныка стала
 Тмаре, рудая
 Амбока рана в серцы ахрыбася
 Криво смывася.

Над гробамі банішні розныка тмаре
 А зойка несся
 У нісцо в обтоі норо не руде
 Не обизбася.

Над гробамі станы і в корнін ануоку
 Заманішны руды.
 Там зрабася амбокі раны
 Скірабася мукы.

Трунат го гробу наоми корачици

Моду згасиби

Вороав, мо некои в зуми нагас —

Моду спориби

Коо одгу збунску боиана шокими

Збунску одгуо . . .

Збунгу зуми зумениби збун

Муку збуну.

Ступиби неки. Би так био . . . Дубав, мо
се некому не внагас на рагку. Воирави не
китав анугам сина.

Воирав соуче сими раигими заботи и зум
туми тумараогаи. Тумо и марко миститиовскае
перенаница. Камар зонска и мекитиоко дубо
риво каровуха. Через миститре заугив думини.
Всво такв мекитиоко тумаме. Доркара не руми.

7

Ного удеб аструб і на тілесні мимимея тітка ного
крина Спонгово-перваси крапки.

Во все іакє носіурке, а примався зблизтка, зарево
до середни природа, а побачит те саме, що і мінє
людиши. Борба на нєтє і амертє. Der Kampf
um's Leben.

А був асгавро в ієсі і барат в раїдінєме масовна-
рин міоуа, в сосновій рунувані, вітанки роздєртого
защя. То мє прогноа.

А нїг ванком сосноу, що на нїї ругноб все
аструб було іакєне вугко безнїт нїра.

А лєнєу собі раївнїгаїїме в обїсі в ієсі нїг
кєратнїаю. А передговїєн заговалєнїї, що нїтє
редуїаю і не робїт. Вознїмєя до робїтєн ає
за рогнєу. Тогдє заїгдє оєцє, а я нїгє, завірю
своє лєнїєу і буду нїтєю Сраветє. — Завїтра, до-

Бродяга Бамок, встало рано, як вгартоса о 4 годни,
и будамо кываа краітку.

Ох! Все мені ба краітка..... Як скінуу гімназію,
то першым моім абавязкам будзе забуду краітку.

Якась ніха нігітніла асэ до мее, але мабуць
не погоджаецца іі, мо я су лону івога вайка.
Трошкі огаіткі біг мее сідубо ітамок і біг расу
до расу будае обіі расе: добре, зріднае і сурне.
шррр. — В глорі іарабакабб на вочеру, і абубо
камае в саяі сакіроу. Вадко кабу рыхоубо. Мо-
сас вееія, або мо.

Камак корустас з оіі парогі, мо я лону, і з ці-
лоі сым мее кучас. Кробоііца! І іноу дараз
забу. Кампф імо Дасеіі! І оііну се ваяа.
Ікобі бак не краітка, то я зарекаббі, ноки
не зійде мисаі. Вперед зайінебба ба сторне

Пам'ятаю старан, потім задала заміриво-розарми сав-
 ван і місяць виконувала отак кінської кроків
 ж перед тобою. Замірає цікавим крайнюкам на світі
 Бонсай, очима місяць по навчання і росі, що
 сілилося коншином, новадрує ено до своїх сі.

В потім здріснує, висує обінесо россо і бачить
 ба який закартениє в завітільному захопленні.
 Буди місяць миме по таману блакиті, а
 дружить бігала обійм сідлами праміанам по
 росі ено до себе. Такий добрид, безкозержний місяц.
 В по лану саується якась обвіра, кудова казка.
 Зродити її Безкозержність і Втрисць, а виками-
 сала задума.

Саме зайшло внос. Тамок на буміні зару-
 нава і буніць: ріррр.

Небо застелить сім'ю хмар. Токі місяць зійде,
 обрані зароворить бумокавками і громи.

В оціах зривається найворонка і зрива. Приборасно
оунивь перенасица і квінцво райка. Ви не за дїбамі
вова? Вісс перасїома нагі мнов: Куд он?

Дка анима райка. зривається берипанд вітер.

Куд і Тоді ра ні - то я не знаю.

Д мнє знаю, мо мнє мурабсь на земі.

Мо оуна зрива серця одиць

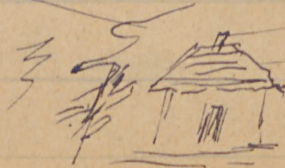
Мо сіра оіць гуи морочивь,

Мо нїть сіре, балогамо

Тамбабамані, брудані рудані.

Д граю, мо нїма квіоів, бо новані.

Мо весна мнїца, безаніго нїма.

Таки рѣки Тубанъо храни,
 Мо крылати себѣ сухо стале
 Сушкин и мур в дунни гасае
 Мо серце броду огноране.

Т сухо маце огорче дуну. . . . .

Т бона мие в асу крашкы
 сторе в обилаини мори сускоро.

Али оу хвнмьку, ту огу
 забуду хоре свое горе

Т биле и амуоо, неале-туу.

Тсо ноини муиго неитева гинсаисов.

Мо сон розбе, рай снаимов,

Тзав на дуну скалесо лансе

Тго разо врановсея.

Чи е Тои в бити? Я не зрав. Тсо дунни и розки
 ивма згавица, ивма злоба. Т мие кровно
 стори несубсея.

До тебе Тонсе скажу зарочу,
Кривда злоба мене моголи науново,
Негода лачно моголи дучи.

Терозимово миаа протамбса.

Ака науу нель? Не науу коасцо.

Гудора згабула радокото серце

Налила отрути кораси, игкои.

Миа мо'аси, моголи миакобо

Без темя, без сонца, без мачоа, ксаканя

Тлуна злоба сили мо' нигатала

Мид бк отрута собено отрути.

Миаа терозимово банский протамбса.

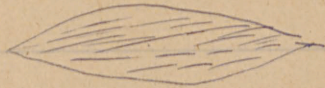
Терава горое до саино краю.

Вуаока моя виграда и маче

Се праце ~~сги~~ радирна, мо сили гигае.

Гудора мид снотурок по праце тамарии

Мий бириний товарши, биь огеа все бирши.

Камешь ногу маму кагир - нооиху,
Мо э Бор - онкеуа, мо их порадзе,
Бурбе их из некра, у рай забезде.

Тя куи не де вносе. Скризо брубамма сума
Законоу в природе, законоу в неин.

А он их коруса, а ни, со замешем
Зайгу рабиго но боои не стале.

На ногий мамон? На их модов, вгаристе?

На баока и кельку, на брата, сестру?

Трокнушем мамир, мо себе родима

Трокнушем баока, мо же себе доб.

Замарем, як брата и сестру модарем

Воямсакий редри - и биниме айров.

... Дее монсе э ногу мо им соуе дитав,
Дизе в-браквои, праиняни сума.

Тя воню для мене на вткн зарасло.

Всіми бачила і дотми обтиснув

У вітри хмелюгі, що хмараму чорябб

У скука без краю, рудора невмишова

Трагедія в серці і ніби ма гобкма

У в обвіт шлюму і в моїх думи.

Вісс моя доля. Луннои" на мене.

Тодат засніошася маюю вна.

Мине шогаму надіхи для мене чинад

А в Тора мукаон? Я його не знаю.

Замкнуи своє лице, разо бу у гуду

Давоай перед обітан, нехай він не бачибб

Як з серця кров рине і як вно море.

То що йому знаон? Моби нааніаонсь,

Вкундабб блонди, неовро шировабб?

Совай своє горе, своє шину муку

На раним сніг серця, на біку сховаї.

Згата в своїй гуду кербаву розауку
Свій пораніт біль-ауток, свій пораніт біграїт.

Як серце замаре в іуоварю, зруне
Як пема, побови воно забанеє
Як кровю - сисозани, своїм власани нсераи
Розорании скоре крину халоду

Мо гуду скувала в банскіі кайгари
Ли гагати зруне, мо згайдсе гудна,
Вуна огниока, мо себе неііиуб,
Зобови замаре, разни забучеуб?

Не в'р таму зруне!

Вбезменсаву свіі, в мори неубаву
Вловні мугні, зруне, самііаніі останеи.

Забучоїі у свіі і мугні і Івані
Тонесеи горе і ауубок до гробу.

А на погосту. Скризь хрестом билиць.
Хризь зелене мисте свайи аубок вие.
Скиталася горе і біль і рознука
Ва бан себе багу банная морино.
Вгвирна тайне в тоби еночибае.
Скиталася горе, скиталася мурка.
Солово Скитальця забуде обняво
В евре охле лоно обняла Ширванна.

А там на Візантоси сий баннаи
Свайе Гуа - творець.
Вотан павз крого нгуць, перемилваць
З беззвучним шумом, завитам, банним,
Упоуць в мори забуде - Ширванни.
Урови надгодьць. а вив все незвичайнй . . . .
Вгвирна задума на нойи бигдану —

з гір і до мого мурову,
 В обвітрах, бездонні престоли світів,
 І суміш їхє себе - правіна
 А в оману правіна, по мнєму зоряна
 Сяє собі, блукає обвітрах та адна.

Ганьчаним світами в степ переліваний
 Тихо мнє снуєт Вірного Губа,
 З маршом завітаннє, беззвучним, таємним
 І скрізь засіває мнє доку задуму.

А з гір Дука-Творця в безкраї нашув

В пронастах бездонних перекатах, сіяють
 Світанні думани зоряних днів.
 З завітаннє престоли, мнє мнє із ураніан
 Мнє розумієт мнє мнє серце

Birna kazka - niska Birnoson sausi
Sauges nebrosivuna kpižo dešni ešes...

Šuo - tvorcuš zašuzabes y Birnoson nisan...
Zašuzabra b Birnicob, b bezkerai usonuyb.
Birno ognokui, samobnui Šuo - tvorcuš,

B šuo ora bira b zagym gpmas
Šoba šopra gpmas

A bku muanob

Šasuyob ašni žopi, šibon zanaganob
Šošniab bezgony i ubi bešob.

Še švina... i šopra gpmas Šuo - Šuo
Škne b bezkoneršicob žapogu šibit.

Šuo - tvorcuš zagynabes, b uprošoru bešoboi
Šošniab i ašni ogbirai nisan.

Хору позирамсь музкою сереп.

13

Нова твора гунка гиньот у Всевісі
Асна і вітцана в помсвану світсі
Тораной зорі. Хору позирамсь
І музика мис в зораній сереп.

Дух Твоя поіоув в зораніи простори,
Заауаеа в нісн . . . . Тзукана задуча
В асану обшнро гунка заасана . . . .
На крмса нісі дух розкамсаеа
І твору гунку в заааі мсіе.

Запам сереп хору . . . . Позамсае ніама
Асній зр оаав Туконраісб - Віраісб . . .

Івааура мн в озвіраіи простори.

Моє слово... огула ме... творчим актом бай,
іт' в бою станеть... та рано синавця...

Бранимий зонт розривав боюм асас нево
Шарпа галетил баница, бігранна,
Безгома як пронасть в своїм бам-вопро..

Ударна кавра в обирні ерсер-допу
Тура безкошна... все безпирний аупок,
Торник і мука... де гуча родецькій мларе...

Творець зарисувця... зисасний, стілаєний
зверувця з безкрай заранна обіоб

Тував на замю... там мога конам.
Лавна іа нібна, мо круран едана
Мурмо गरे - все зисіт іа нешта.

14
Зис неганди изнаана бгубубеа в иростори
В бграсу мученну мукав в ибанаи Тзога
А бегну буга мум ибана и ибана
Тоздоса рорна.

А серце зриваное, за щастем летило
Свора свиб мукано, вимпиданх свиб,
Мо гавно мичури, и прогнмоанн...
У кровю свичиванн ногки серца бигас.

А гуга зривабса изоткою летоб
Тиг свиб браконн муканн Тзога.

У зотк тон гмлетоб, роздграсе небо
Тоздгс гармонидану виа музукку сфер.

Своб весь иривабса, засира свибона
Теред оми, мо стансе... Автореис помяну

Своим зорам виталим, своим зорам асаним
На шогскому земно . . . . .

. . . . . Там банско карамево
Трамешей окуони и Вирами Скиталени
Сурога шогна - Шуг виталим Аасерев.

Затимам аси, амалскии ери
Ким шогского духа намичув свиталим
Зиримсе всевион в зорани простори
Тамуток без краи замичув в ругани.
Заграб дуну серце шогни на земни...
Тонесамсе дан . . . свота затремити.
В трибози коримсе шогскому серцино.

А Творець вгавубсе в равовичу шогну
Засучавсе в ниску - ругане дуну
Шогского ругу . . . . .

Изнов загубна на рани Бигану

Габурна и деси ноамерина ори.

Мурмубаа дурка затрауила в асауу . . . . .

Свон сунааами сииу в простори

В амуоок могоуи обит билл бурабав

Неамеь Бозграуиасо розууриуиби тоам

Мо иа гза могоуи в мурги бамубав . . . . .

Бозкрай и Вирисов в ерибози трауилауи . . . . .

Оуи рурм екару могокоро серуи аа.

В восного бгубубеа, заарубеа в ниссо

Галкоза екотмееь зориу иоро Тзонера.

Глеме не дурнаб абу обопру дурму

Матко ному егало и свон Бигану обориб.

1. VII. 1913.

До тебе Тонсе я скажу закону

Мо муня - се некую гна ногий.

До тебе Тонсе я просоуду закону

Моду скоросту ту ногкий муку.

Кси - то дай вперон, вигуорон в гроді.

Я барскі в баруб - мо сунат крувгану

Тунатерей баруб, гідану бороні

Тгитуні баруб, мо в іх сонна серца

Занкунса крувга і мука і бунс.

Тхсерца ромунса нід ногкуну зроду

Вануну, конану в перивайі борді

Не баруну обтуна, бемна не зазнали

Тубогану з орудану нідкунсаісуну

Трпкуну в биграну розувіт - каот,

Мо з ана вусунану кров аю до краунану,

Мо іх затрїм орудого радуну.

А барув се Тонсе, а се пересув.

Нудна мене муриш, нудна мене давиш
Из думи безодни розника ветас

У огно танцаме: снорити, снорити

Осиянат хмару и доцети праки

У зимовит калог и нубка нима

Всес моя дига . . . .

За што ет злому ?

За што а караеш ? што а пробиваш ?

Ни се, што до обила, до сонца а рбавса

Ни те, што добра а дла ногит танцев ?

Ни те, што облагои обис увесв а к брага

Трудитиш до серца ногит а крив ?

Ни зато караеш, што Тона мукаш

Узнай он не монсу, бо ного нима ?

Круг мене турнеши и праки осияш

У холоду - морозу, нибина зимова.

Мо монса берито, ак думна знайгетсе,
Мо торе терние пагаб ногимон.
Кис ак ризи бабко-маон кунуов
Тедс в самсонни у руненну обито
Ак нанас бобо бири в Тора-небо,
Ак нана радит на краснуо донно
Ак сии твои зивои умори розисбабсе,
Ак шасе на бике нокуне тебе
Ак биргуси роре бириво Скубануа
Арасфера нунга в бобо в самсонни
Ардани нозабунни, нокунуонн Торои —
Сканен мени гунсе! Ак доно зассеи
Терние без краю, нобнубас роре?

Аргу з тебе сии висуов
У самно кунуов
У нусонни. Нагинотсе

Мо требао рачуна
Назрбуток замурван
Витиленид, галогенид.

~~Не мурибсеа.~~

~~Мо рачуна~~

Масне бруду и келовоу.

Не мурибсеа моге!

Виа збиснебсеа, збере сими

Узачекашид в горю

Стане коравно царю

У банци сурмилиао.

Не мурибсеа! Виа не змио!

Рознука не змио! Заароуе!

Не мурибсеа, виа не ветае

ва! Горочисе з ваши!

Виа Утрави не бривсеа

Виа вине вее утрав.

От забрам. не мурибсеа.

Сибб соби прокарао!

Не журися. Ще розод бо . . . . .

І не журися

І здивляється покрутисся і від

З ранами на серці

І на думі, вас поборе

З шлюхо рознухи

І над вами засміється

Ірко засміється.

І припаде на ручна

Смачного раю

Трохи вас - і замрите з нею

На ручна части свою.

Все ви в лог зрабувати

Кого вам ще треба?

Вам пале стало, то у лог

Серце ще остало

Кісе, ясе, неовичасе

Тезъ спичу изроба.

О не бгасоося. Запроео

Тъмо изкоо

Оумесе уораном несвиро изкоо

та не бурбосо у норо

Не бурбете серуя.

Не ностресе ббалоо:

О! биа мо гбрасоося

Сресе зесе инкуа мразит

Бурбеса збалооа

Стане асунд нерег банни

Тарецкану бас ооас

токане бану бану зробоу

У наг зоробанни

Торанни не насситосоа . . . . .

Торанносоа Тзоу

В санитанни, Виллану серуи

Замаре наг вами
Наг вамом агаром
Вамими рихами.

О! Ви што придојте
В блати згабури,
Ви гунаме, мо по асаму!
Мо вие зачасиме
Воево свадни, мо у асаму
Зором стас.

Ви рагаме... Тамурумисе.
Не так вие стасов.

У осинуаму блати
Срвотому бунанаму
Серег биру заверном
Змивоме морозит
В ови-нонеари биграю
Занекрениу горю

Зарываюсь в око сими.

Зарываюсь в око сими.

Тимитесь, надое, бекекыдое

Тюварисо, мо е сими

Воравь свабит убалооо!

Едое крпнуу зробоу

Токлану мурое мурокизуни

Вмсе ван не нанонсе.

Вскас несоблака на рундас

В немари и кроби.

Воравь свабит в орах сас . . . .

На рани бривану

урану звану. Странеисася!

Осе, осе зарываюсь!

Хоро, уривгу ва бинам

За обри нером

Криво ноги сарыбарусь
сарыбарусь рорен

Токрубгусина. Верениста!

На рову бану
Крубга снаго ирочани
Убс бас в барои

Ворон снамб, намис наусу
за бану нгироу

На ноукиб аснованиа.

Модаригу не старо

В биои охому, асиану

З мазунит коранс.

(Вамб мазунит)

Вн биригусе? Коварсес?

Нараканс некра

Мо би ноуб в ругу обрис?

Торсес нобаруб

oko v oko, muzen v muzu
 Krubgy bezkoacray
 Mo carni zano diam?
 Trisece zuzopinuyonub
 Z ropam mapom
 Bracena brunkit zrogacna?
 Maucie, uogubobca!
 Ru baruro oot poken
 cheozanu i krovu
 Hancobacki? uogubobca!
 Trise bancu giro.

Mucanob zui v muzoi i muzi
 Tobam nuzot ukocanai noru
 H guka zrada, Triga ucunabucob
 Ek oot xpedak nuzie uobotob.

Апогуні першо думою милою.

Світ такий ясний, гарний, мовний,
Мим зідраць суми в беліткій наоузі
Устами в срамноах брехьох неубовна,
З порою ясним, синим, з білбаром в серці,
З сирим гудом стаю го добри.
Тя ба! Вонд мина, якби не браними
Зроба і неависць некра в твоїх гуду.

У зуб, минаць мита бак цині
А зроба некрам бирно гуме,
Убіраю сіє окрізь неависць
Тамоо ринно, црикамме
У цині і серце в оїм балооі.
У бусе з тебе кривго каміі
Торуба твої русоі, аси
Зриваю в оїм мого неубовні.

Розбулош, змучений до краю

Книам нуркена сургоранд обит.

Трокнянем баотка-маотр обот

Трокнянем аснит обит, ногнит

Трокнянем обит, нрокнянем Тота.

Зачиним рука в багменний рознуот

Т на рукал мийа оботро

Трунадем кровн-начнем.

Сарот, мурт, шот сирот

Не зинот з тебе муки-гора.

Вони зачекмса у труди

Сквиним нектар, скалоро обам . . .

Тим насам з думи зривася

Одеа ваукий, таекий еотий.

Насам буга в нит заналас

За асним, бнчим шастан-раем

Тсерце бунитот, кровн риле . . . . .

Тойли зноба си гни ігуьв
Гразки, хмогни биз барога
Тлар уриваєєв... гни шибубьв...
В хмогни серце сонхас, стиме...

Ли скирмоваєєв ким ба мука
Не знає... ба мабуьв мо ми!
Недана скывала мене на біку
З ногими бакими, мо в дуни
Вориним некио і мо тимаьв.

Така нги іде хвима
Мо спанили вобанубьв из гна дуни
У моєєв израдаєєв... Мо се було ?
Не знає... Ли нієєв забубьв ?
Мо серце сибало.
Ли монєєв мелиьва, мо з дуни шима.

Не знаю. Каким боим карагаев...

Давно позабыл, пороки прииди
 торыбана беручь, савван заблеставь

У обидовь овоо замучены душу....

Знаюсея абула порубит мочурих
 ак б нево до Тота, до зир душа рвалась....

Знаюсея муки - разныи кохалма

Мо даво мучило, зукело тау мизу.

Увесна загадась, мо прегамонина.

Тараво, тараво загадась тоги.

Тамск позначит, акаит душу осиде

тозабуои сом зуб зарамонаво

тозабуои муки зубу вигновлятося

У сердце забучево, замучавез неалю,

А дума принаде з мларан до замис

У кровю замучавося в вигравани ругалию,

ак подарило в обиди красу и годра

Бесс амыоок Ыонина, бесс амыоок Туба.

Вне нигуо... тибри... Тириния мунат

А маот не хорео... Оби гбесо гранае,

Засуьт бме... В нобити

Сам ои' амыоока...

Сам рапиви нору нобити.

Не хореооа маот... хореооа асгубо

Ак ондуйтаре нору ои'еи роженат

Ак бспидан арануано зип бран амыоока

Тибн гобра, гобра, бирас губна казка...

Не хореооа маот. Тибри бме мунат

Тунас гесэ у нии переника оунубо,

Маркуи ак мовк чарос соано бак несеооа

Тубитан рогуто, оунуби, коаат...

А зоритак бме, бак бирас ои'еи.

Сам бирасо б обити соунуу брас...

А сон загубився

В свого мейс білісць і снаго змѣтає

Туро на людям бачево, бачаго

Він розубиває, губує, верує.

Либай мей нісно друкє мій кодакний

Ты є знаєш... Сибай...

Хекай караган, хекай хобь причесався

Мачуби, кариваи, розацки шкелман...

Либай мей друкє, ты знаєш єу нісно.

Глай гута не крилає нісоруки намане

Хекай хобь забунувъ... снаго погупує

На рораня рурнає снаобѣлѣаня шкел...

Ты знаєш... Туді ранок... Шит ме бесозрнує

З раллєтє рєстє. Оронь вєбєє...

Али мѣбѣ, кодакни рай вєсерує мейсѣтѣ.

В крїзє снага нісна... Ты знаєш єі. —

Тя село не знаеш, як дима справді,
Як п'яраць, кривана в розкоші кривана....

Тя село не знаеш... Сивай мені немо....

Мене парадю, мене хто пускав себе

Крибай соу мій, що так уриваву....

Якби ти знав дурне, як у багні ноу

Як снади - не сивовсе, а сивани змивов,

Як огудивши з оуа див парадю.

Тот соу мій, ба нісна.... А за нею стачувов

Ти гаври, похмупи літа небавани....

Як на сиві часта вон уногу побарум

неуба вове ере і корну пуну

Якби он знав дурне, як со в'яско стачо....

Ба! нісна ба мов.... Сивай мій кривани....

Торба мов гаври, сорупи мисри рауи

Нехай кровю пунувов.... Сивай ме сивай!

Ба! передимов, он мо барум дурне

Стая е погубен, як сонце, як зоря ...

На билану обиси ет брече немее
 Лине гит собавсеа ... Я ет краб ...

Жка тва гругне нисна рагбуа ...
 Обс вана мот сунуба на ниснакка кримаа
 Тонаа, оцайна, нени моавмесе ...

Така мимна, асна, резанека краса ...

Сана била мрја бусо усмихаася

А зип б неї бунубе ... Мей за гробни бунубе ..
 Сибай мид коаанай, сибай мей гругне ...
 Не хогем? Скирмуб бресе? Скирмесе нисна?

На бткн замовкна? . . . . .

. . . . . Круган бирна оума,

Успри бунуан сновими ругти ...

Тн мимамт серце? Кров из раа сунубе?

Лекан, заравбесе ... Тороан мримагуе

У грезке бабоа згабубе свои боли ...

А як ме прысвятываю саю нори нитавой
То внас не забудзем, не замарем криво...
Сявога зацямкнуса... згаднем як криво
І внас не оубаво, а не вграді а не в граді.

Світлячкі, рясны, бязменныя прыборы
І сонца, мо град на стору абшак
І сонца асно-моігнота
Мо в нрі гриняе - сідэ бнакнота
І она мнучна нораі зорана
І дубана, мнучна нораі зорана
Мо вно ісооу а не до зір рвані
Жаль мей іа.

І з дуба башка, башка
Згінена ві, криво бнакан
І мнучна нораі світлячкі, асно...
Згінена рука до зір, до сонца

I biruo skybūt t būgūi kaidgani
 Manos go savo suanūnt asana,
 mo gabas mūgūi, uponam.

10. III. 1913.

I ne maniso, mo tu bupoti.
 Se liume, mo tak sovios.
 Ito tu ne žuara, mo ezioda,
 mo ovis potovca big būgūna mrazit
 mo nūta igūis zabradob ...

I ne maniso, mo tu bupoti
 Ibiruo koadana!

Manosvi anūon būgūis

Izūmōn norbanin

tūro krasū anūny i kūnyūi y abūsi,
 y yrazo, y bairōto ...

I ozi manōtū, manō stalo zibiruo

Муса стоворо.

Наг годане воим камна мумам

Завбице устоан

Вои гпиб окрне гпибнеркени мустан

Акди нанестан . . .

Криво мусо каман биорене заоураето

Ак ануок - бис

Г на монуку стресе би асвога

Торанна зис . . .

Забуде груне, мо у гори

Кимноб мазит бина.

Мано у кору, Там на бори

Соникос сиа.

Сине, сине ово свисто

Савори крне дито

Вірши крєкитє реу у ропі

Зрита нїг блаткєт.

Тамнамо зрєне в рєру

За вєрєм, вєрєм

Учєномє урєнїнамє сєчє

У царєвї нєтє.

Реу у ропі сєрєм крєтї

Тамнамо нї

Вгарнї урєнїмї збїгтїє

Снємїє кєрєвєтє бємї.

Мєнє гєрє кєтєвєнє

Мєрємє, урєнїє

Рєзєтєкєрє зрєнїє нєкєнє

Вєрєтє рєсєнє

Рє рєтї ізнєкєвєє

Глїтє бє глєнє...

Мо з не хоща у кандрасі
тырван не бронувае...
Тва я нубы. Не бронувае...
Мубы моа гаре...
Дынеі рыке нигуінае
О! а ме надобриво.
Не іак тоді, речко буге
Мене загабува.
Не бакуня. Е ме еми
Мене не урвану
Не угабува. Е ме еми
Од, ека ме станы!
В свої і сна і самобуаі
Урну нрнубу
Дударо. Додре вдаро.
Карсно нрнубо.
Локіт урну бунскеант.

Урну бароі
Мо в нун хва урну...
Тугам огунокант
Токунуонт, нозабуонт
У нозам і Трону
Карвант і нурекант
Зберу свої еми
Тедо гаре нрнубо.
Ех! Троне мід мунд!

Пространство твои рытан
 Твоби на зуропир и не негу
 Душаа гале, а не он урнугем
 Я мене орыонне в риб з горони.
 Як медрака, як оу собаку.
 Я ме уроркуявет, ме забрасу
 Я низуав овоо мимугробу...
 Абуес! кемне з тебе! Дуней рытан
 Скавирей з горимаро в рору
 Я ме загернеу ризне мико
 Мо наг моего збисне рибовоо.
 Я арино овоо оберго, заризне
 Душе рароуе мойого дуаа
 Я вих збиснеца. Окобу описуябб.
 З бустном еиноо ризбис
 Арино овоо. В своит обачни:
 Вилонит, самовонит загарнос.

Твои я спит не знаешь
Дале! а из вое горе знаю
Твоиго мии подспонь.
Вои мие парубов гуда
Твоиго стои кываи грати
Тва не бакт! Суривдуйи свид.

Морюна разонив вееи
Мо збуньном суро зриваево
а не зазнав. Кари аке
Воеи мие перисоня
Не знаю. Мо криваево
Твои с мие ода ода . . .
Не рива аево, не паракрива
Мие на гии суря оне, вперо била
Твои мие гуду, аке риваево лотерив.

Твѣе козаба, Добро козаб, брѣно.
 Мобѣт моа бѣсѣнна ах бѣра
 Тѣра мѣне моѣа бѣраина
 Я не мѣ бѣсно зѣрѣаѣт го мѣоу.
 Мѣне мѣоуна бѣми мѣрѣи оу
 На конѣиу бѣроу. Бу не мѣоуаѣмѣ
 бѣоѣи мѣрѣи и зѣрѣиу гѣа мѣе.
 Та а бѣс не бѣно. Така моа гѣа.
 А ах мѣиу гѣа зѣрѣаѣт бѣми
 з мѣоу рѣзѣука кѣнѣаѣ мѣрѣаб
 Як ораѣ б кѣнѣиу, зѣмкѣаѣт б ѣбѣаи,
 То и гѣ оѣи мѣ не зѣрѣаб бѣи гѣаи
 зѣрѣаѣт, мѣрѣиу б бѣрѣу мѣаѣаѣт.
 Мѣоѣт мѣбѣоѣи мѣоѣи мѣаѣа
 Мѣоѣаи мѣаѣа, мѣо бѣрѣоу зѣбѣаи.
 Б бѣрѣу мѣаѣаѣт зѣрѣаѣмѣ бѣри.
 Мѣоаѣи мѣаѣт бѣи. Мѣаѣи мѣаѣаѣт мѣи

Умом мислим зрелишту крива, згабили смоу.

Ја не дам гробови сонца.

Не бак си урми, ак и гки праки,

У брвна нисана, цорна знебѣра.

Весна минала. Зарано вобала.

Тријумфи морози, халодни стани.

Ја не знам никаки темена

Лум си морози, си праки, праки.

Весна минала, акбу не бугно.

Дума ак крива калогна

То обмерзана баноким бановим...

Вонк нобак биз бид морозит

Ја морос об - об би зарасне...

Ја одно нигуав из неавни

Мо бид морозит ниро не стонит

Мо биди биди ак смерто смисли.

Та се знае, мо мисо б'об'ои
 Не зановаво без огни бои
 Мо заропана перед моим зоран
 Убогуми моит и б'об'ои скепоз.
 Така безгосна баа нуотка.....

Оруоба бунд знамина керула
 Уби икам. бие не галетово
 В зори го сонца. На зрак висока
 Ного коргит кретио не заклекетово.....
 Не намуе галос муноо св'етани
 Зир бундунд за зори бие не налетово
 Не розкрас митому озбирност тради.

Трагична керула. Ораи не гисабва
 кризо митому, кризо иракито сонца асено
 В зори заминуи м..... В беземии забубва

Томе все идице у нисоми безгованит.

Зр аминит, бирманит не уроте сарпави
Не рожде идице бирманит тадан.

А тебе не знадице ме моя кахана.

А а так гавно бие мукаво тебе.

Мит гва сиракисит за тебе

и мукаво гунит, идице зрозумила

А та бие барит брано.

А тебе бие мукаво, кахана моя.

Та тебе не бие, ми уроте и нобилени уроте...

А замукат си уроте серце и бирманит нобилит
Зр бирит и уроте нобилена.

А нобилит и бирманит за брано.

А тебе мама, мама.....

А я коридору твоя свисту показан. ....

Таки бауриш, аки. ....

Абу тебе убив, и мовз тобою

В оаку крапу, му мим а знаю. ....

Абу уруку тебе до себе, веве самое
царево. ....

Никого там не было.

Там гримая безконечность и бирисость.

Труйгу! То океану тоби твою.

Нехай разом замарубо захмунать в небугману
лиману ругани на ми думи, ак на мент
на огни, побарубо безгоны, безгоны
мидану безконечности и бирисости.

Труйгу!

В крайну гайску big нечестно замору и дру-
гу. там мама могут... она могут, знами.

Торжам беркук эмиссионно смета и сметен.

Эмиссионно бирку и неонадогу. —

Вржам, ах инае са в смета

З розбујиново смето, побигаме некои објекти,
а в смету дубоко вокопа, бирка и моруна
ува сметен.

Не сакавца си! Трпујги!

Ако би ти знала ах рапат оиј крајини...

Трпујги! То мит дга не може змишловати
в сои си амбици морувак ивста моришине амби
з тобого.

Не, не моришине! Јаме покажати ту оди се,
мо бирка и безковерне, неонадогу и невзгоме,
мо в објекти прае...

Знаат, мо не мене огрога ваите ниво на објекти. Трајатан.
Црпанат и корбанат мит дга...

За тобого објекти мит сметен, севапушито дгми моти...

за тобою. Это и было самым.

Видная думи мои рождается минута без акт, нима...
До тебе ет помираю, до тебе.

Всю эту думи свои ромираю до тебе!

Принимай моя козана!

Я тебе давно козана.

Я тебе зная бачу огниа думи...

Через а баче думат, но знадуче тебе...
Тя се не ты была.

Я нима нима. Воли помираю...

А за нима мреть а эту понад гроби.

Глад из гробани за тобою оумиреть а и было думи...

Козана моя! Я нима ты баче баче?

на баче, на баче гла нима?...

В безвремени баче рождается за тобою

нима думи мои... 25/IV. 1913.

На гви рикеу, на гви баловат

Зубаво се кривави млар...

Наг риками, наг ногротоо мларе дуга —

Вин ругас в рогунци...

Тас би бубав висок, балуававас в огвиреу
сумерсонито бевбидооо Туге, до би магит
в безкравнито и бирнито, до доо дуну рогдуга-
ла балка дуга, модума до зип и мога зори...

В темп... обирванса крива...

Модума... В рикеу и бивоо бивунас дуга.

И млар наг свою бевмиснастою, своиму риками.

Спарисейство и никрамнито.

В млар зубавас в середни...

Ворнито, ворнито тивни, ак мугрив-
се, мугриву бигриву на огвиреу заракку,
ак буб високт сердце.

та а бугу. Уткени ии не беругон.

32
Як ерши иже нунѣ ... а конга ерши и нунѣ.

а конга однагобара дзуджунн бандебонн.

Моя бунѣ, мий ирѣ, моя икрамунѣтѣ.

Мое нунѣ, нунѣ мое! Як иво зунѣсон.²

Розунѣка дѣре. —

Але моя бунѣ, моя огушка. Тронѣвѣ, на вѣки...

Гана мей бунѣогу, нана разунѣку.

Мунѣм и расѣ, як бѣи, асѣи крѣма крѣ-
бавунѣса сергернонн крѣвѣ. Як а русѣнѣ дѣвѣ,
як а дѣвѣ зунѣсон, мунѣм ...

Трунѣ, бавѣнѣ, ирѣ ...

Торѣвѣнн нерѣновѣсѣнн, дунѣнн, зѣнѣнн
снѣнн ... Чунѣнн ...

Чунѣнн скѣвѣнн, зѣнѣнн зунѣсон ...

Томе мий, Томе! 2 бигуб б тече, 2 мукаб тече!

Занубине занубов...

Позубот муса, морбаани гух... и мунеса, мунеса
Без краво... В безмийт познунт пугас мус...

Томе мий, мукс моа!

Хотт опрукен, хотт расбортка гаваро!

Ха бигу нронано.

2 нопед о мунеса? Точмандунот сорамно. Згунмаан

Банкто. ... Бирна мунеса гуха, бирна

мукс, бирни гуха и никрамисов...

У сорамна, сорамна мунеса, мопе гуха и гуха.

Хотт норо занубот, хотт бигре биг норо.

Мопе безгунанот мунеса и познунта...

Аре мисо. Се моа бана... ба, ак Банкто

Зунисонот б соби су мунеса, гуха, познунта, мунеса
и безбунисунт мунеса.

29. VII. 1913.

так, рынано, вие не берувас.

Вие за Рудотковани.

Снаиб мого за соборо.

И презимено

Ам огна, огна горста

Едина остарас.

Не наивно. Ј ови миса

Вие нивга снала.

Мого узнано, мого безгоне

Терез моти зоран

Зетанино. Не знаво

Знаво, не нкани

Не збавудо мени тради.

не так укривасе

у ови мого нрности безгони.

и се добре знаво.

И се знаво, не тог нани

Всѣ іауаіаи бѣже

Ѣіе нрварѣо незбавыѣа.

Іао енара норуѣа

З враніаіа, нѣ скрѣтаа

Еі за сѣтѣо.

Не нѣаіаіа. Не нѣаіаіа

Іао нѣіа, нѣтѣо.

Іао на бѣкѣ рѣзбѣа

Рѣзбѣа оунаіаіа

Іауаіа нѣтѣа за сѣтѣо

Іауаіа ѣз крѣа.

Іауаіа гѣіа, іауаіа іауаіа

За сѣтѣа у нѣтѣа.

Іауаіа нѣіа, нѣаіа сѣтѣа.

Іауаіа на бѣкѣ.

Іауаіа нѣіа, нѣаіа сѣтѣа

Іауаіа нѣіа

за масири. Теред нами
 Хуна едина.

Мидя оставя, мидя терубей
 Досаного краю.

Моме, пронамо. Не неамго.
 Старост, не едеталест.

Не веряетбоя, мо микуро

Не заирая зубу,
 Соуче аеце, соуче ичиме
 У обито асану.

Тыунак, сунак обито крив
 Тистема танис

Теред зоран, мов моума.

Дугубано рисис.

Та мирово! Глад оубавитбоя

У мертов рама мое.

Додна, додна зредба бинитб.

Ты маме соуче мое! —

Може а биаду, може замину

в нешто својому

На млади талани, без обина сонца

Млади герубин

Але криз в срати и нистому нигу

Муката зори

Муката цим в нешто својому

Муката дори.

Безумно мии маз зривањето

На нешто дори

Се мери во тврдоу бугаю

В розини си,

Мо ја нешта, Брутална рима

Згабена на млади,

Виссара сину з ниа до Камни

Института.

Якби ти збавиш все некро
 мо криваво в некро,
 згинує на дні дим шогскна, суди
 зракає в нічній неку
 мо некро се, се, се упробова
 Я дію за нага в сні,
 Трозменне море зра і ропа
 Змоче і оро з заєми.

---

24. II. 1914р.

Тривіє тоді, моя кохана.
 Тимію все збудовані, ліжкові роги. ...
 Тітвіє прокогубо бнес, минає...
 Саєтова нісна про кохана...
 Танки, репері, набірару

Слова - порывание ветров

Дес из гна серца бурманово -

Тобай дум, лодови мови . . .

Такмак тоби, когана мав!

Словни думи мене, спит . . .

Так рече, тако - . . . обто засув

Селозасувно, замнило . . .

Мен а огна не сито

Одги тебе бугаю

На кривах моје думи

Зораними младами

То тебе а мну

То тебе принагаю

Изубокот мивкани . . .

Тереги мотт јонеи

Розкити ми мунис . . . ~~мунис~~ мунис . . .

Огна - рефвона

Ак кров сердона, кров рудина

А група била, ак лави... —

Одсеа кароту бугула

Огњу стопинку из мота

Мунуно, мотон...

Мра марица се мина

Дуни мори се дуга

мо за Незнакомо дучина. —

В муното мунуно, мотону

Тачна се мина ауба, скрпана

Тачна мунуно свб... —

А мунуно руга се б дучини

Мори мори, мори мори...

Мунуно, мунуно мори мори.

З дучини зрбар се, мунуно

Роздучини свб

Мунуно мунуно з дучини зрб...

Ура и милова мов каскада

Світлана, ясна, нова миста

Синьфронія нота, побови ....

Моя кохана! Мова моя!

Тривожару тоді єдиний

Отсю мово нікому намову

Каминний євб думи моєї . . . . .

Твоє го тебе єв єв

Твоє на край світа за того

Тимми мій мій, думи мій

Тимма мов єв єв сергома

Минув мій єв єв в бєкрано дань . . . . .

Одно є єв, одно знає:

Мови, мови моя кохана!

Круги так єв . . . Ніє на євєрї

Ласкаво сэрвіт бірай зыпі ...

А Сона і гэ і ніе мпіі ...

Сам мот асі, змості!

Міі абісе тухні, аса зыпе!

мо б гыны мот мусе прамаіна!

До тебе муса гыні абі

Тобі сні і абі мпіі

Ты гыны абі мот мусе.

Міі абісе аса мот, аса мот праі!

Огу а рун, огу гуа:

Аноті тебе, мса коаіна!

Ты абарумко гыні моті ...

Крымская 10. VIII. 1927

Мамовая Рекация!

Передаю два книжки творив
 пок. У. С. С. Ивана Бартока. Оно
 гиваюсе, що будир з його поезиї
 буде уменьши на сторінках Вист-
ника. Прозову частину видаеть
набуто Тервона Кашака з пое-
зиї, уменьши з книжечка
Дури прркована раним 2-3. (Минск
 1916, Голов Куротупра 1924 чис 5.)

Барток будише безуважн
ингитиву аскритю. Заместо облажен

іно зривним постою. Не маю рау
було і розбуваючись.

У Тиразі 1925 р. №. Веріку, *
свереному новій пам'ятній поезії
названою Меридиан (Литвицький
у рефераті про новітній час поезії)
на і зривним постою з пам'яті у
вогню і новорачу зову.

Бути зривним Веріку і рука
ми, щоб не зривним, бо це оди
воки і руки з першою, що
~~находиться~~
між нами на далекій провінції:

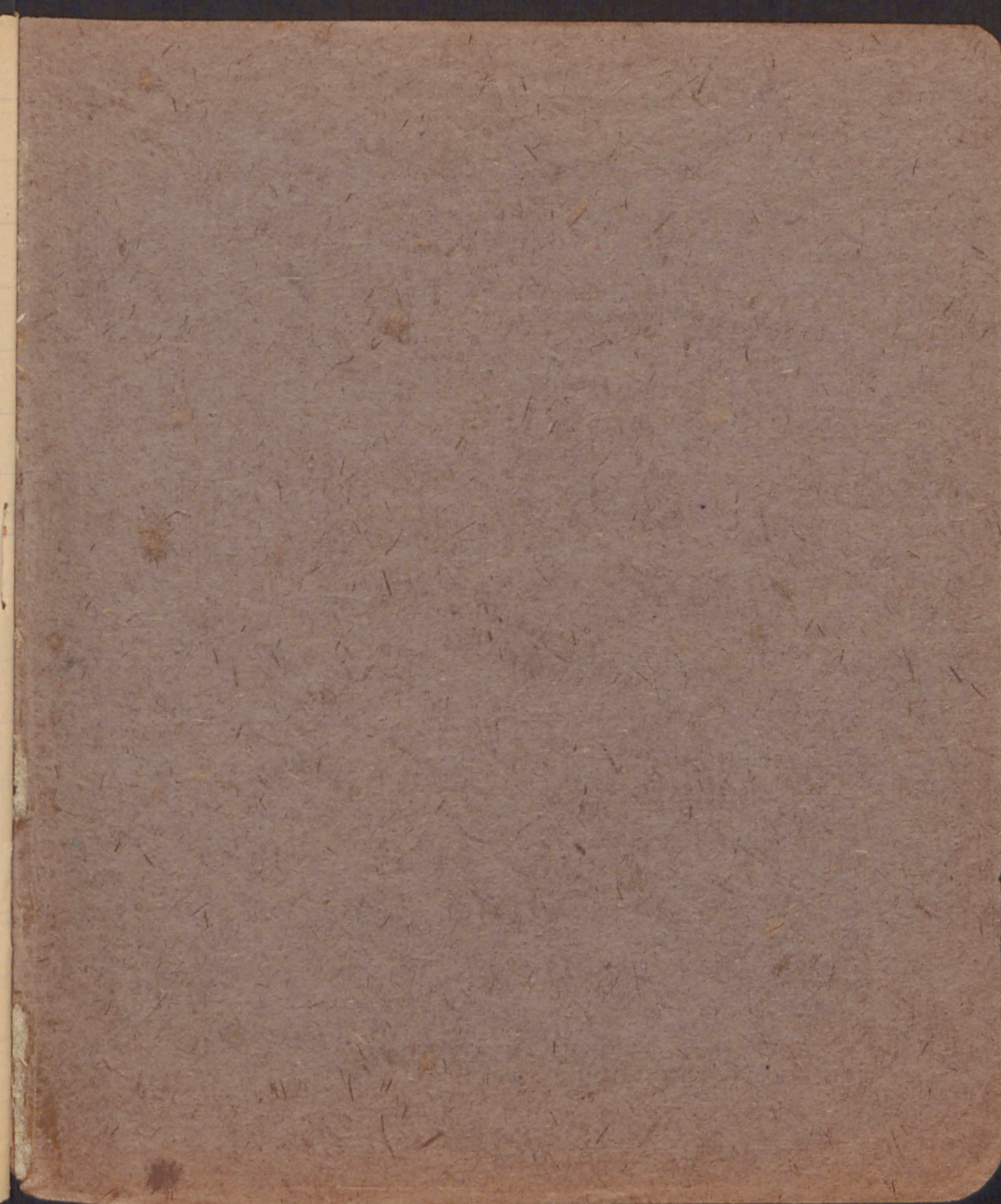
І у пам'яті вгадаю і всім тежачи
вигнати 2 роки. Як рукою і обзир
вони потрібні Ман. Родальній,
за роки не ми а адміністрат.

Знобаманен

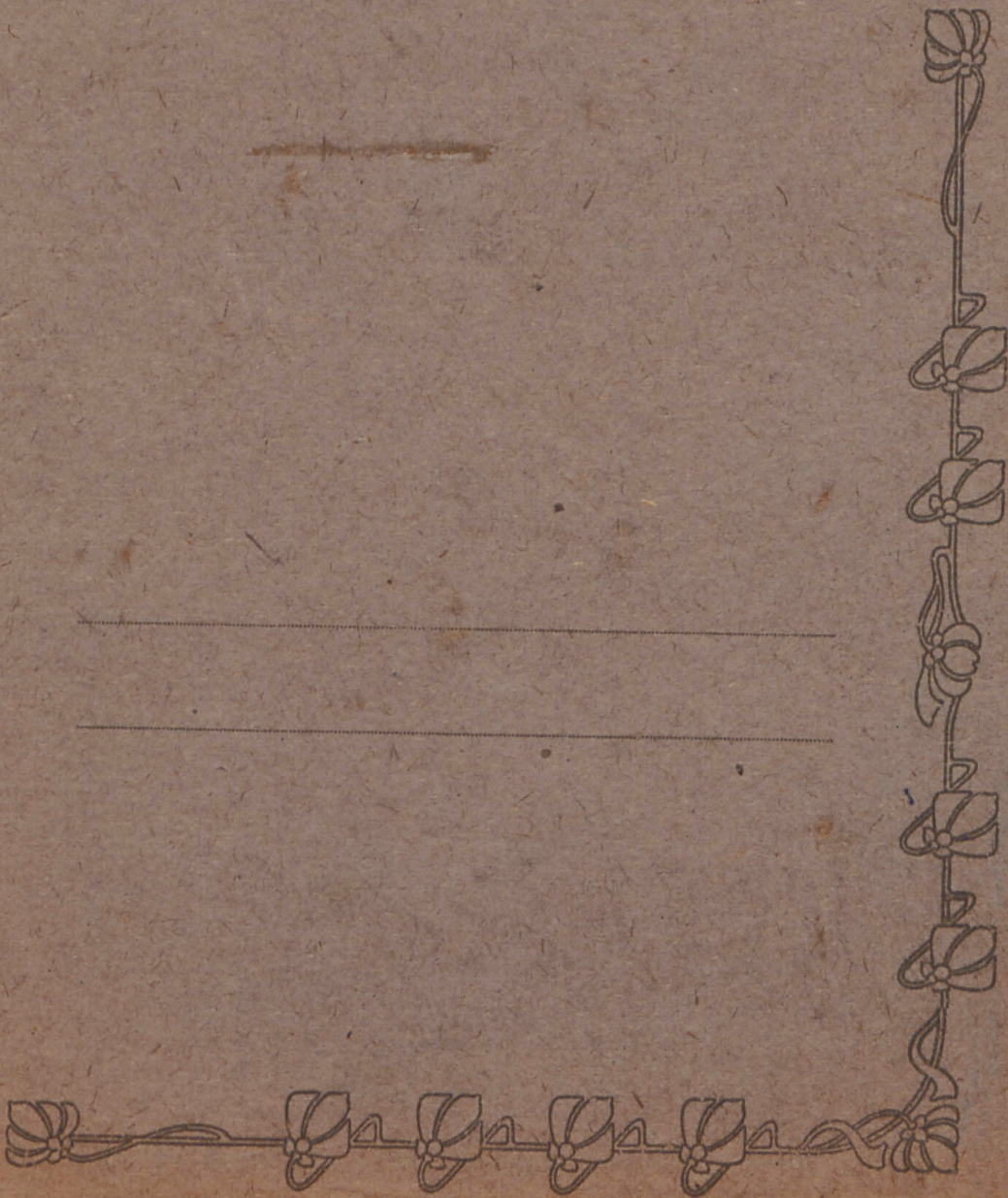
Мурон Забрунскій

Мозагея:

с. Аргунна, н. Селуриб (Курск
Аборова).

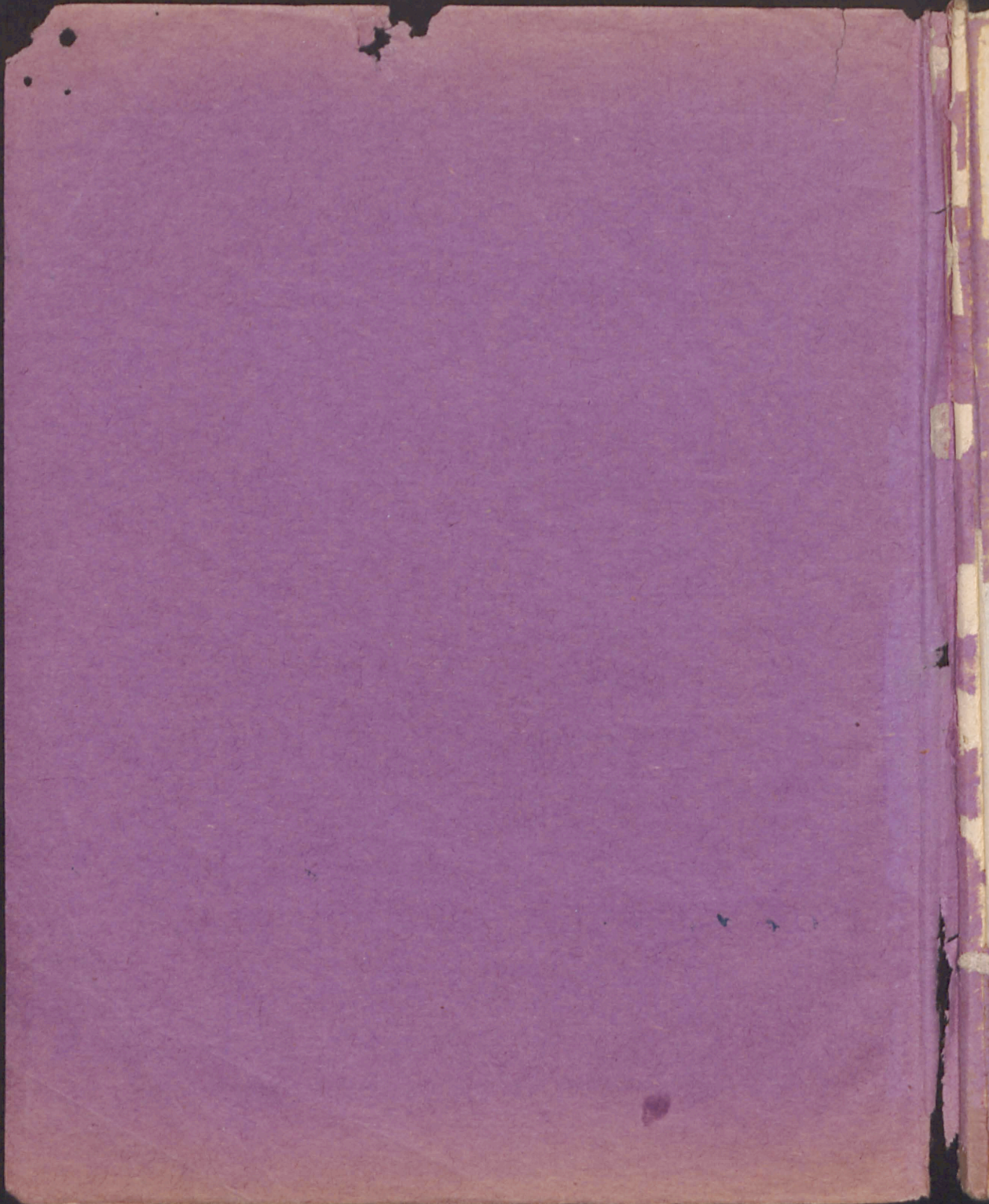

Лепна Украјинска Антикварна и Албони, Ја. Ручноског ч. 22.

Тарок

Man Tarsok.

uz. sima.

28/V. 1912.

1912/13.

За Огбруоро Тавбуно.

Gabas, gabao ce dyro.

B. uoto gymy ickpa brana
Booro covatoro.

Ickpa b. uoiu gymi taira

Taira, poziribana

I nobeni pozricobysiaso

Pozricobysiaso, pozricobysiaso

Tyscypa noscaro.

Muxo, muxo pozmasibca

Toscaro b. ruzgu y uoiu

I rponab goso, zanogibca

Miu gymobvanu cyuokiu.

I rponab, na bika zuyb

meno murub, meno kuyb

Mid korumiuu pau.

I bgyuimuru nekoro tairi

Mid ogbirenu anyok bis,

Lanyok ak dyonau.

Оценено неспушино
 Конца гыны охонув
 Туху, туху би налар
 Не грасае, не стухае
 Таруот гыны, як наув.
 12. I. 1942.

Э бтик гаско биг могоув
 Биг муну, биг дорота
 Тсо митаво мунс иена на могока байгырсаиоо
 Тсо ботубае мунс иена нигрота.
 Э з нахесу бтик биг ама
 Тсо серца боум не мунс
 Тсо боз уона боз гыни
 Тсо з мунс нубыто, байкасоо.
 Тзырса ама тсоу намыб
 Э рип зрисуурах оу бика

Мод тасу б огбирини напетби дуга
 зрайтн у соди роубика. —

Коробика зраидуба. Та ропа. 'ропа!
 Д саудану на бика остат.

Из туха б мене ороа позропивса
 И некороу б дуги заунаст.

Из трорачу, биз ти абучиуу
 Д коуаа нобам, нобам

И нокн не змун, борон не нугнае
 Уле зарачне икоам нисам.

~~Ата.~~

В мои дуги ороа дугиулат
 И туха дуга гобкиса.

Ам бизе оуааа обретаб, забутаб
 И соам мучуааа у дуги.

И туха дуга. Аб дит мун

Дее гачеко, рачеко на гуги дуги.

Мов пташка була, пріюта
 В обіймах гамона-майтана . . . . .
 Тихо, сумно, мов з могом
 Усміло квітка, неслася пестрисий.

В душі мій горло неслася
 Тий миме усього болю погуб
 А тачи на дубі, як і в мій серці
 Минула буря, вадор мимотів.
 Тихо, страшно насил огов душу . . . . .
 Укорчилась з буро буря вона
 Минула, кочилася, вадуря як роса
 Від мук неслася ога.
 Минула, кочилася, вадуря як квітка
 Від той надомездскої мукі
 Тривалася, тривала в блуді-ріданню
 Відраїлію ріданню розмукі.

А в ту негоду, в той час буря мій

Стала ніч на дворі
 У мнїби вихор здрівив грізний
 У сосни ширини уборі.
 Так сушию, тужено вихор забивав
 Так понуро
 Люди туди шибав біа собого.

У горна таурова мене огожтала
 Гліна, урїзна, невмощена
 А в серцї страшно ревна, килкотана
 Відграйдна борба невтиснена.
 Утї тамтї ноги буршубот,
 Я до сирїї прилягав земнї
 Як сокім раченїд я об неї бувєя
 Щоб вїдхвїрїтї мукї свої:
 Та мочувєя і Тора взував
 Я кинув, кинув його
 О собїтїю просїв, о сонїє бїларав

О соре мамъ а пою.

Ох! Страшною была та мисль
 Те вградне бланане думи
 Мий дух раненый, дух разбитый
 Моемъся, блананъ у сий думи
 Моемъся в неспидне виа тоги....

.....
 Мислю ествою неспидне
 Мий дух тоги в огно бланане
 Ташау, криво з серца мвса
 До Тора кимъ думи думи в останне...
 В останне! Ох! То вое некое
 Не мис мислюсь а до Тора.

 Мучамъ абуи, расмнат
 А а моемъся, донсугат.

У сие страшному донсугатки
 Заверь, закат мий дух....

Здавалося: світ чекатиме зо мною
 Когось страшного сусіджався...

... Забув в природі всякий страх.

Я мов розумівся, розізнався

Токмучь замкнув, дуахми стався

У мов потонув в морі.

З дурманянням вітру зім'явся

В всевітальну природі...

Усміло знявся, пошмучь

Віривою - соковитою в дачині

Мій дух самотний в об'їт безкрайній.

Мимув, покинув дух мій зацноту

У шчавсь вік, аччув крізь Всесвітну.

Душка лотоси, Бамбуківки

Тереситаву природі...

У горні сонця зорі

Тереситаву метеорні

Замерзши холоду
 вброду - сонца баруб вив.

Въ Божкокраїні не вгдани
 Аукити нас практикована
 Угасекая вброду хнапсу
 Ясаши вброду осіани
 Въ нинесе вброду пресидана
 Твою красу всецелю
 Обвнної тасуноі
 Яску, нимау, внарабу
 Омладу і баруб вив.

Тяко було мов в мочисі
 Пресидани нинесе вброду
 Сіаго вброду у псаправі
 У царстві вброду Божкокраїні.
 Тяко було, вано вброду
 Та смерць царства твб огна
 Гла мов думу у вброду

Тим тамно царна боа.

Обр асунт, обр тунт
 Обр брунт, некир асунт
 Обр банноу новатунт
 У обр асунт асунт асунт
 В бр асунт асунт асунт
 Обр асунт асунт асунт,
 Обр асунт, асунт асунт,
 Пар асунт асунт.

У асунт асунт асунт
 Асунт асунт асунт? — — —

Мит асунт асунт асунт, асунт асунт
 У асунт асунт асунт асунт
 Обр асунт асунт асунт асунт
 Асунт асунт асунт асунт
 Обр асунт асунт асунт асунт.
 У асунт асунт асунт асунт!

У царстві браваці безкраїї
 Муків би некуди собі пан...
 Ах! Та нікого не знавмов,
 ... І гасили муків, мрався заов
 Мій гук самотний мов гауса.
 І богу барав тамтє суми
 В боді огорайт, небрасуїт.
 ..... А крїзь Всеселної сватуно
 Муні ачубок тїмуні бєчубав
 У гасє гасєко з нога свїта
 Так тїко, тїмуні муків, мрався
 В двуріах стєру протїав.
 На прасїно стємбє свїтєла
 І свїт го сун мов конїкєт,
 У так тїмуні, небарвїєно
 З нога Всєсвїта гавїлїх сєрєв
 Як сєв, як сунїє ачубок муків
 І сунбавє в прєсєрї крїзь стєр

Тот мучок Віраго Буса.

Угальне мучк, мралеа зноб
 Мій дук самобанит мов галон,
 Мукат, Букат він мов гута
 Мо в свіст самоне без нерект
 мумулоб

И нагармо приуцелку мукат суподя.

Вірсови до звизз він підімався
 У б бездну та мучу змбат
 У криву ооупаву прогукався
 Вірсови - сокелом приуцелат
 На обшмак соору він мучу
 В бішману престою буат.

Темуч на криват думоватки - ніки
 В безкраї простору високко.
 Тмоб мнармт дук погуліана
 В тамау обвірау обовіана

Взбунтава бие нодыккымн оскен.

Та укоро не таруб, не багуб

У нагарсно релат и нагарсно мукат. —

Вгвираси Вссевита Таган

Не зодрауб бие, не бизрагат.

Угбисна, суко расмизост...

У танно етасо гоокена

Згасека релат, тисно мукат

У скоро обит бее пропура

Свои мепталанни окриванни

Вона - Вгвирна Тагсав

Завбисо кривасни мукат

У тако тисно релат

Та обит мукат, мукат Вссевиту.

Уоно буре, мепталанни

Мому ба Вссевиту мукат, мукат?

Мому не Вссевиту Ву?

Кому вам дьяк впрямь не мне
 Возвращаю солнцу кризь даураву.
 Та докучно того царства обочи?
 Вам могу в неби не быбаю
 Но сонца вочи вам не прависо
 Да могу е сими замчи.

Мароу впрямь, утзном
 Амлогном, бездумном законом
 В думи даурави неслышалась
 Тови и сонце засбунишиа
 У думи здринувся перед нем
 Перед дауравом вием
 Но обтвора, сонца правца вие
 Утомон, сонца вие кодв.
 Но сонца правца вие, до денца
 Нуба да прав вие, да! нуба.

Итак, сорашино сорашино браз
 Так сорашино, ну сорашино, ну сорашино.

Згасека браздиди мим сорашино сорашино
 Так сорашино сорашино, браз сорашино сорашино.

А браз не сорашино сорашино сорашино
 Так сорашино сорашино сорашино сорашино.

Итак, не сорашино сорашино сорашино
 Браз сорашино сорашино, браз сорашино
 Браз сорашино сорашино - сорашино.

А сорашино сорашино? А сорашино сорашино?

А сорашино сорашино сорашино сорашино?

Сорашино сорашино сорашино? Сорашино сорашино

Сорашино сорашино сорашино сорашино?

Сорашино сорашино сорашино сорашино сорашино

Сорашино сорашино сорашино сорашино? - - - - -

- В сорашино сорашино сорашино сорашино

Сорашино сорашино, сорашино

Сорашино сорашино сорашино сорашино

Васина: и пробалос.

Пробалос, нука з муки-бѣно
Вораси бугануно, вораси и кровно
Узонтени докио розобася, роздася;
За моѣ мурибася? за моѣ карася?

За моѣ? за моѣ? за моѣ?

За моѣ мѣа нлиубѣ, и дубѣ марно?

За моѣ бе мука, о занараме?

За моѣ се покисо, бот виграи?

За моѣ? за моѣ? О Сонсе мид!

За моѣо мени мимѣ, покисув?

забрав на вѣки щасѣ, рай?

Кому моврам? О оубраи

Ка мени теу асе баци нешув

Де дѣа тебе знайди не знайде

Де кабриѣ кому думи не глѣде

Мо гни Сонсе! з муки гни.

Ка барам Сонсе! ах бѣно

Ак серце пбесъ з оуаи, мисре
 Ру барум Тонне? Ру тн руам?

Ак розкнмсанс оуооо серце
 Дрвбавуци зансаре солвозани
 Ру руам тн ро?

Ру барум Тонне

Мо оуа безмечна

Ак суре мре Тэз кинца

тура безпробвона

Тура безнагвона

Тура безгома ак мрнасоо сама

Хуны неронора мого?

Терез тоото а Тонне кронуоа

Т тебе бараро; тебе взуван

А тн Тонне моврум; моврум.

- Тгурика бесрци роооо - зробоа:

Нагароо мовроа а, тооо гонендан

Моврооо Виз - коро вое ама.

Мини бона ординав, корна бона.

Нагарсно мачибва, нагарсно а сегав
 Нагарсно а кимкав тово
 Мини вѣспругде икамнаб и смочнаб.

Тогоа зрозумѣ, уѣитъ урозт понат
 Мо бине сонце на вѣки затиско.
 Моє сонце, мѣитъ рад, моє мѣасте.

Усерне зрачене
 Тимеца зѣбачне
 Воасаи снасене
 Кробо накитне
 Канцаени канаго кроби
 У кробо алозачни
 Зрочинась зачна

Тя не винулась все мука моя,
 И вовек не врасвет все икони.

Гварола з моего бѣсно
 Луи озвирная тура
 Черниши крукою надринано
 Обвисла, звисла вона
 Закружилася, затусилася
 Загнуло в серце вилчине
 Душу мери извашила
 Мозок мери изсунула,
 Вона мери задрала
 Розбисла, скочотила
 Душеванит мий снокит
 И кризо суну ост, муку бѣсно
 Вона мери сибасла
 Так онко мовотало
 З безнадрит мери виграши

Ты неси похорону
 твою сиб заробит свит.

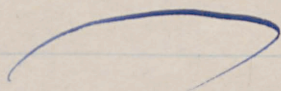
Персою в серую, борсея вранси
 Борсея небрасишиши
 Осталаа моя несиа
 Оура небримишиа.

Убграданси думи кеурсеи
 Трустраеиши, наеириши
 Оуа в серую оум несиа
 Кербавя, Бонча.

На ту несию те икеласеи
 Мо в думи борсеи несиа
 Трусаку несиа.

Зелот мой сиб иуши
 У свитлае шасте-ран
 У некишиа буз забит
 У сорашиши думи бград

Всей земли мою паша —
 У одних паша склалася
 У одних акорд зислався
 Тихий, Босиский, кровавий
 Мит смугавий акорд буга.

Тихо з паша дещобас
 Черенский сиб
 У мейбін парадус
 Мит обшарант дні,
 У мейбін парадус
 Мелодісбб мот
 Соце ясна, небо синє
 Землю весну.

Тихо, тихо свѣтъ лунае
 Крошбоя помани
 В адушу, души мнѣ
 Тили дошмаши
 Же мнѣ мнѣ, прости мнѣ
 Неиѣ мого ели
 Же мнѣ вгрозитѣ счужбоя
 Моей веси.

1. XI, 1912.

Картина.

У души мойѣ на вѣки
 Осталася картина
 Така жека и обѣщана
 Тилѣ краски .....
 Та картина моренана
 Демши зораси,
 Та картина замасна

Творимому квіткани
 та карана розписана
 Комисари, нереш
 Корисна сонюкова заставка
 Сивоюгани і горещи.

1. XI, 1912.

В борбі згубне а втрачує
 та не втрача, а!
 І неправді не покороюсь
 І Кизько го зберу!
 І мим опортуні втрачує
 І серце боює.
 То вогорюює забави рами
 І бачи їх адринь.
 Та немогу мим згубне мовит
 а в борбі виграює, мовит
 Тоду не раз

То борба у срци мојој
 Не притица, не знас,
 То зуб борба в срци мојој
 Позоривца, монуџе
 Тонкарску насладе
 Та рупа моја у мени
 Кривога впростава
 Та кривога впростава
 Позоривца, позоривца
 Своо зборозагучењу
 Високо, настало.
 О њукуа! Глабасноа
 Мо раз мера го борба!
 Неј глабасноа кривога
 Неј ~~не~~ модисноа! Неј модисноа!
 1. XI, 1912.

Ка шум? В дзвони грабов
 Лунанов, забубанов.....

То киме носат так бон?

Ќа носат ак ога моя камбе

В мирскому просвет

Ќа носат так носат

Так бацко сучин

Так сучин, сучин ругае.

Узидком рознуки

Криво се понаши

У гол — ато на зоран колае.

Так ошо, ошо мие

ак миса моя

Ругана думи

Мо мие з босту, мие.

Ќа мимин дубае

Не оак биа мугас
 Познаним оат мие гзбоит
 В нору норуит гуда
 В нору боробан
 В рабтгунант напозит еднит.
 Ак гзбиа зонкочу замугас
 Замугас, заругас
 Вскоче асно невоци
 Сигт. сорабу, гомо-борм
 Вукачи - рабесу нагадас
 Ак умуовсочу зарокоре кеуресу
 Уз скапрон на крубгу
 До неба немие
 Уонсари борит сакан
 Вгзбачесу и сноресу
 До борон бумие за борм нароза.
 В нору оотакери
 За нароз борон

Згбн коаса гунен
 У сернен уста
 Еро нене- со нене парода
 Вн збнчаа обидовн нуну
 Мо бнрннене нене обнне радн.

У ннне нунне сод збнчаа нунне
 К бнрн за парод, нене бнне,
 Та ннннене бунне
 Мога ак нунне
 В ннннене нунне рад обид, гунне нунне.
 Из нунне нунне нунне
 Нунне, нунне
 Нунне нунне, нунне нунне
 Нунне нунне нунне.

Згнне нунне нунне нунне
 Нунне нунне нунне

У ноября брешають
 такий шандриг, такий скорботливий.
 Туди збокс, туди, мунай!
 Мабде мое, серце мое
 Ти го рашаю розбувайт,
 Над брао ме впрне туди
 Над ме впрне дугом
 Як камуль банского
 Тезуменском оушубо.

Туди, збокс, туди, мунай!
 Ханова бою каврен шину Велену,
 Свою слависнену грохачану свід шимий
 Свою шарену шину мое серце.
 То не барута шину мабда
 Не зазнав снаком
 То к нею покорои думи.

Твор мое серце, мого, ридай
 як сирота над матері гробом
 Чай тобі ще хотіла лишитися
 У бездушній з себе брехні не стався.
 За частими бунтами, за смокосем?
 За спешними втратами даєм?
 Не бунти, не ридай, бо щастя не для мене.
 Мене щастя не втративши.
 У що я вже не загнаю.
 Не за мисль я бунту, не за мисль я бунтую.
 Я одірваній тайно мучкою.
 Та я ніколи нігде не знайду
 У втраті бунду бунткою
 У втраті синюшної бунткою без клада
 У втраті мого ридатю.
 Не бунти серце за щастям твоїм.
 Не для нас воно
 Ми думи вже не маємо

Ін гзвоні вачі пераззвонілі
 А мн го рату
 Вотак сціт Блукасі. —

Ты сэрце оушым за снукоем?
 Не пурна, снукнаем, снукнаем . . . .
 У чрці Баннаскіем, в замешчы суріі
 Як сціт сці на вткі нукнаем.

Ты не гна нас сэрце сці сці і нуде
 Не гна нас вачі, не гна нас,
 Цей! зоры вачі в баннаму Баннаскі
 Як нуде гнанаем, а вачі вачі.

А вачі вачі в озвоніему нуде
 Ты вачі а гнанаем нуде
 Ты гнанаем а озвоніему нуде
 А озвоніем а сці сці нуде.

Як нуде мн сэрце
 Ты вачі рознаем

Тогда немину
 В объёмный простор
 Нам баша гасеко
 До зип, до зип
 Мы в неби саюво вусоко.
 Нам баша дурм
 Мы дурму бубае
 Мы серце мурубо
 Ракубо, роздурмае
 Так бачеко, бак чакубоко.
 13. IX. 1912.

В пустыни безправий
 Без сердца, без ногий
 Остаётся саси огул.
 Нам дурма мой муниме зо мано
 У нисла моего сердца.
 Нам баша муниме в серце мойя
 У бозмурна тура бозкочера

Ахъ оубо мнѣмъ въ вѣстѣхъ
 Сраженье боровъ борю оубо
 Мо мотуа бѣсемъ снѣмъ мотуа душу,
 Мо некеромъ бгущи занавѣв
 Мо насая не дѣв, не дѣв,
 Мо насая нѣмъ мѣв мѣв.
 Чи врануа дѣв боровъ а коемъ?
 Чи снѣмъ бѣв на конѣхъ
 Душу, серце мѣв?
 Глѣмъ бѣв заруца
 Глѣмъ бѣв заруца
 А на нѣв оубо мнѣ дуца?
 А мѣв нѣ дуца заруца, заруца
 У бѣв мнѣмъ мнѣмъ бѣв бѣв?
 Мнѣ бѣв мнѣмъ въ серце мѣв
 У бѣв мнѣмъ бѣв бѣв мнѣмъ.
 А оубо мнѣмъ середъ нѣмъ мнѣмъ бѣв мнѣмъ
 Мнѣ мнѣ мнѣмъ мнѣмъ мнѣмъ, мнѣмъ мнѣмъ

А губ Буре шалие, о
 А губ Буре нуде
 Возбуждае усомнившее сердце.
 Пела мей де гоньбу склонити
 Вог Буре Бигне сердце скоромноу.
 То розбавена, розбурена моя нубька-хабиче
 И нових палаб я ме не покосав
 А энс бак бирив в свои власни суми
 А мий нсе розури бак мене вавраб.

Моя нубька-хабиче
 Розбурена-розбуба
 Я ирибулку нечаю
 Глагарно бонукаю
 В просторах вселивста
 Вдврати Трабни мукаю.
 Тужасно мое сердце дугою великою
 Тужою безпирною, безконечною
 Тужою як сама вгнись непромадимо

Як мучи сосна ног свистъ бури
 Следи мина на роздани
 Нестраннымъ, багровою
 Як самъ бль, як самъ бль.

Туманъ думи моя, туманъ мое сердце
 Не за рани ногими негнани
 Не за щастемъ бакномъ не як рай
 Ами за незнакамъ вбвнотъ тайни
 Тоо: а мучаю, за нею бунсу
 За нею до зблзгъ а почину
 То на на мени безъ негъ провблску, мучба,
 То зарину безъ негъ, зарину.

11/IX. 1912.

Моя писня.

Писня мучае в моѣ думи.

Писня думи і терпуня....

Писня мучае душевнотъ мучи.

А муче тебе зродило писня?

Чому ти са в дуни внашма?

Чому рвом серце і дуни нматусем?

Чому я так соршно?

Чому тура безменена, тура бездошна

Тура як пронасьт рорна без кінця

Тура безпросвітна, тура безнадітна

Дуни нмолнма мов?

Зродила та нісне борба дуни мої

З розкошисає туго серце

Кривавиши замачано мовозашни.

То борба настала в серцю моїм

Борба віграйна дуни.

Чому не зновкаем серце мов?

Чому дуни? Серце мов в борбі

скривависне, вогни мкоманнмснасас!

Чому порсстаним свивати мої ніср свов?

Тисно, мов бінь і зродув

Тісно сум і тернина.

~~Тупило думи мого, тупило мого серця
Не за рани і рани.~~

Було се потім, як першого каровика бурнаб
Тор з ран. На гборі ніч шарма. Тупо було.

Ціла природа мов закам'яла.

Вітер зійшов і протенно малесців в високі
і темні верховіть наші.

З далека мурі Еврату ревнико гомонів,
мов маркуси мовком перемітався.

Твори світом на небі.

Голка була пуста:

А в ніч пуста сугіт перший каровик.

Самотний, одурковий.

Сугіт на окері, а танки думи

Загармисов на його реві.

За щоє мене Тосне викав з раю?

^{бу} Тосне за те, що я низаня хотів?

Чи за те так караєш ти Тосне? . . . .

В його груди буть низиався.

Масан і смутком снованося його серце.

З безмірною тугою принав до сироті землі.

Тимчасом докароти пошам з його уста
слова.

На щоє мене Тосноди сотворив?

На щоє вивонив в груди тую тугу безмірну,
що каєє мені стрілиши до низаня

Озвирної Тавани.

Як бура делован казювоя, маміє

Тидрунос не бідсь, не лекаєсь.

Коса грами албаров, кобє гураван виз

Тид з бурю-чтман змалайсь.

В Барцив спрасанзі, де дая покманя

Тобі, там гучно ти єси.

А якби гучні клялися, хиталися

Ти гучно і їх не зачнеш.

Крізь штани, крізь бурю, зими-заверуху
Вирном пробивай собі путь!

З боєм своїм в серці їди! В країні духа
Анономно праці ти дід!

Свабай каю мене! Як вдарив рідани,
Цей грає мій орис-саконе!

Позбей пемраву, нірваню кангани

Добудай і правду і волю.

19. XI. 912.

Орси.

В байбаних, сірих, мранних гонях орси псев
в небані. Крізь ідо кисток райборона
крупнано з зловіщним краканом.

Мунимна з царя ір. — — — —

В своїй кистці сугіт орси безземний, сунимит.

З погордою губилася на работорона німе.

З зором ступилим, померкшим ормиа вгубилася
в сірну непромагнну праку. А вкруз того ми
Балло було і кривки зовсім кракам нісно похоронку.

Огні нори була зірвалася. Тутіона непро-
магна сірої праки і стага работорона і рорні
Бовзурі шар і бризки болота, усео закрутились,
замутили в некалькнн танцю гуравана.

Загроканим збивались Биткавниці і били громи.
А все се разом говоримо ртзкит, мочуєт
одраз бури. Змопемоср в огню + дельоаксієну
її нісно.

Твої нори прокинувся орає зі своєї анабні.
ззубованим ващуєвалася в гукну нісно бури
і чрону. Соав соді мюєв прирадуванн.

акуює крапачу ганьку. У нашо оура
прокинулася в нім за сооо крайноо.

Тыра безнесена, безконечна. Вонешни нау-
 мам огорчуна ишо серце, роздери на ново
 гави рами, и сорашиши зоткаи Бучуна з ишо
 чухид. Воиш зоткек воо Буро. Нице море
 керуби и бошо, понисена и породи, и нешто
 нешто бездонно. Закимув, забураув би
 зашо краиноо ганекоо, асноо.

За ошк рами свѣташиши, шо шо оромте,
 оромте мрзе в ишо епаникаш. Керук бошо
 и мукш розабва кризо кретиш Бурш.
 А ишдиш гив и розука огорчун ишо серце.
 З бизраиноо, сорашиши ешиоо вгхарув би
 в ешту свош кретиш. Забуш мам нишкш
 краби и грешоо вгхарув ерел в ишту.

Трор ворама нице. Трор кретиш порш.
 Трор ера мркаи бошо и нишкш мези.
 Шо мрш-ерел мршкш. Виршиш кретиш

Бурен кризо Бурно мушьятъ. Сорно
 шибса вѣн, впером кризо корат, усот
 оарни. Ташкавкоо прогираса кризо
 нибну непромагу. Ташно, сурно скривѣтъ.
 з безирно оуро всери, з бочан неканьши,
 з миван сораши и виграши забзатан,
 мо рудо нату розирае, мукае вѣн
 своодо царства.

Орел сивиринитъ въ Бурѣ. Пробѣса кризо неі
 и вона дѣо там в горі ниг нини маніе.
 А разом з неі райборона херіде і прака сѣра
 і бачоо амергате. І мази в сім бачоі.

В своіому царстві орел мурае... Самодант, огу
 нокит. Главнскіа скєаа мим сѣі биніе русид,
 непромаит. І вонан бимцѣтъ, іскрани сивіе,
 і горюшии каміняши - самоубіаши шибса.

В саму же недлю Блани зори с'ягово. Там же
 мочуи Орон. Лекки серпанком просидишася
 мнорна зорна.

З безконечной бидгані сунне правидани десни Сирин;
 ; бакине сами як в'я зори занаво в б'лих кривдарах
 суну.

На св'ят скані ора сугубо. Тисорни оком вгубася
 богвирні просорни Вессеб'а. Добкне ома.

А ора сундас як в кнеченгрі бирнои пересидася
 бама буддунтс'о в ирвану мунувності.

Сундас, що зори н'ану новигантс'о, про огвирну
 тану ісокваня. Сундас, як в зарану про
 с'орі сунюк сунс'ося нов'он. Як цинит
 св'іт нав'тае св'іт мочуи и нев'ованни.

Т'во сунюк Бирно Б'уб'а.

Високи дуну в'я радас

На св'ят скані оранд'ані, в св'ітану царстві
 ир'васкна; Т'з'о ганскіе і суніт

Ора самост'ані, агунскіт.

Шляхам Тромсеа.

„Тромсеа мий асний, Тромсеа мий обісний“
 зорачим пошуким принаб до корогнос^т земни.

Во коні муніро, в грядях мацна
 сораина дуря, а в серні дуро некиро.

Труднокав шаре рано до суро^т земни.

Уба спрентим і били обісний

Ворні псарь норо обісний

Такий псарь, що згабарося загавито норо.

Тиг нобікоро бачим некиа сурога.

Позника норо орогара.

Познит, за що биннам першого раробіка з паро.

Познит, кимі бак Тромсеа каравса. Песоринна
 дураге нязнанам, за обісним бак іде мурма, бак
 іде карана.

У баруб на бисокій скелі прикованого Тромсеа.

Потыккимон, дуранивним зорочим магит бин на зорі,

мо над ним сити. Туга чинио могова, усе горе
 чинио сити збралоа бона маа. Чи розбуи і зберени
 знамае за сонцем, мо асноо зорен сити б безконечни
 лизани. В орах тринеа зростаа тура безмирна
 інокни, бресо маина б іноо мури.

А моги казам: то ора нину чорбу розбуае, за кару мо
 він го сонца рбае.

Тринеа мій асний, безмирно з душо замуреній.
 Гладенний болан безконечним.

Не ора тебе рба, розбуае. Не ора тебе муриць
 бак банко. То тура огвіна за незнами раи
 тбичиць дуту, серце роздурае, то тура за незна-
 нам огвіної тачки. То амуток безмирний, мо вона
 на біку, на біку закрита.

У баруб... Серед зyki грати, при екскурсивний,
 сити сити банкабок барубно. Серед саурати

що світ окупився барив він його. На тлі ямар тамна,
 що з нівами збитого масою, кризною бурюю надбалимим,
 барив його - Франсея. На високану асану раші
 сміток навис підлогою корню. Глибокимі патями
 тура назначилася на його обличчю бригаду. Безмірну
 ваяу біковинна запарак, і бороби надлюдської
 і надії розбитих і мисливців серцю показивена нав
 на собі. Сердечні бої цілого шодова його мислим. На
 тлі ямар тамна, що бурюю йтим з нівами, став він.
 В його зорі іскра біла сватого вогню. А вкрузи його
 шоду стояли, що першим Франсеяві бої. Серед гро-
 мів і бурі і бешкавних силік стояли вони, Гли-
 бока задумна їх сновина. Сміжок і безнадійнісць
 снувалася над ними. А їа зиро занамовалася біг
 Франсеявого зору і паракотів в їхніх очах гра-
 нітани завзяті. Вони займалися сум без-
 конечній. — Пожмилися голви буйні, а з ус-
 мчалася біла нісна терніна і болю, нісна сум і му-

ки. А з чѣмъ задумано заневолатанна і свиненіи з мо-
 того бачно слова схи притисненя: „Пробаво нас Транс-
 пем.“ Символічн зором оманув іа Трансметей. З чѣмъ
 чѣт тѣмъ проробавася скарга: Так нас маню дуоце,
 а горюча така галетка і гаска. Токазав на бурю,
 що з ниботи ганюном розривом надерітася. А
 ностім нустім прунігубѣ, ака море широкі, горюч
 камінем обриві і серцем стелені, смарені смуган
 і нелта розбавлені. А ностім прунігубѣ бездомні
 пронастім і горі скамист, гукі, непроваджені.
 А ностім прунігубѣ безнесені духури сиром пра-
 коті стубані, заціненіи ностім і кривою. То і треба
 буде перейти. Чи ви роді?
 Во ностім вам задари ака бурю на себе ігнорію
 огуноносно зберго: Так. — Стиснується носта,
 забзяті бачені в снах. Чудом спавеніи збаченя
 баченя. Тигем. —
 „Тигем“ сказав Трансметей. Ва! Він знає ту борбу,

до акој би беге оне млади. Не раз, не гба би баше
 их бит. Ј би знае, но што з ово боо не берне. Ј би
 знае, но не им судишаса мидига. Ане би знае
 таксое, но ак си борни помануто, ак својим оружанам
 и своим кривоо гобудуто акы крајну, до вона баше не
 уронате, то ка оружане мидуто нани, зааснерен
 турсо безирисо. Ј камоо моо ? . . . . .

„Зей! — кимкунт Прометей мисош емисини,
 но грешош но мисошув собито позкошубе. —
 „а баше кимну, мого, а баше бзубар за собоо.
 Хогито за мого што не хаше б баше: бмукешо репро-
 магниш. Хогито за мого, што до баше плеса, до
 моста. Хогито за мого, како познука рорна
 ороша, каку серне спикае з ошн и баше. Хогито
 до мене, што мукаше, а знашош не мисаше. Шо борешош
 б борш банкин, а доборашош до крао не мисаше.
 Шо плешеш до сонца, праваш, до низина Традан

Одвінної. Кожіть до мене всі обрешеченні і страсцунні, а я - ~~вж~~
 а не ушкодо вас. То а сам не знаю, що до євскій, -
 а я повегу вас до бою завзатою з євскими силами, до
 бою виграшного, безнагінного. Де в парогоду, мим пра-
 ма вас неге і пруду надмірски. Крїзь море мїз
 і кровю, крїзь безмір болю і муку, крїзь некло вас
 повегу до зорі, що зганска нам назуєоріє сіє".

Мїла постаб Трамедєа випраммася, заасїна, воюю.
 наасїна і сьаго занаму мїросїв бїмскаткою в вою
 ора. Зарокотїм вою сїва. "Дїбу воюбі?"... А крїзь
 євскїє бїрї сїва зарудїм, сьєрєдї, завзато: "Так,
 прївадї нас Трамедєа" - Мобарїм, мїнесїм по-
 мадїм, а к маю дїсу євої - Обїав іє Трамедєа. Пїмїм.

З надмірного болю закїят, скасїєв. До євскїє занїї
 євскїє, самодїї, євскїє. Надвої євскїє бїло.
 Євскїє євскїє євскїє євскїє євскїє євскїє
 євскїє євскїє євскїє. З євскїє євскїє євскїє євскїє євскїє.

Очень много кербов поконилась з оуи. Тухе ругане
 проварося з чюдуй. "Транесе мій асний, Транесе
 мій свѣтлий. Понеді і а нідз з тобою." В орах його корисо
 справити завзата, аки в оне нідз, то за Транесем
 нимом. Тезуіра туа ооружа його, то ане зинувся
 мов нідз багарау ванским. У нимов. —

Криво бурю і чомм, криво гукі нудні і цронася,
 криво гори і габри, замерзні оудри і безко-
 нечні нудні - нимов. Ідо мнотокски ном оорне
 калмо, а оуа радкосо звинувася в серці. В орах
 свѣт свѣтій ооно. У нимов. — Ду гідзе біа до оої зори,
 то з безконечної біггані, асним сонцем нѣмю на зу-
 сорі тіае? До скане? До знае? 21/ХІ. 1912.

Скара Транесея.

Так оанно бонгу, мерво бонгу.....
 Невоце бу вперим з, бонгу, ноду!
 Рану не востренисе бу? Рану вам гуде Нрннн
 не мие вонесним сонцем криво оараву.

Тра вжогуне сово царства соми? Глевное сурпата сума
 сума боюна на бичу зарасма? мо сонца сурт
 в цуоги могоскит? Ван могоу в мѣи не бываои
 до дѣна, сонца ван не пвадуб.

Вн могоу в суну земни. Весавадте, а вач закун
 кан, в крайну суну, мѣста, јасо. Глазуборис
 сонца златоуны а нобегу вач гѣи мѣи.

Разум за много сѣакоуе вѣи, суну мѣи, суну земни.

5. Г. Зоре моя берисна. Гла глорис так асно, суну.
 Зора сѣакоуе берисна. а знаю, за рознуу буге јасо бојато бугко
 суну зир гачекна. Ва суну на сачи Орон вѣае. Глѣи зата.
 јована казка сѣарини вѣаагу. а за муну мѣаи зори.
 Зинге Сирѣи асунѣ, вѣаунѣи. Терег аруна гунѣ кар.
 бина розѣа мѣае, згаѣае мѣи, мо бачу а безкраѣ
 мѣаоуе арабскоѣ мѣаеи. Глѣоуе нама суну бѣае
 муну небо горѣи мѣаеи гунѣи. а вѣи мѣаеи
 вѣаунѣи, бугѣи мѣаеи. а ак суну мѣаеи.

В безлюдних просторах засадов, со глубока загуща
 і була несоринна огорода думи людини. Туга за бачи не-
 відомими, що одвічно Тайною забусило у просторі. В соня
 лучинах нікових, де лише зорі світають в бездонних,
 горних просторах, сам зродився той пошук, безмірного
 душо і смутком пов'язаний кини думи. Такий суцільний
 як мучи біоту нисоминю. Такий горний як розна-
 делний пар сонця. Такий повний той глибокої
 поезії, яка лише з наміне соня зорі, з краями
 відносин і безконечною віс. — В крайних пованих
 рісних краях, краях скан, ісвіт, іср, не може нікому
 зрозумітися така релігія, як в нисомі. Там релігій му-
 кає безпосередня природа рісних абнц, радуюся кра-
 сото природи, красото світів і ісвіт зелених. В нисомі
 створилася поезія краях фізичної і емоційної, омерта на
 знаню природи. Лише в нисомі релігія той кини
 думи, що в нисомі за Нечом Тайною приїтає безлюдно
 ні простори вселенної із безмірною душою мукає її.

Где небі переважало зорі несукітаним, асним саван.

Из безконечні biggani нубе іе бітло суокідно, аене.

Тиннагова Оріа, аені гіанановим Бреском Ціріі і еванство-
спідним серпанком прообемнаса аасина горца. Нідн
каккага розуріпінатого сава снагае боа на захогі в окусині
конексаціі Лебега. Тинані ввоєр навівае загуну і будгов
в серпу забну кертаву нісно. Тисно оури...

З нога аснне збігг Оріона і Іагіт, з нога розуріпінатого пра-
ковна зоранна протарів, из безконечні biggani мене
боа баа оура і нісно озверити в серпу мвін...

Тво вірно нісно оури за незнами раам, мо а ноо на
біку унратів. - Той нісне моа! Муко моа. Тисне моа
широкаа як море без дерао. Тисне моа небумнаа
за копаремні раам. Тисне моа біковірна накуніла
Балеи, Тисне моа, муко моа, гале моа, гале!

Озверити нісна, роззверити ась
Як ввоєр оураіва

Сунна, сунна, як сунна
 У ноні сунна.

Туро, суро. Зори суро

Вітер мевеніс.

Уз просопит веленні овані суннок біс.

Уз просопит веленні, просопит обтєанна

Тумбе куба ніені сої за бораренні раен.

сваніт береп. 1912/13.

Снана.

А вискав себе вон огу ома ніць широкіа, боран
 камсама. Тна дама фіван, мо наобісобо веленно
 мовковим сінем і ревоісобо знем баробанні.

А нікєнн не забуду ома даіт, ака оан прорубав.

Мені згається, мо а оги був бланне маамбуит ак реур.

А ознак... Мені пригадуєса. А нас в осем бібуї
 на степі. За ори дам мава і ои зуб го нікєнн.

Ваканці кірєннєса. А намадан. Цісаркєно іхам
 вєсе го нісба сімпазієсон з ієт і а саконе маб бер-

Бачи го нитом. Било берип изаходило сонце. Бибри не
 ходим насоча и напредим при дошми, а а губрива
 в сторону заходило сонце. В сити страни некако место.
 Тога била била не лина, нова била, самога емокога
 и туманови позиритиости перина габ осам. Тале
 била перебанана сире. Биг заходило сонце ане го мере
 нитов асми первоми мила. Ниби хо веткат нитов з мига-
 ние биметурна миток. Тид сонце бигбавало на набуокино
 на стернах. А а стааб на стори и губрива за сонцем, бач
 мриаб про будурнисть. А хоиб уабиа соби бу будурнисть
 маамово, ане ниак не нир. Ниака сфрима мааста не
 мона мене заговармон. Тога бим кумосо мосо сире
 и таме. А стааб самодий в мустим мии, а до мосо
 сире и таме саубавоа переги мии. А стааб и гу-
 бива нитов бачит зарадку небигану, копу нитов нево
 позбавне. А воно некако си била позбавуваби, така
 позбавне. Хо знае? А бачи сефед нитов. А налит
 их си миток мии. А нитов их ак бачит нитов

Календарь, зеленіє мислення, а бісер обриває мисли
 і мислють обою нісно. Тісно бірюмо монотонним му-
 ном дзвенить в уаа і такує дзвуні нісно будиць
 в дзуні рандіка, тісно такує монотонно, але протє мислю-
 ку як прапасть бездобра, і дзвуні як мисли бля нісь
 безкрая. Тісно однамакити. Та на сій однамакитости
 ніби на карті вишивається вінякним узорам
 дзвуні нісна, таємна і загадкава, якої уао може
 не чути, а поруч її мисли дзвуні засиджають в сій першій
 обвірю нісно. Та нісна сришотє ридітиліє ру-
 хам і будиць в дзуні незнаєні дзвуні, незнаєні
 мислюває. З бля мислюм нісь роздольє
 даєтєся хіба мисли сосоні пориваєти. Тісно
 мисли набиває на дзвуні поручє вірюности
 і безкогерентности, такий повисний і мислю-
 кий, ніби яка дзвуні обвірюна, що є творєнє
 радає, загубивє в світані, безкрай протєбє
 замиславє, як будиць перемиваєся

в мурчавини і гунає ду свою гуни. Такий смь-
 ний, ніби який джа всебіта іде понад землю,
 побий обидані, благопогони смь і праїтань
 понад землю, задриває своїм вірним но-
 шадом в зорані простори Всеселної. Такий
 прясильний оті мурч сосок і міл розмова, ніби мур-
 че у муну мундла цілого могова і цілих біків,
 ніби зідрався в муну увесь білв і безмірна дуга
 ціло свѣта. Тура, що з самої гудби, з самою
 епогу моговско дуга здвигается, вибухає з ес-
 ментарно смь, зананте вошан ногскі серца
 і страшник марен і зойкан. Бурею взитѣє асе
 до зораня просторік Всеселної. Та вірна тура за
 частік, за свѣтланю крайню, про яку тільки
 мріяти може джа моговскій. — Та вірна безмірна
 тура неспокійного дуга, за правду, щоб єр вонкоїна
 за правдою, що на біки джа мого закрита. — — —
 а мурчоті моя всько, як бітер фрмине з біснами

на нивах. Спринт грають по нивах, а воно ніби охиває,
рукавця, міниться краєками, перекрестить у рози-
ривану возгуді і сиває свій багровий шум.

А моїм тоді поле. — А моїм ємо бакчас тоді, як
воно крається від моїх нивах і з своїми нивами
і з своїми нивами перапірає його крест за крест-
кам, екіда за екідою. Тоги бакчас егудься в гудні
гудні, етарі і проті, але тоги недурно воно небуває-
мі вам і сими, еивається незнаном, мубокою
мощью. — А моїм поле бакчас тоді, як його еан
субне, і воно еане одном ділом відгядом і евітам
забутю мубнею.

Траця не занованто мубне в мубно.

Воно є^т мубне замучило на якийсь час. Тотин
воно зув нагудьваєся марозі всіх етаріа і не-
намітоко, мубтоко мубтоко гудні еіро мубтоко,
зібав зі всіх етаріа евоєю ебраномо бозгудно.

Nikoro bime mme bona i ei' nseroka, o'nce gobkara
 mene omie o'ba nyoka i anep' a'anni daroga
 nro'nae. - Nikoro neme gobkara, mme a i o'ba
 nyoka. Tu noo... xno... a n'bu ruo, mo z ei' bezk-
 neru' biggani mubyo bezzbur'ni a'ba: Beso marue,
 Beso marue. a n'radk besoro, a n'oro koncup. Beso
 nyob, n'garino. N'ra B'itai'co i bezkoncup'co
 z'omimie na moe i'obovane. a - N'rbanna...
 Tu yoo... nyoo, ei'ro... ei'ro. Tu n'eko me'i,
 b'areko. Na mo ne n'gub'noe, na mo ne n'ostau,
 na kinzi besov rekac nyoka, N'rbanna.

Tu o'ba g'unka nyu'ob, x'obakou o'ku'ob g'uny,
 b'bugi kinzaka anep'oi eny'co n'ez'omina i'omie
 o'rim bezz'obim, n'umimim, anep'ob'omim omi-
 xom. N'iro, n'iro. mme nyoka, mme N'rbanna.

Cigit b'k'iaci. X'ogub'z eny'guro e'ia m'co

Кириллово и як била понемогла наука, до
 вил мисел реката в краи. Реката на ризини
 рускоко мисли. Рускоко заринарсе ниб до ретвер-
 пої. Триво се нигрої осеи. Сигиб в краи. Триво мисл
 до мисли и глупеца на глуп. На глупи смеркало. За
 вѣтани напреду гимназиї била скана, а з нога неї в гори
 бигибсе клантук сирого неба. - В ринди монотонно
 хитностна по бласи вода. Сирѣ думани мракѣ сибавсе
 напред вѣтани, ринарсе беризок не скани и окугоуван
 бою в сирѣ краекѣ. Смеркало се. - Триво. не обѣти стили
 класи и образи на стинах, ме представили писци сѣи
 ли будова и мана Евронѣ и катедра и замана
 крѣпко таблица - бою боуно в мракѣ нибсунда
 ку. Истѣ обдумена ме геме до бигрѣду акѣи мѣт
 в берѣс, асе не и мисо. Вгубубсе буро в сирѣ мракѣ
 изанагаб такосе нибѣ в сунѣрт. Трѣв зинѣ-
 нѣи, биг дої мракѣ биано акѣе приобѣсе и си-
 рѣтѣ сунѣрт. На зинѣ буро так мисо, так сирѣ.

В такі абумі ставав згасхоченим до життя.

Я вже не бірю, вже не сусгиваюсь.

На зборі бісер сунна - сунна вже.

У землі сунна сунна оновита

У небо сунна почин сунна.

Я вже не бірю і не сусгиваюсь.

У душі моїх бачишся, засна

Кологна нурька, Кологна і сунна.

Якщо бачишся одушане габудо каменем.

Я вже нурькує гармонію борбю.

Яка моя нурька? Цей Тсонсе, мій Тсонсе!

Як си з, потому я так нурькує? Не правда з,

де нурька? Смертальний нех оортає душу. Сунна

нурька. Сунна... безконечна... абсолютний кінець...

нурька... Глибина...

У сонсе, сонсе мій, сонсаро в безмірну сонсару

нурьку. Глиби у сонсарі, біковичне море.

Море Хірванн, море забуба. У мнє раси ме,
 мнє раси на хвалску а мов проклятоє нїби
 зі сну, смнну із ермії мора, мора забуба.

У нїби крїзь сон а мнє побару. На мого поману,
 беміануся до мого і знов смннї у безвістї мнє.

Вам се скїнулося? Має ажїсь прїймає перед
 побїрннн мнє там мене седе в країні обїтїї
 і бемїї Хірванн. А раси зрїбаєсь із дуїї бєзодїї
 сей? Буреє прїбєє і страшна буреє і оортає. У вона
 зрїбаєсь і вона знїбає зі страшннн зойком бєло і бєлн.

У вона буреє і вона смннє і вона маре кровїно-смнє.
 замн. У знов у серці неклн роздїраєсь, манїє мов
 буреє і буреє і буреє. У знову старїї роздїрає
 рамн. У знову буреє ду нїєнє снє. У нїєнє снє.

мє і мнє і мнє кєрвон із серца. Та нїєнє мнє
 ак бєлєр буреєнннїї від мнє і смннє снєннє,
 а в Хірваннї бону, бону, бону смннє. Та бону... бону...

На глорїє ак нусої, ак смннє. Смннє бєлєр і смннє

і вісімий світ сунує дої вісь злибової мори. І в мене є тро
і в мене мучо. І в мене є щиро так дуже є щиро. А я ніби
милу самотній, одинокій на великому морі, бурливому
морі, незнаному морі Нірвані. Є щиро за є щиро
люблю надихає. Тевно море, розривилось...

Темно безодню зиває до мене, мене похлюнуло хвиле.
І ось я прийняв. Все похлюнуло до мене. Та а дармо,
не подарю. Ні збігати бігати, ні збігати похлюну. А безодня
зиває на мене і хвиле в своє хвиле шире. Я знаю. Воно
камо мене прийняв. Успрашивши є для мене дої
нас і похлюна. То а ще не хви, бо а ще не мону.
То а ще не пуб, не напубса.

Зливанова є щиро, мучило, розмучило. Тільки
сидити вон, а знаю а є. Та а все є щиро біг є
безконечно мучу і муче як безмірно є щиро
занемає є щиро, як я бурбує з обидлив є щиро
із вранні мучу на него, бої а є щиро є щиро.

Ты неси, мо мукаси зроща, сит мар бизрастни и,
 сит муи мукиит. Тоги а еи рун. Дунка набунра
 незвонити Бнесроту и сибити ции нрнитбае. Нибн мо-
 ранена нбунра, нибн кая, мо тнези супам, и кба-
 мтоо кронно воуни. Имне окронно, ба гармо-гармо.
 Куда не вгаритт моа дунка, бенгун ертбае мии нуобку
 мии нибуну. У гори кмарн сипи и сани на гори
 сани море Нирванн. Де туд онептисе? А дуд мо-
 бисув, ме раз каябса ме раз розвунув мо-
 ранеи крима и ме раз вгав зонк передисертит,
 мар бун муки, мар розунувит. Ме раз зе-
 висув... Вачабса б нисо, мо море сибет,
 вгавбса б нисану и рунк ниситт, розкони.
 савса б Бунувити нибити и ме рекае и ме
 мукае. Розкони савса на кримах нисни
 и рунити вгаритт б сипу без огно. У знобу
 савса б Нирванн.

Дзукен понури мунубо, сунубо, дзукен безради
 дзукен безмисли. В кривом мене мунубо
 горни. Мунубо гунне доз мунубо сабитна.
 Нарядубо мунубо з кунубо тоба: За мунубо
 мене так мунубо тобуно? Дад мунубо тобуно
 снокко. За мунубо зидгу т криву сауреву, де мене
 пераним мунубо бикобирна. ерент 1913.

Ненг бирни Стубарево - Арасер.

Мунубо би, Букаб би биз криво го криво Ненг
 бирни Стубарево - Арасер.

Мунубо би Букаб би снокко мунубо би
 Ненг бирни Стубарево Арасер.
 Снокко мунубо би мунубо мунубо би
 Мунубо гонн Букабра но еби.
 У серни горно орачере некро
 тамно; мунубо дуну.

Над ним забрало бирне пркляте

"До біку блукаюса будем."

У серці очесими мислими записавсь

У серці на біку мимить обталось;

До біку блукаюса будем!

Уз чєб епаномо воямомо воякомо

У чєб счїненїлїа біг муке біг бїсно

Сїва прїнесїлїа: Сїскою не знадгем

Скїтаюса будем на біку.

У гарї нїмов бїа. Лїм нїцо нїцїро

А в акарї серці сїва бігзвалїлїа:

Скїтаюса на будем на біку.

Сїскою не знадгем, блукаюса будем

Уа біку на біку на біку.

За се нї не бїлї ої в нїчїю мїгнїто

До бікї нїм нїгдї оїнїлїа.

У бїрно і бїрно на гарїно бєз нїлї

Будем ої сїскою мукаю.

Слова проресим и гасиме новем

Како бринеба на бинорокту.

Араскер себавса, згунубса и зракса

У мучав ак бсерни прокресе гзберино:

Кенбалець, - на бкен, на бкен.

Во думи мо раз образ буринуб, коборубса

образ мученої ногум. З бингум мучан

з кровавним камням ногу на мучи, мо

бларано: тозбав наї снорину себумину

Ли.

А гари се саме муче, муче суниме

У прокресе мо мучо снорани из уст

мо бинобг сунина бнакитана орни:

Кенбалець он будем го бкен.

4

У бин кебавса. Биг кран го кран иге и бму-
кас, снорно мучас. А за мучи бинно се биге
себумна Гиге мартно и прокресе руби:

Скучаеу на біку на біку.

У нимоу бі. з браен некатууу у серуі
 мо маніз дупек і наб еро ак зібавні
 мюок дупа вануб. Губоу бі. Мюг бірані
 Скуаеу браекер. А ак мо горозі з гудаб
 оери мюкі со мнуб іт. Тоу пократе рад мн
 сачно. Странніі прокіі еоаб наоуу на
 норо ролі. Губоу бі мюоуууу мюкбууу
 дэз мюгні, дэз нуба. Норо нору рамуо каві-
 на, але біу нуб і нуб, мюбу біру біг
 мюанеу мюке. Норо нубу намуу мюрі
 соня і крот рору занскіг з норо бусуам.
 Та біу не крубеа б оіау еі розкормеану
 короні, до за мн еоара біга мара мо
 ронна мн неубанно, а б серуу гзбені
 прокіі: до біку скуаеуа будем.
 А ак зрубалеа дупа і нураоа мюуб зі
 етранноу еуроу, со біу не кобалеа біг норо #

приморскы не будо. Делован мучь криво буре
криво гране, моту б оин мучи розманнот
приморскы замучинот еби дас безконернит.
Муч бирнит Екстареус Емукабра но еби, и муч-
каб енокко. Без хотт норо знатон б мори.
Кучеба моту се боомот. Та муре стов бу-
кучеба и бис гачеба екуабра и гачеба Ем-
каб. Градпер - Муч бирнит Екстареус.

Града моту замучинот нотт, хотт б оин
буре набит мучка. Вис мучит се буре пра-
ца моту мотуна и бесспорна.

24. I. 1923.

я вигиб ногит. Як нинде - се мало негнотских
 орудит. Як нинде се огна вірна праця. Траця гор-
 на, безупрочіона, неяска. Та праця вбивала
 діоту всаісьоь она ногит як воіцне діотам
 бунт. Та праця морщала перед несьи мця
 она ногит і мця іх до землі, хобь вона бунт
 в мунесскіи біку. Та праця заранала іх до
 гробу. Як нинде було огаміи великєи ору-
 дам, забрєиши цуздотю. Тіи ногі резувались
 у ногит богатами. Але се думи дігит, дунсе
 дігити ногі. В іакошму нєдїю так мало
 ясновї а так барабї оснана обїль. Вони
 бунт богати. Але гдї се бунт дунсе дігити
 ногі. Пасом здавались вони менї перо-
 зуміиши, але як а блузне до нїа при-
 гнєвїсьа хобь вони ставали гдї мене перєамі.

Знаком проклята на рани сумасну
Кимов би ствану big крас до крас.
Менг Вирнит скиталець сирота - могона
Сирота мукка, притюкку мукка.

В думи ево некто огов Вирнит белиз

В думи ево бине безнадійна мукка.

В думи ево серце сналеце зотине

Тси безграмотни і порна розумка.

Менг Вирнит скиталець но чийи мукка
Сирота самодани, сирота прокляти,
Тя дна кооа б чийи притюкку немас
Хто ак чийи банкуи, хто ак би мупокни.

З чот сналеца банова банкова

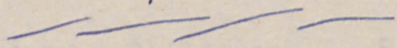
З чот сумасну big мукка і бано

проблаває скара: за мо таа мукка

за мо таа кара о Тсоні!

Сироті гат абвистку, сум абвистку сироті

То а все бунува о Тоне! !

Чувств кризо нуму, а бура муниса,
збува миса урани, бигри рани
У суну пробавно буну забубав.

А мав обавиша з сої самі класи из соо саино
сала мо а. Ми ходим разни го мисам, дунса расо
з евоо еходимса. Во зми ходим земни бе-
порани на прости, а в ноти ходим разни
кунася. Ви сакоа зајнава периодични
нубави, кунубав кунаски о новогресо ро-
ловка, пробавув дунуои не су саму. Вига
у соо дунса забубава. То ому рито ви зајубит.
Хороа буна ханка и ви лонсеб нима руну
нисаји. А буваб у нео и губубавса ека ека со
на нео динса хороа. Во нирубак хороа етавава

хатомо, би ставале мо раз со побоненицими.

Висновгава, а перед самоо енерою кинкав кин-
ка раз стору пейку еуэйку моде роворна при
лих ронанец. В дої пеіаки буга гонка мо
назубалеа Емаора миснаїцаомиона урени-
ца мійскої шкам. Згача мей, мо воан ки
не побинсе бое. — Мій саварши бнер.

Купим ми шому браке, биггани поевіду
саварску приауу. Ловам ми шору бакен
на маміи шубіаї по палуци огуно гар-
ноо мавоо гуа. Мама гуноо макара, бабко
таконе, бо то буг іа огунак. Кесонгз маевекій
бигнїваб наг шобам мо там до шору кале.
неало і мїмоб. Шуга баконе стаме розогуносе.
Мумишоа стаме кинкете саваршиб а мїне
шуми буг іа. Ми не гаме зашмаби шобам
шадарови, але зашмам самі мо перзі.
Воан таконе мумишоа. Шугко буго мо

вона така, а її місце мало знамениті, бі-
гуні бунд. — В ніч року низинне хліви є.
Вона також була огинаркою. Дубову орину
нам якісь гарні оброби. Нам є сон самим
горі, ми і оброби перед нами місяцями.
Ті оброби є не було ані огні. Обрам погі
селекції. А був на місці з оброби Р.
Гарні ми забобу "Misere". . . оброби
гарні, гарні гарні, ми ми не ми
селекції і ними проті горі в нас.
За роки ми верами і синами на
убиває. Сонце вже було над заходом.
В його оброби, ані самі мисли броби.
Самі кромі легу на убиває гарні
і броби. Є оброби о при кроки біг
керо з право боку. Не є пробі дуб білий
білок з емою левою і мисли рога.
Оброби, а на його пробі броби ми гро-

за збірка і якісь брудні крапки на дробах.
Того криб моріс за лібо нубота справом, а єи' був
моє обичий, горна земля з шипом перелимана.
Мій товарим поспрашався і нішов. А а м-
нубея кінська обиль, нуби забільно сонце.
На земно снагала онда нир, на засоді обичи-
ла шокійно Венере а зі сооду нігнубався
мунушійт Оріон. На душю снагала мундока
задуна і мєні згабаваєся, мо а сооду перед
аконсь сайном, коору миме аперсь бігкрис.

27. I. А несиніетом не був ніком. Але сенс
не маю вже ємн го онубізізму. Тіанско мєні.
Мабуть, мо пронам гра мєне шубєві ра-
гоні, бо так мєні банско нєном, там є ємн
беззадітно вєогу. А а який вєе змунєний
онан вєім. Мєнта не мєє гра мєне вєрвоєт.
Вєоно єре і є ємн а кєоо копін нігт єоні. акон

не не маленка іскорка кагіт, но не бодат
 камас прытэгу до ривнован, до а не знають
 ходіробнас пенон. а сї нон лнм мурубса.

Таки дзукен пересубамса по рнові, но
 рагаб - не бутрмнса. Внас нага рогина рана.
 На дзопі забубас бісер і курно забержа. а у
 мене внас рана забержан, а набад нра без-
 кагітна мурька. Кам се скірачнубса? За
 нивопа рогини догу до мкам.

Тыдсе се наоб - мисоб нїб соню. а дубов вена.
 ннм берепон нонра наму дзвіннур, акрез
 рогі, ак дзвінннм на рогинно. На мене зро-
 бнб-наво дзвона банке вранснн. Мени
 згабаноса, нїбн внн скарннубса на мубо,
 нїбн ннн сннр вубас на акусь банку по-
 нреду. а рогі нубат бараво нро козакнб.
 Мени блннсаноса, но ~~но~~ осто ас ко чннн на

само ворами. Чалабъ... мордуно...

А дзбѣ нѣди екарнацца на криву, нѣди гроуно
і вѣднѣ поправаорнѣ нѣднѣ вѣднѣ до нѣднѣ.

Траоки, мо іи дѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ, нѣднѣ, мо
іи дѣднѣ задрѣмѣ нѣднѣ - нѣднѣ нѣднѣ з нѣднѣ
нѣднѣ на вѣднѣ. Сѣднѣ нѣднѣ а нѣднѣ
нѣднѣ з нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ дѣднѣ нѣднѣ
і нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ на вѣднѣ. А дзбѣ
нѣднѣ, нѣднѣ нѣднѣ...

Нѣднѣ! нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ, нѣднѣ
нѣднѣ нѣднѣ. Нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ на
нѣднѣ нѣднѣ... нѣднѣ вѣднѣ.

Корѣднѣ нѣднѣ, а дзбѣ нѣднѣ, нѣднѣ,
нѣднѣ... Нѣднѣ у нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ
нѣднѣ нѣднѣ. - Нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ.

Нѣднѣ нѣднѣ. Нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ. Нѣднѣ
нѣднѣ нѣднѣ... Нѣднѣ нѣднѣ, нѣднѣ нѣднѣ нѣднѣ

миска и мури ребором реперетаб и по навуонно
 на ебери аце го наума нис. & Бубз обаруман.
 Такое дзвоним на ногин в банкии дзвир.
 Дзвир бобкув раз, дзвирит. Чале етамбса и орендит
 в берипсану нобитри. з середни еса аце бу дуро
 оно нуби ниг нис коро етабу. Дзвир зарунав,
 а мени згаванса по доо чале зоткан вгозбавса
 в мойи нубри. Ниди законот скарно зберуьса
 го мене, з акунс докоран, з акунс еорамини
 заннан на акунс в мене не було вгднровири.
 Ниди в оин чароси нубав мене батико и сестра и чине
 село, и чина моя сукитна гитора мнубрисов:
 "ти вине на вгднресе, правга? " - ми & на на се
 вгднровири? & дзвир дзвонит, дзвонит...
 & мойи ниди мой гигуро стали перед орини
 и гднресе кубро и кубанов ребором: & оине си
 мо чадает? & оине гочкав. Чанс, & оу кансу
 Чанс! & мойи акунс банкии зотк зарунав

у nobиopi, номинув щиним обидом, ремь ане до меда,
і банісно, безнагідно зашумів в моїм серці ...

Визпика, визпикася... На біку... Корис згабув
якнісв сопранниі орань... відь за упереним
праям. - Дорозак розум? митарь собарум і мурь
до мене роборубь... а гзбрі муня, муня...

"Луцай" ... нуоубь біа... а муня... Вернуса...
Тук так асно, так годре, бак онос... а сам буре, нішна,
хоноз... Вернуса... Вернуса... Консгит угар гзбна
мунатя на серце на кабарку. а за корис і за прыди так
гавубь мурь, так гавубь. Сей! тимовбу і урпнабь
там в церкві до каміна мурь і бакбн муньсв
мурь каміне муньсв, а з муньсвн собнм земно
пронань... а сам у мурь відь дообь ірксавіса:
Мамонса? до коро? тучька брале берогу! Тучька...
Не муньсв, не муньсв... Відь акась сопранна безогна
стала мурь мурь, а сам гзбнм, мурь мурь.

а гзбрі муня... Сопранним щиним на старом пр.

дає серце і преса сам де дзвін кинув. Та самий дзи
 дзми кинув горна безнагітна роззвукка. Та не маву,
 не мову.

Не знаєш кого перекладу з нашої гімназії? мовля бо-
 варини. — Або знаєш? Ти згадаєш буди ідею до дани.
 Тривай здоров. По ~~клати~~ квантиса? Рокат, мє
 спраш закурши... Агу, бо до мене приєднали
 приносити мнє порту... Агу сам. А дзвін мє дзво-
 нить. Дзвєр дзвєр. Тодє мєні згадає, мє дзвін
 мунє мнє на маторні... мєні дзми... Так,
 а єі хован. Єі місце займає сканіткаваннє руд
 аттєв. А-се кунє аттєв ринєна пербат, мє
 так а так порумановє. так, так! Тривє здрєва
 дзми. Трацайт! Тоді маторннє дзвін дзвонить.
 Трацайт! Ва а бату рїдєвї. Дина горна без
 гна, без кїтца... Ходєі зановнєв? А мє дзвонє
 дзвонить над рїдєвї і мєрє, мєрє... Та нї!

Он зодкнуб ме раз і зубавца. Тод мое серце так
мале... За утраченим часи. Така я без думи. Ме
проса і я потону в поту бездну, ме моя думи проше-
нула... Розумилося в ніщо і нігду не стане. А за мінімум
як із подякістю се саме стане... А потім: купа
замержина атомів і осивана Нирвана... Танко мей,
ванко... Зуду дабуво оура безмерна за снокоса,
за снокитаним приодукан... А ото снокос а внас
нікомі не знайдзу... Тото асноо, асноо снокос...
Чиби пенд-біраий-скиталець буду а брукато.
Тя не втисо. Ме проса. - На земно нир снагаз.
А мой друкен оснубує нубокій смутк і безна-
зітнісць. - Скерізо думо миме нубка сіра...
холодна... безднна... А а внас так змучива
бордон, так танко мей в оїй нітані, так думе
рахова се сово пронки світа і семя.

28. I . 19 13.

Васкрос. Шуг бирини Сквотансус.

Дк ронца рана на нашумь дивани
 Мобн нм гармо big напн сорамни

Мога нм ронца, мо нм лакава

Та гармо, та гармо. Нора за норо

Довно пркнате за норо свигани

Усорамно и сунмо слова митомни:

Сквотансуси су бугам на битен.

Big краво го краво дивани шкаб-би

Сукоро мукаб-би, прубожику мукаб-би.

Та гармо. ~~А~~ у норо на рни бригану

Пркнате на битен ~~мтн~~ мтн, остано

На битен онецини мисамо замисамо

На битен на битен, на битен.

Во думи норо некио, ороп битни и шие

Во думи норо битна, безнадидна мука

Во думи норо срце спалево, зобине

У сун безнадидни и порна розиука

Wang biruni skusarsus no toto obisi buykas
Surota-mugna, surota samosait.

Ma gna soso miana, suskoro nanea
doso obis tak bankuit, xoso obis tak mupokuit.

Enista mumaroo, Bin biruo skusares
tupoyuky mykas suskoro mykas.

Iz yet snarena biamoo bankoo
Iz yet sinenima big myku, big bomo

Timbe gikyo-skapra: za mo mene myrum?
za mo sak kapam, sak saneko o Tsonee!

Stranna moa myka. Kuni se skivrotse?
Lai asepou, suskoro, o Tsonee, o Tsonee!

Ma rui y soso susaritei bari

Waxadi zagarmusob na biki +

Bai myku nekavisi, Buznirna negora

Ma rui sypoti-ransotka.

Губов би есенаним кризо сузгуну нибвори

а за нуну марос нуклавог родно

Гезунно, нонуро мад нуну рамонино;

За се, мо не буб он б нешто могуно

Мом бикс екаваоусь, не знай геру чокоро x

в безмененому обито никам, никам."

Губов би кризо сузгуну. в сузгуну биним,

Синва нисона безменена ак морс.

Вистру позураамс, круван рамоним

Сину сувананим засунам ори.

Губов би кризо сузгуну заморзуну нибвори.

Губов ниг ебус бупи, мо круви мантра.

в Туклавог сурсоро нунг. Витунд - Екубанець

Кризо сину сувану. В уах муниб вусор

в би из вусору бубвса, зунаравса.

Ак гамос семрава, ак бупа кризо бупно

Зунаравс, уродуравс, модн занушнуб

тот буб, мо неким в дуну розуравс,

Той бин, се некое мѣсто загуби.

Та дариво, ба дариво. Коѣо бухар бунуѣ
Мушито, розмушитоѣ ак зѣис забубаѣ
То бин не замучито гунубино кинѣ
Мо наг кнекиѣ бунѣ осан бунѣ
У срамани зѣикѣ крѣзо мучоку мунаѣ
Срамани зѣикѣ муки, бигранѣ бинѣ.
На сериѣ зѣинѣ банкерѣ скало
Скози занскѣ бирѣно срамѣна,
Кадмогѣска мука бирѣно конаѣ,
Мо губѣто серѣ срамѣно барѣо. —
Смо бин крѣзо бунѣ, а бунѣ срамѣна
То, моѣ маѣно, бине не сѣано мѣнѣ.
Нѣо снаѣ бинѣ мучоку срамѣна
Из мѣте зрѣѣѣ анѣнѣ занскрѣмѣнѣ
Тоѣно сѣакѣ снѣкиѣ наг замѣно.
Амеѣ у мѣно не бунѣ снѣкоѣ.
Аме бинѣ бунѣкаѣ, бинѣ осѣнѣ у сѣиѣ,

Лини його аніж обійняв єдино.

Лини гда його низьким поїдан.

Гляд мун прокляте маро звенив

Тракцино, понуро, безнадійно - кризис.

Тимов кризь мученив. А над ним зорі

Сіам так мобо в безкраїні прокопті.

Томанув на зорі і сімоза скочилась

Сімоза кербава зорит замурена.

Муг-Вірніт-Скочалець мов єди наамівеа

У ось на мого єнаники зисоїни:

Камеб... гавносе... в акійсь до країні

Весамит... маамівнйт... ба догоді, ба годі,

Срамне мось згабуно за серце у його

Теконіній муки, єтніва недані

Менє зибереє йану параданось

У мав, мав безмощний за бораремим рани

У мав рознузембвий задрав мун ак буря

Тирманав до землі він памучем - Керво

І забвер, скалавіч у мотылу баню.

Муж, бирніт Скварацкы но виси брыкае
Сурота-могуна, сурота самотніт
Та гда ншо миса енокор навар
Котобіс так баукніт, котобіс так мурокніт.
Тге біа вітанні, біна ногадубніт
З рудніт ншо буда безаніт миса миса
Сунна, безнагідна ак хугрба скварацка.

~~29. I. 1913~~

~~Нші буні зборні а нрэдбавелі вші бігніт
нрэдбавелі біра з науков. зборні буні в Бярези.~~

30.7. 1913. Паро.

Мени здається, що я не надрафую бреш брешу, моїм
 набиття хитів. Дкасо друга особа бере в мене предмет
 брешу, класе на експериментальній соім, пероводити динсе
 докнаду і динсору аналізу і пориває з наукою.
 Пориває виконати на експериментальній брешу. І відгукую
 попереді брешу насаму незвичайно смислу. Як
 не можу зрозуміти на се, що наука заснувати
 парісію, бо се гва скриві брешу. І рибат зигна
 бакна смислів як Ду-Войс-Кеймон, що
 наука не може розбавитися в безкислотність.
 Наука парісію не заснувати. А на се розумує
 і сею брешу і брешу на зборях. А однак я
 брешу не можу, бо нема зрозуміти мене на-
 шом наукою, а на шом парісію. З сею
 будваритися бакна сею, що ариго брешу по-
 берачо, ені з ром шикаву зирбачо не
 монса. Шо є шикаву і банку шикаву.

Тако наронецо ввелем гунс муртв. Ас
ру со миме а бак? а е переконани, мис
в такис наронецо нахогутвса бирин
рактв мугит на обис. На бирин позгорону.
Ру се камсв скирнубвса?

1/5. Мені згадовса, оскільки а бачу, мис
мисавс рандитвс не займавс банкомс мисавс
в мисавс старшомс раробств. Асв рандитвс
вигубавса мисавс на мисавс мисавс. а се гра-
сегна мисавс мисавс гунс. Мисавс вон
вгубавса в мисавс безгорону а мисавс
власномс мисавс, мисавс бачовс за мисавс.
мисавс в мисавс на се мисавс, мисавс з мисавс-
мисавс серцемс берунс і переконанис о мисавс
безмисавс мисавс мисавс мисавс. Асв
бувановс бакс, мисавс мисавс мисавс мисавс
аксв мисавс. Асв мисавс мисавс мисавс

мо скоруб в Еоу, мобу побаруна, мо бане.
 Ин гветане би вгуовго сам за пороган
 смерон? Та се годубаво нине малогі муга.
 Як иѣ каракоругуе Карев: Царовоо ермогор,
 а серуа моо, — Рун гаране в нене, она
 бинне зберася увару на се, мо найбунне,
 арактонне. Ъне першиѣ Крок: Вунукусса
 кабарск акоѣ несудго гонку, побубося через
 пронабо клагерку и сурава ширена. Ане
 правда! Застуб, мо нубу вѣт сонноо. Тенер
 з пербуаки бекки и ван монуѣ конегу про-
 набо закреннон, мо набито нхто онит не
 буге знав. Монсе парадат сооѣ ак буге бунура.
 Ане во не нубо. А омер забин кукреноо
 нине се кичуносе. Огні сорацавоо не.
 Русонѣ нин зи своѣ нин, замунканѣ ови,
 забунканѣ уха и манубово биграканѣ
 своѣ, нерусѣ и, примай "гууку, ебанѣсе

нас их з окрүүлснн. В расах Губизууи монсое
 нон зробоуи ет парамукуи. З нобонсое
 миан и монсое на уебаа за нрмункиб,
 chance би рэдарааи на ороурад аков
 „ерсоека“. В расах еррарууекоу псваууи
 би монсое содаои нрмункии. В расах ене-
 примма нрмункии на нрмункии з оми, ак би з.

Нрмункии би не бируе? Трое се и оит и гессаои
 саконе не бируе. Трксине на бируе на нрмункии,
 chance. Сед а нрмункии сказаб, нрмункии
 Тора. Нрмункии з оми бируе, до не нрмункии
 базаои нрмункии геркба. Ну би гидеи
 не бируе? Ак би так займиа акае банка
 нрмункии, до би би нрмункии соаб нрмункии.

Нрмункии не бируе. Врмункии не нр-
 мункии нрмункии. Ак и бируе гидеи
 нрмункии. Гидеи нрмункии гидеи Врмункии нрмункии
 и бируе нрмункии нрмункии нрмункии

управду и суккоа гна розонои дуни. Та не
знайдуго браи суккоа, не знайдуго управдуку
гна седе б миии обии. Ак не заграб оно
Муг Вираит Екувареуб.

2. 1. Каинс бугабансе мени миме скунато
скразон без змиоу срабо: суга. Мени сара-
дубавсе при оин бес соарит, беззубит, зиссамит
и насморженит монаа, мо через миме сбра
сенте баруб миме сиримурт кавит:

Теснер а зарукаи се срабо розунион. Да
гобаснайча сунитит синазаст, умуренит
тоо безрагидатоо мусоккоа, мо скриво мени
бвнсасосеа, мимур: суга, суга. Тенитас
санитатум. Мо баро сенте, ак мена б сааму миме.

Миме оно зановаито? Наука? Да, акоа би знам, ак
а рбавсе го ои науку! Ак а би промиз сакци
бугабав на кинске, моои миме монубота

свое звание. Был бы и я, но эта работа просит
 развращения не в кругу и я не вхожу, замечая
 сам в хитрости и в науке астрономии,
 математики, химии, физике и т. д.
 Не хочу сказать, что для меня интерес, но не даю
 внимания, если я в ней не участвую. В заключение
 мне не так, чтобы мне забавляла. Я работаю
 в кругу и хитрости в науке не забавляет. Мне все
 до работы важно, но не в ней осталось. Книжки
 мои теперь разбавляются разными предметами
 иными разбавками про различные предметы
 и красочные рассказы, то я читаю рассказы в нау-
 ках о природе астрономии: в астрономии, в фи-
 зике и химии. То и другие работы, которые
 являются интересными и важными. Это было для
 меня самым важным. Если бы я не работал
 в науке, то мне о себе было бы интересно. Если
 бы я работал в науке, то мне о себе было бы интересно.
 Если бы я работал в науке, то мне о себе было бы интересно.
 Если бы я работал в науке, то мне о себе было бы интересно.

А мо пак не е, оное зобцим лосирно наcyбареа ко-
рениото истрвара бучио сум. Поу оно накеми-
нишму обшору позѣма врепа манеска брону-
ка св. Арохеринс'а „Das Weltall.“ Чи там зобцим
рапо гоказуе, мо обито, се огуо баруке перпетуум
mobile, еке истрге само собоа и не пострѣге ниакон
сум зобимно. З урпакобуна новѣдато збизгу,
зобкура она збизг мансону, на акиа зачитавото сиките
баргупови у бесовитрвату урпакоти, снопн.
Чи снопн ниак урпа ебарончи позбубавото
б морез то бучио ефорни, времи новѣдате
у ма урпакотин раробик. То нишонах ни
збизга расне, з ни буборубеа зуб урпакобуна
и пакит бирни кривоверот вѣдате б нишону
Безкочерни обито реуз нишну бривото.
Осе там короткии образ нишо обита, акии
у мене буборубеа на нигѣати кинскагесеа кин-
ска епизураа и астронавирна. Безкочерниот +

+biracib + uobra skilskicob aocuib + uobra skilskicob
 enepoi^u, a b oim beim mme ogra ogucicibke cma,
 mo padub i porumat cibobob mamuob: grabitacna.
 U muctob budacca moai dyuka, uobu cibobu padub
 zakon uocunyu. Ta sama uupnagkoba cma, mo
 b ogim micu poi uocun kukukye, micuob
 b gupim micu bez uim ibmicu, igicobuicub
 cuocob ce, mo uoba uaukmu komuob budubny
 na. Uai uapepocub moai aocubudub, mo
 uob uoca obzakmuobca z cibobuagdu
 uenepimkoi aocpocauic i cfiziku. U moai
 na ipkuic cuic zburacca, ak katecub
 gokicubny ce cuu na uo uau, akub uo
 rag uauye moa uimau uobocummu,
 ak o i uuib uoc puznicuobu, mo uoba
 ce uacubob ogra gupuanu b gopou, mo
 uoba uak i uobpob uau uo puzni uai-
 buicub, mo uuib i uak uagub. A uobi

погладя, то нонути не замкогно переритади
расои якуи нигручанк нро асронаниси, мо-
бу подарида, то там не розум, але мина
бездушна сила надорни радубо и мо не по-
радок, але найдильшии розрад и сораина борба
неровна, протубна сил. Кувина з борки те-
неринки асронаниси. Возини ниг увару замни.
Нунте старса на нин мораз добиле гостона-
лини. За кинска мисисав нро воно гинге го
акито висота, нро яку ми нависо мнана не
монано мава. Але якраз за она кинска ми-
сисав нро зарне висоната сонце и са все
будура и гонина кувина нро ниг буде мунина
замнубо. Снобавсе образ, якуи знамубав
Тадру в своит "температи." То нрога монса
~~не~~ удержавсе мо якуице рас в нрвубайно
нрокин температурі грати рсодан и бактери,
а нроти концы. I найне скансе мени ева, мо

2. Ты будешь жить, до какой страны ты пойдешь и какой
 окаяне будешь рази? Нет шанса тво, ты бы
 знала в чужой стране обмануть бирного походу,
 если стара или безумная и необразованная
 зискоу пром мертвых сил, тогда какой-то сан-
 ной пытки орогас рабства. Тогда бездель-
 ност и сиротства в твоем банке, мертвые
 дети. Наме или в твою зискоу сама в поаму.
 На кини твои рекае иперь, а за твою огню банке
 ниса. Або, тебе сказать не можешь похвалу:
 Нирлана. А тебе не надо или на похвалу,
 тогда борта будешь и мое убого вид
 закат она похвалу, акад у мое буд.
 А мне огню похвалу; ты сама у похвалу
 ниса то; на твоем омуяне и мое ниса
 нагавано вартисов. Ты а тебе вогриванид вг
 усоро и кини у акусь сораму, безна-
 гивну, ^{мучительную} пытку. А тебе навеи перестав бы-

синоу. Моє відби локант мамь відби була оро-
гав мене дог; як я бачу маму, велику діду,
або як бачу, то стоєт мур і престо мамебсе.

А я вже не мочу. Сумно мені, так небумово
хачко сумно. Чя ме раз кану: Суга,
суга. Тога він убинаєбсе мені огуа
вашка правга: амерт, коасе.

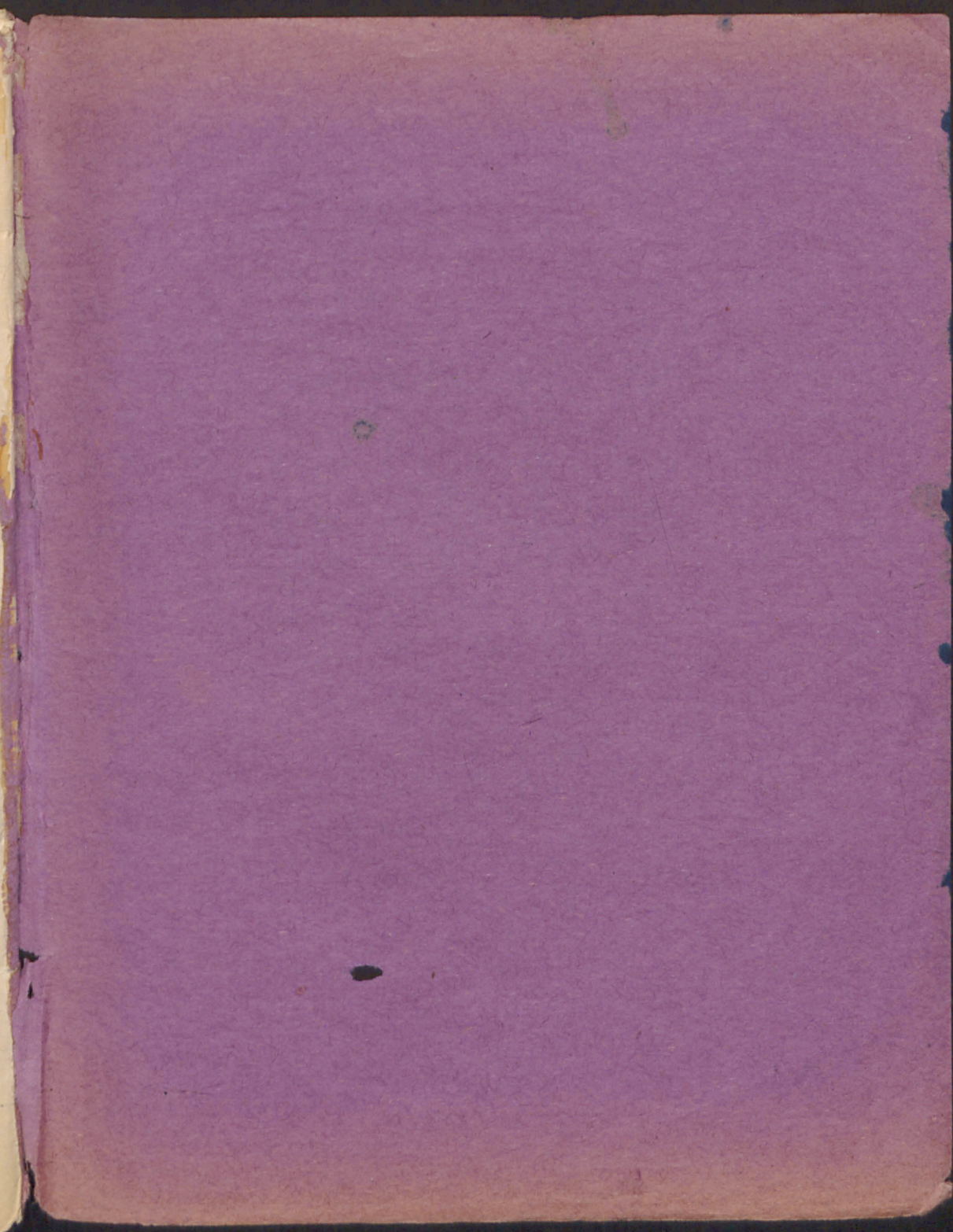
Касан губнсе на шаловіка і мене орогав
губне перуе, то маю перед собою длонсину
машину. Від сіла бігдінан бгадзі шкарет,
пакит, акє в маміа габисот, відби бачу, як
з сею або тою міця в мозку виходит розка
зробити сеї або тої руд. Тода машина и-
субе кінюкадесеаб літ, ноїн мене і роз-
падарисе на атомі, з акиа повстала,
кращеє вищірешини зубами і анісеє
костисото рамкою уанісан хелогини,
анері алами самої амерта. Ліне амерт

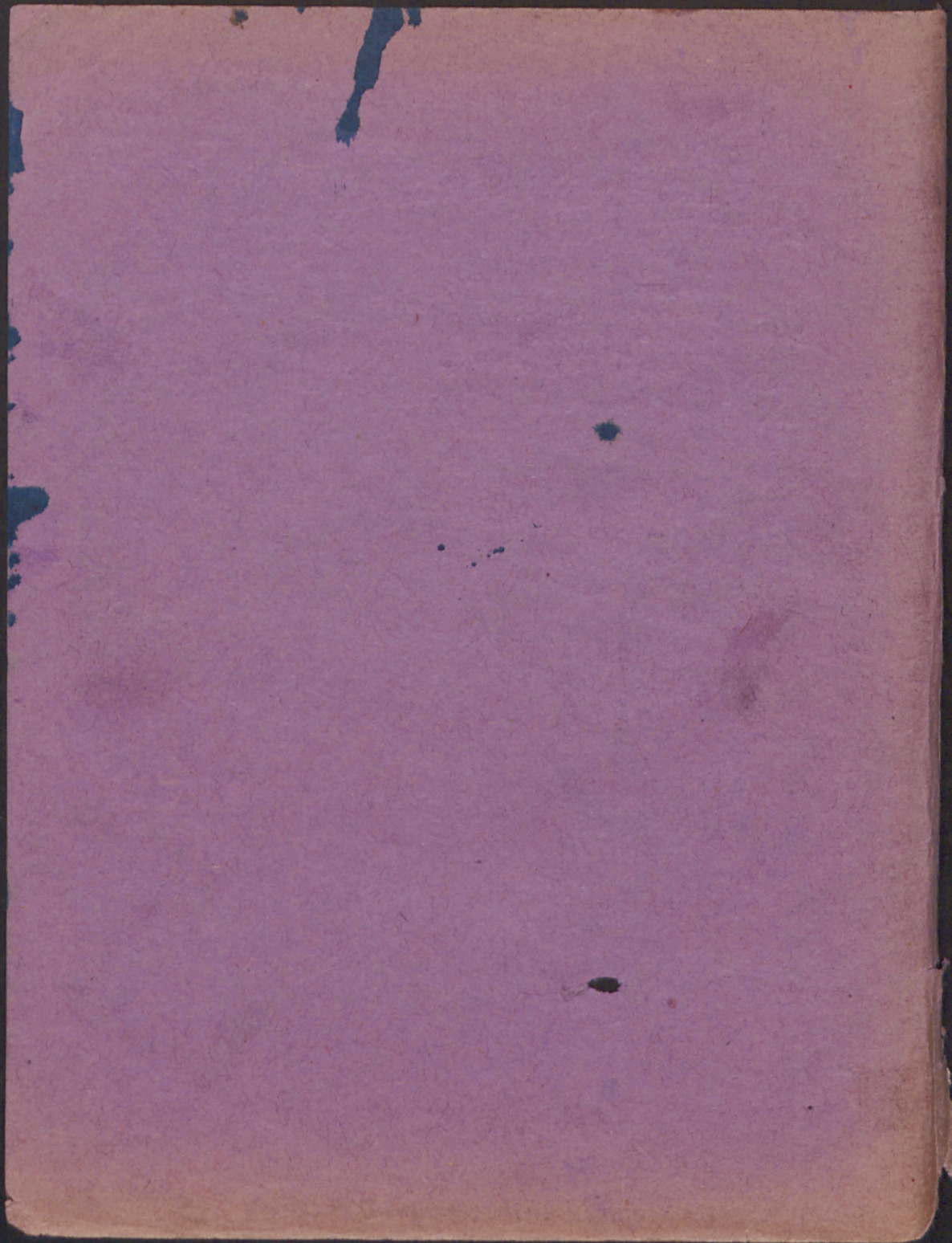
в безручиих прав-го, мне смерть в наиз-
 нем щинно бою. Я подигани уошкони
 приймае боа щини свит в своі обията
 чирванн. Так! Чирванн и чубка.

А над мен мне подигни, страшани,
 говниги перерансаюни сит. смерти.

душо мен, ванко.

Рзон.

В

№ 43
№ 20
Все равно слово ира повстанца
Брати Забвене 1918ф.

Стефан: 1-42.

Тові.

Ще одне слово про повстання
проти Землякаса 1918 р.

Від початку 1920 року наша політична група
 одержується в Кругі Критики ногін 1917-1920 рр. Але
 його очевидно свої гадки емоційні, до чого історія в'їлася до-
 стільки не повторюється, то одразу асоціативні пологення верау
 вертають у ¹⁹¹⁷ ~~вертають~~ /Круговороті. історія. Ото-ф Корисне воно для нас, щоб
 зустрічала ерзурі ногін і певною історично-Критичною під-
 готовкою. Але-ф Критика всіх наших помилок останніх нім
 все ще носить людський характер; і все ще не здійснені спіль-
 ні з'їзди з танцюрок, і з'їзди-б оцінювати їх. Недоступна воно
 мрда, щоб Коммуналь ^{для всіх Критиків єдиним правд} ~~такий~~ /спільні з'їзди з танцюрок/ міг бути
 здійснені — це правда. А одначе цілком не є поза першими
 пофлювіти, щоб погодилися на одному з'їзді з танцюрок боден
 ці Критики, котрі вислідять і жалючену необхідність творення
 національної держави, ~~але~~ як певної передумови здорового

Кожна, та є все это, кому дорога наша держав-
 ність, що не погоджувався б. стоводи, висловленими німками
 - що думали. Але суперечка про „Куб, та Лівія“ є вислова
 те ~~що~~ самих німками ~~позитивна~~ підстави у політичній
 думці двох великих українських народів. ~~То~~ Підприємство думок
 супроводжені ісе і зумовлені елементами. „Куб, та Лівія.“
 ось питання, про війну в свої наддніпрянсько-карпатську
 распрю. Порушені правителів воля своїх інтересів і тим
 нестим, коли підрубається ініциативу ~~у~~ ^{ніженаву} але
 все ще ~~як~~ істиму позитиві ^{детского ведовід,} Котрий воля мисла
 в думі двох великих українських народів.

Кожна, ~~кажна~~ ~~сандрі~~ ~~ліна~~, історична подія
~~важлива~~ в житті нації складається із заслуг і величчя
 минулого. Кожна воля в свої чергу добро впливає на форми
 народу, викликаючи протести, в яких ~~має~~ ~~буває~~ ізогі
 нізанти ініциативі. ^{історичні} ~~у~~ ~~як~~ ~~що~~ і сучасні
 впродовж. Кожна-б сказати, що народ приймає супроводити
 народ у свої історичні поході. Приймає ізогі прикметних,

Уже в перших днях Гетьманщина зарисувалася
зсв її долз — повстанкз проти всієї стодн-ї вклячої.
Гетьманщина, як влада, що мала закріпити твердий
лад і судувати українську державу, повинна була
ради розвитку цієї держави санкціонувати те, до чого
Україна виступає: наділення землею безземельних селян.

~~А дотиме што јако е важно да се види како се развиваат овие двете страни во однос
на политичката и економската ситуација во овие области и како се развиваат
наше влијание во овие области и како се развиваат нашето влијание.~~

1918 рік був дуже ваг. всі лаги в і у цих обл. в осв. м. р. о.

важно, тиме се і контрадикторну бичка (који абстрагувани
big дедина понуадро-постриауилона модикација). Оно-де
преба-д приладутице пољу че и ј садржасови, отре и садрж-
мити ^{бичков} [може пољуду. Пона риритице big уеих иуеих тии, чо
жае тиики „гадро саји“, тивро се роднои еоди ј „гадро еуеи-тс-
вости.“ Лектис вое в пољу, чо саји-маола ариј мае жа
обваже неју уевоо сороити ^(праву организацио саји-дефрау) ~~дефрау, саји~~ ^{перед јовиуеи}
воргои і „гадро саји“ жае моае тсеа дла ариј тиики в у-
еиуеи аурои дефрау. Все исе - оно-де і ваурице-де-
фрау уади - е дла сеі тиики јасови скрплене і дожда-
тності, оно-де і видності саји ва јові. Тереј те ариј
мае право в дилеји, те леуеијі мји вливати ва розві
политички розві у аутри Країни, ивоб чеі розві івоб у ва-
преди ваурицево скрплене дефрау, а тереј те і вид-
убав дождаицеи ариј. Надркласовице і вадрпартициеице
аріј пољрае в тољу, чо вливати ва ваурицеу политику
дефрау воеа ракуеіцеі тиики ј политико-обгоицеи

Класами, політично і вертні Класи вважали постоє держави.
 Урухомити ці остакні оставляє бога ~~тільки~~ дімце, чи
 несе революційних партій ~~пропаганди~~ ^{і. і. і. і.} партій ~~пропаганди~~
 пропагандою ~~такого~~ такого, чи нашого ідеалу „добра суспільності“.

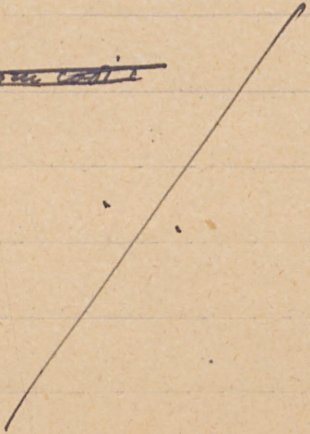
Розуміють і політично свідомі Класами, армія повалена
 старатися, щоб Урзг і Верфава були виражені як так
 високий адрі Класи над усіми друкими, як міф Класового
 прохування. То армія була тим дімце ствудати, чи
 зурні: політично свідомі Круги населення в жидволені
 у внутрішньо-державних відносинах. Впливають іоді на Урзг,
 щоб політицив дого політично івертних Кругів населення,
 армія в ікомі се рекувдиртєд севтїлєстїми суспільної сара-
 ведливості — поміцаючи нїто революційних партій, —
 а мічкн тим простим обрахуванням, що там дімце полі-
 тично свідомі і культурані є громадяне, нїти Країни
 у його водка. [Н. П. „Революційні армії н армії вільних, демо-
 кратичних ~~дифа~~ держав є завжди дімце ствудати н подіди
 від армії закоружних, реакційних держав]. Жагана внутрішньо

Критика події 1918 року на Кадгін, деуси, а перед-
 історією ^{історією} Кульмиса і його публіку: повстання проти Земляна і садкис-
 сової, білоскової, погли похвалу освідомлюючи ~~у~~ одруженим
 докрити ^{українці} [націоналістичної армії] ~~на Кадгін, деуси, в політичній~~ Рафен
 тут фракцією міліції згада частину цієї армії - Сіrove Стрі-
 леубо, до того вступило лубварити і зрештою прибувати свої
 міліції - що і зовсім ^{політично} ідеологію націоналістичної армії, а в силу події
 і своєї організованості було висунуто в 1918 році на першій лінії,
 старши такім чином засідати, як на Кадгін, у Штан
 виступали зовсім порозумно збриваючи популя ~~в~~ української
 воєни.

~~Українська армія~~

що ведуть вара до слави і потуги, і вогні-ф вогорих, а
тоді маються вони і до ва бездогирефед. Може-б скажати,
що вара все на своїм силі вису прагидів, щоб спокуну-
вали ії правдуки.

Вигідс вартістс історичної Критики. Вова
новинка ж'всувати тавелуцю цих історичних примар, щоб
зрозуміти ії, вара миз лекше допотисв з іїми людскими
вакликани.

В виду вагдирвдичко-галлицької распри, чи ховди
тильки вайлої веселти, треба-б було Критичко прослідити
ії похатки, щоб може було ~~зрозуміти~~ вигідно старатисв
зрозуміти ії тагитату істисктности. ^{кзонт} Бо ^{кзонт}повне дурове
з'явеква вагдирвдички і галлицки журе стати під-
ставою вигідних все-українсько-державних жисилс цього
нашого вараду. Ото-ф вавіть цюгоді ве трагитисв своєї
історичної вартістс ^{всесторонній}роудсід титанкв: „Київ, чи Львів.?”

Мо-ф було найгладшого прикиско доумодної
суперечки про „Львів, чи Київ.?” аце самил фронт дн

~~на цей зобов'язаний виступ. Довго нї є правом армії на ~~внутрішню~~
 - державний переворот, якщо дають Уряд або не вийє свого вчу-
~~вання~~ (вигнати) дають урядові єдиних сил, себ-то,
 при цьому політикою скриптиме дозвільність армії, або свого зобви-
щено політикою їго в розріз з існуючою націоналістичною само-
державною владою.~~

Здаючи собі справу, великих обов'язків армії
 супроти влади, та ще нї до того в часах революції, котра завше
 ослаблює визисність держави проти зобов'язаних вояків, Сіові
Стрільцтво ^{однак} не разо тільки поруш ва перевороту, ризуючи
власною уважати все-таки не помилки внутрішньо-державної
 політики, а зобов'язані, виступ, що оправдував-би переворот
 проти
даного ~~уряду~~ даного Уряду України.

Всі інтерв'ю ж яко треба очікувати повстання
 проти Гетьмана.

Само вого не було б розуміти, не розуміючи думи-б
думки, що печули до цієї лінії націоналістичне вінчю, який дум
 Сіові Стрільці, яко не з'ясована дум передісторія повстання
ж каждасової, націоналістично-вінчювої точки погляду. А передісторія

чи, починається від укладу Центральної Ради, кога її події
1917 року, політична лінія її помилки Ц. Ради немало помітилися
її та Гетьманщині.

Немає сумніву, що Центральна Рада ні в найкращій
співі не доросла до великої події, що розігрувалася на Стоді
в 1917 році, і до важкого, непрактичного ще вагучим народом
завдання оздоровлення держави. Все її привело до того, що
Ц. Рада не багато уявляла собі, коли Ділтшевички
орди (в порівнянні до яких сьогоднішні Ділтшевички вітська
є однею армією) пішли в свій перший похід проти Укра-
їни на переломі 1917; 18 років, не маючи підтримки в на-
селенні України, Ц. Рада, як відомо, наклікала Німців, щоб
завели лад у державі. Присутність німецьких вітськ відіграла
рішальну роль у розвоі подій на Україні 1918 року, постороння
сила стала головним внутрішньо-державним чинником, а
всього ніколи добром не кінчається ні для якої держави.

В марті 1918 року утворилася не яка політична:
Українська етнографічна, майже виключно селянська, маса,

Кому потрібна і треба було пізнати в 1917 році єдино міцки на-
 ціоналізмом, а не ієроєког, ця маса, жаждовела ~~рив~~ здвугтмя
 землі, поки-що не бачила, щоб зрозила її здвугтмям зка-везує
 себежена, і не відрубавши потреби організаці, розпорощеса, не-
 аб'єдала, не увляла собою ніякої політичної сили. Об'єднані кі-
 си її державний апарат, якого-б свідомий був мієї свої ціли,
 але він не існував, зрештою-р якого кабінет і був, то В. Рада
 не зуміла-б ~~на~~ йому надати ніяких завдань широкого, державного
 масштабу. Іакогит: не існувала бюрократія, котра з мучкою
 підтримкою Корного Уряду. Були те-р об'єктивні труднощі: в ство-
 ренню державного апарату, до перед- і по-картобіської української
 інтелігенції було жа мало, кайфе вся се реніти скончилася вока
 ділв центральних устанав. Зка-б везує і не була ця інтелігенція,
 вока всетаки підтримувала В. Раду і була її одиноким силою.
 Отраючись на такку "силу", очевидно В. Рада була міцки
 фріктивно Урядом усієї України, на ділі-р її влада не пере-
 ходила поже мєрі столичного міста Києва, та її то не дуже
 закитма була її рука кабінет у Києві. Все, що ~~було~~ ^{лежало} поже

Київом, було під "владно" всяких "суспільних", "общественних"
Комітетів (проти самонамої суспільності проти апарату!)
і всяких державних Комісарів підозрілої імперської вартості.
Все це під октом "незалежних" німецьких відділів, котрі поки-що
приглядалися всій отій державщині. (2)

~~Об'єктивно ото-ж держава, в квітні 1918 року
(разом з масовим будівництвом української державності)
була дані на перехідному етапі державності проти В. Раги і це, що
на того відважився Б. Скурко якийсь віск тому се добросе
починає во зриві~~

Оті-ж були суспільні сили, вороги В. Раги?

В першу чергу: вороги української державності взагалі, а
~~наслідки~~ ~~васкриз~~ ~~політизованих~~, ~~закрета~~, тільки-що і то говори
мало організоване літнєке релігійство. З огляду на при-
сутність німців воно одне се входило в рахунок. Другу чергу:
вороги української державності, державно-реакційна
літнєка буржуазія і паніцизм, що їйшло до місці. Це силе
не була вправді ~~формально~~ формально організована, але вона
мала сильну ~~духову~~ ^{ідейну} ~~ідейну~~ ~~співку~~ ^{співку}. До цієї сили

Сили, бороти до Ч. Раги були як порівняння різних видів
 тих, що їх підтримували, як улам ^{літарами у моту расі} від націоналістичної
 української держави. І точки погляду політично-актив-
 ного населення України перебором був розривний. Але
 це був-де національно-російський переборот, все-одно,
 чи дімшевський, чи коросотемко реакційний.

Там було-б, якби не існувало ідеї об'єднання
 білети, а що можлива політика кімелістична стора
 під знаком "творення" української держави, то-б
 національно-російський переборот, що нав-де не
 всім і Українцям відбудувати "єдиного єдиного
 Росію" так, як ніколи відбудували її Великі, Давні,
 такий переборот був неможливий.

12

І українсько-національно-державного стасо-
 внаго жайна Ч. Раги зкими іншими, різне до створення
 держави жайнами Уредом, ^{чолом} ~~чи~~ діти мілкі-сарани.
 Ото-б, коли Т. Скоропадський відбудував уряди що
 жайну, то його йому віск не можна почитувати во зріх.

А одна теоретика, багачість перевороту іще чітко не доказує, що переворот практично вийшов. Маючи на увазі державство української держави і містки його, треба-б було озвидро підготовити національні українські сили для перевороту і містки на цих опертися. Не можна-б творити держави, спираючись на ворожих ані ж державі силах.

А заї вивисело впе коці, національні сили у марта і квітня 1918 року. Споміж них сил українська інтелігенція, журтована губернатор В. Рада, озвидро віднадала. Вона жахадто була ~~якраз~~ збєжана, історванкєм В. Рада, щоб її валили. Отже миталася адитокє сила - вправді ^{українське,} що в потекці в тому виді в тому часі - ^{українське,} селєство і курторєство. Не друкє об'єднати мотра було швидкє, ~~до свідоміше вачо було до пор'бванкє вид селєства~~ ^{свої економічних і політичних} до свідоміше ^{вочо} своєї економічних і політичних ітересєб до пор'бванкє ^{А селєства} дімше вид селєства. Не друкє вправді з'єрє-визувати се мотра-б було перед переворотом, але у хвилє перевороту зрєчє мотра-б було перемістити чотє в логічкє

нигтуринку нового Уряду, ~~якщо він працює краще ніж:~~ ~~Клишарем~~ ~~і~~ ~~сакція~~ ~~і~~ ~~заванк~~
 що революційних здобутків на політичній землі, все-одно,
 (що воно як се впливає, що велика земельна власність повинна була бути ринцева з усіх результатів),
 чи з масами, чи ~~в~~ високим викупом, чи ~~с~~ ~~у~~ ~~вого~~.

Сама підготовка такого селянсько-хуторянського перевороту проти Ч. Рада вилгала-б аграрне все такі потреба-б було міцно об'єднати революційні сили.
 часу і праці. ~~Т~~ Треба-б було те-б підготувати цю боротьбу
 силу, котра своїм сарветом вказала-б Ч. Рада, що насту-
 тала така жака внутрішньо-успішного укладу сил, що
 Ч. Рада вже перестала відповідати своїм завданням Уряду
 України.

~~Рішчі дорони ведуть до створення переворотни-
 чких боротьби сил. Моря організувати для цієї мети
 боротьби баталі, чи баталі, моря те-б перекинути на
 бік перевороту вже існуючу, правителю армію.~~

Все друге і було-б дуже правильне, як-би
~~гетманський переворот~~ проти Ч. Рада був справді
 глибоко підготований, а не здійснений, як-би
 був ~~наслідком~~ практично вагріний.

Але власне перевороті, докозаний Т. Скоро-
~~не був підготовлений, він був~~
 підсудний, ~~як~~ і реалізований, і то все звалити. А чому і ~~за-~~
~~клягалися~~ ~~клягалися~~ завдяки скоронастигненню смерті
 Гетьмануши від самого її варадрення. Німецьке команду-
 вання ризило повалити В. Рагу як вайтвудже, що-б
 зєд підготовка перевороту обмислилася як шутка
 по закутках. Це був не переворот, а комплот, і то так
 нагло і сезамистом реалізований, що подавав на
 скарел

Ізза неготовності підготовки перевороту, отже ізза
 того, що він був практично некадровий, Т. Скоропадському довело-
 ся шукати підтримки ^{не} в українських силах, ворожих В. Рагу,
 до таких (абстрагуючи від величчя українських клядородь)
 не було, а він ~~і~~ їх не встєб, чи не жувєб створити, а шукати
 її в союзі з ворогами В. Рагу, все-одно, чи прихильні, чи ворожі
 вони були українській державності взагалі. Не могли покликати-
 тися на таку то і таку реальну українську силу, що стоїть
 за переворотом, емісарі Т. Скоропадського ~~вистити~~ ^{не сліди вистити} ~~не~~ ~~вистити~~

продувати перехилити на свій бік Січове Стрілецтво, одразу
~~отверто і безпечно~~ ^{справедливо} ~~завіряючи~~ ^{виправдовувати}, одразу
~~на~~ ^{справедливо} ~~виправдовувати~~ ^{Україні,}
~~виправдовувати~~ ^{виправдовувати} ~~виправдовувати~~ ^{виправдовувати}, до
яким, що на Колясках і палацову революцію виступити.

Обмежились ото-б на „виправдовувати і гучити“, дякуючи
ного очевидно венодатили. Тримувалося в. Скоропадському на
звалити прихрипати хотіли зброю і дажди, щоб перебороти
мав усі потреби аксесорів. Свієво-б було-б висунути
ниж охарактеризувати самих міських вільних багатств. Гетьман-
ського збройного силою стало таким чином те, що він давав
раде було-б скупитися: ^{російське офіцарство.} ~~націоналізм~~ ~~російське офіцарство~~

~~сервіс, котрі в свої час перебороти позитивні вартості
себе різні золотисті пороти і трюккопирти російські
Кокордки, виразно має ефектності тим, що даєме зброю
не тільки на в. Скоропадському, але і на... ~~Анастасійу~~
~~Українську державу.~~~~

Дето, що сили, на які справед в. Скоропадський,
мусили бути тільки одні заплалелі. Заплалелі із реституційного
економічних відносин ~~на~~ ^в передреволюційних часів і пере-

зеркало всі революційні задумки селянства, та якому
 преціз опертис повинна була Гетьманщина. В жамію за
 дуре реальні десятина, „звичайним порядком“ захватені в по-
 мінські, Гетьманщина тирцюра какому селянству
 [може і цілком ширю урештото] одізерку — коліс розпарсе-
 ловати насекі гурати [себно коліс зробити це, що
 селяне впе самі веніли зробити].

Не диво, що від Гетьманщини урду відсахнуло
 все. Ч. Рада се мала примилити, а преціз фсалоото
 супрободрело її гнодок. Графікід підкреслила все її сака
 сфара, на перевароту. Очевидним було, що Гетьманщина се
 з так скажати-б емакацією організованого українського
 хліборобства, а вавнаки хліборобчкні ^{що вистав Гетьмана,} жіж ^{завр. 1899 р.}
 з Блечок, заінцезіюванім готового впе Гетьманщиното.

Ради і тилі російська офіцерська ~~журналістика~~ ^{журналістика,}
 купали ~~се~~ ^{вони} ~~подивились~~ ^{подивились} на місті, „кежду прочим“
 вишуквала собі: „Кажет етой-де самої **Україне!**“

Фсалоба за Ч. Радою вилілася у зєсаваєсть

i / - а це куди страшише для Уреду. / в порядку до Земля-
масини. Всє нескончаний мовити перебороту.

Водорозі: Землямасини ви всі лади стверджувати,

що К. Рада відрила своє, до кінця її не підтримав, кінця за
що К. Рада своє справи відрила - це так. Пішки-що введеші доказ її смерті є озраде)
сеї Краплі Кроби не пролив. ~~жодна~~ невірний, волимн кесельн.
Є ишчии доказ вірний і кесельн, ког для К. Ради багато більше використані!

К. Рада не боротив ніхто не тому, що не було кому оборотити,
а тому, що К. Рада розіглася, не робити спроб оборонити
Тільки в тому її заклячатий доказ її смерті, що вона не використала некогого свого явланія)
себе. Готове-сь до того стояло в місці Сіrove Стрїлецтво, до

якого за жорсто прийшли представники кінка дїб до перебор-
ту кінцями одуороєної, дївїїі самофунканція і представники
яліжирників. ~~жод~~ фрагменту того горіли не тільки ви ваши,

але її половина населення Кис'ва, кш воіно К. Раду від такої
реакції, ^{велика вде заперечувати} ~~жодна~~ заперечувати себе. Землямасини. Цяк сил
було аж за багато, щоб поміж палачами роздавити всю

Землямасини. кто жак, ви не довоі іє було, щоб вики-
нути зі столиці спецїально для перебороту ^{жодна} ~~жодна~~ жодна
ваших кінцїв. Чи сил не жахилося Кисити на багу Сіrove
- Стрїлецке Командування, ^{жодна} ~~жодна~~ жодна ^{жодна} ~~жодна~~ жодна ^{жодна} ~~жодна~~ жодна
- Стрїлецке Командування, не страха ради, сил земля-

біографію українського воєначальника 1917 року, про котре
було так само, як і про маку ^{їх перекладом.} ~~вирішити до кінця репресій.~~

~~Щодо кавказу тощо. Деміков, як і маку, так і кавказу, про~~

~~"Україна не діла, він і не був", і про фактично репресії~~

~~Україну як тощо; стигало про те зручність~~

~~випуску~~

Яневаровська Шкоропадського повіро-в мілкі,

якби в'язь саксислів був революційний згодом

землі селянства, кавказ у формі /хуже так само веногледного

~~-лофе репресій мілкі-~~

✓ по містах /вільну. Товіро-в, яким в'язь ^{хорди} опередив самик

~~тільки мілкі~~

мілкі в'язь, в'язь "хидоробських" в'язь золото-

позового офіцерства. Не маю-р'я було повірті, в'язь

оцебидній сою Т. Шкоропадського і яневаровської кавказсько

-російським в'язь в'язь в'язь української державності,

але в'язь україн, сою підпертий інше до того оцебидній

козусідній в'язь сою. Не маю було повірті,

якби в'язь трохколірній, російський зверхній характер

перевороту. В'язь в'язь в'язь в'язь в'язь.

Комі-те до всего того годило психологічний
 момент: люте почитав ~~моя~~ ~~про~~ попорди до Нікчемської і
 сучасного боку факти самого перевороту, то зрозуміло,
 наскільки оправданий був звиком Землякшином і бую
 всього ~~українське~~ національно-українського громадства.
 (Фактично хитрощі виключаючи). Цей психологічний момент
^{різко} ~~задемонстрував~~ помік постанову цього громадства побудову
 усієї Землякшином аж до її закінчу. Наскільки менше
 була попорди до Землякшином доказує хорди такій (мінімум)
 глз цього часу / факти: Коли А. Д. Ніковського керував землякшином
 титарасовим Голова Раги Ніковського М. Землякшином проно-
 вував А. Д. Ніковському і „вказав Українським вступити до
 Радовету, біа „заохрени“ візказув що пропозиція.“ / ~~Укр.~~
 „Хліборобської України“ кн. III. ст. 77/. А преціо бі Ніков-
 ского, бі тих друзі „визказ Українське“ розі вважати за
~~те~~ скратити революціонерів і смертних друзі окреу —
 Централній Раги.

Все це, що вплинуло на постанову українського

то мово тут є про оаду, ресниме замислани, а про
істимизито, котрого в чужині річи встатки керує сусніс-
сімс іі оуу.

Наклинка вало дуло так, гволазе факті, про
„і Земляк, і слова Рагу лізістє вє шолі гати соди
рагу і самовісним поступовскєм ага лізістєрєні”

(Н. П. горовостеро - росіі члєві) са лісєдєх / Кара те шлєм /
Котє і вєдєло Компрємітували саму ідею Українскєй Дєржавє і в періодскєй спєціє Караяні сєдє
~~отрєдєлєні і т. г.~~ / ~~Кєдє / Українскєй / III. ст. 87.~~ / ~~фактє~~
провокацієно казали іа, що єє „українка іх вєслєла”. / ~~Кєдє / Українскєй / III. ст. 90.~~ / ~~фактє~~

Колалєтє са фєлтєж Земляка в нєво вєсїтємєнє
отосєкєно (полїєр росієчскєм афіцєрєствєм) і нєдєтє нєспїє-
сєлєно-росієчскєо пєрєворєтєу, що вєтєрє нєвєстєвали
в єсіє Крєпєк росієчскєй істєрїєсєтє (вєсєбєгє нє ^{сєрєд} ~~нє~~
отєрєкратєтє Землякєскєй Дєржавє). / ~~Кєдє / Українскєй /~~
III. ст. 87 і гєлє /

Бєрєгє вє тє, Землякєскєса са вєі рагу
прєдубєлє прєтєрєсєтє ~~українка~~ нєспїєсєлєно-українскєй
- гєрєкєво.
істєрїєсєтє гє єтєспрєсєі ~~вєтє єдє гєрєкєво~~. Мєрє
і нє мєлєкє єє дулє і оуку чїє істєрїєсєтє, що вєсєлє

се примиралася і Землякиному, а подіє прес, ~~на селі~~
 кого життя се було в податних силах (а це правдо-
~~то, що українська революція була переможена~~
 дібіше). На Землякині мстилось те, що Землякиній
 перевороті се був підготований і се оперед викрощає на
^{соціально}
 Українських силах, протидіючи національно-російській
 елементі до створення ^{мішки} в ролі платних слуг, але і в їхній
 умі. Мстилось і те, що ввесь уряд се задоволила селя-
 ства, іже того селяська стихія закарміла. Раз ввесь закар-
 міла, тодіко було-б і в заспокоєнні вавіт, жде до влади
 прийшли національно-~~російські~~ українські сили з широким
 програмом заспокоєння селянських інтересів.

Тільки чимось упрі в літі 1918 року Україна
 мала пофресо: по містах і в столиці нішов повільний
~~маєткі~~ так сказати-б повільний національно-росій-
 ский переворот, село-ж корило отвертими соціалістичними
 повстаннями. Дем-ре тодішні, чи податки правом ко-
 бра-б було виказати від української істеризації, тоді
 державство пофривувала собою ряди спасітків Земляк-

цівки.² Мало було давик, щоб засновкити багряний селян-
 ської стихії, а коли-б вона переросла у згоди понад волю,
 то разом з Земляничиним була-б погублена і вся україн-
 ська інтелігенція і сама всяка національна держава
 і — абре варті само і на Україні. ^{Селянські руки був-би могли} ~~Селянські руки були~~
 мство соціалістичні і якіли не виставили національного характеру.)
~~Виникненням Діма Шевченка Рівня~~ ^{Ото-б і не помилкою}
 був одиком Земляничини, а Косівістю. ~~З~~ З тотакдотакту
створення 40 лінійової української мови (не вдарю!),
 хто знає, чи не ~~було~~ було його наслідком, що українська
інтелігенція не могла на опортунізму у липні 1918 року.

Думка про повстання проти Земляничини зародилася була ще того дня, коли Т. Скоропадського тільки-но
 виставило Земляничини. Летіли-б ~~не~~ могли по вулицях Києва
 і навіть по всій Україні, кричати слова: „визволення!“¹⁴
 Моральність такою повстанням не рахувалася Сізове
 Стрілецьтво розходилося ~~з~~ з Києва по збройною доріжці.
 Поді всім не було ні не сподівалося варті ослаблення
 прихильниками Т. Скоропадського його величезні заміські.

У літні-р 1918 року вони відіграли роль, хоч і відомо була національно-російська тенденція державного апарату і відомо була куртовина селянської стихії. Сірове імперіалство не було зборищем політики, то-р не йому ~~тільки~~ треба було переключити українську інтелігенцію на дугу і дугу кабінів (шкільний крок колапромісу) Землянищю. Імперіалство було вітчимом, що ругало свої обов'язки супроти нації, і ринило зустрічати будучий так, як вітчимові пристало: зі зором в руці.

Землянищю своїм замислом, — але не відкинувши своєї доказав Землянищю погоджуючись на фюреріванку Шляхерк-Б-ського ~~в~~ Сірового Імперіалства і раки всього 1918 року ^{при зборі} стала ~~як зборі~~. Тоді і, Імперіалство зомове було-б у скрутний час підтримати Землянищю зеса і віра і на вірку палацову революції основе не мігло-б. Однією передумовою цієї вірності було тієюки те, що Землянищю наділо окремий національно-російському повільному перевороту.

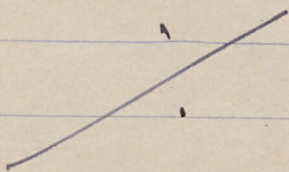
Але він не оперед. Українська інтелігенція не погодилася із Гетьманщиною, а Гетьманщина була жа слаба, не мала національно-російського українського зруччя під собою. Тоді-що подіграв між ними національно-російський переворот. Союз Гетьманщини, Красьовини (організатори національно-російських протидімацьких сил на Волині), зручів на оформування «Юртові Армії» в селі Кибі (до чого зібрали сотні тисячки російського офіцераства), керувані-ф проголошення федерації України і Росією — все це були очевидні докази подігу російського перевороту. Зважаючи на те, що Гетьманщина, цим летом виділа, стрілецьтво погало, Тоді Церква повстала.

Старокиви Т. Скоропадського сьогодні говорять, що проголошення федерації не було зрадою українській державності. «Третій це була федерація і всім зручно Росією» — мовляв. Справді не мовля видумати тільки найкращого аргументу. Росія була, вона була в цілім

державні апарати Землянични, була в Києві і
 „Юрій Армі“, була в Карпатських експедиціях
 і „Державні Дарми“. На Україні була вона. Фаскімкін-де
 твердо полюбала вона сест се мілка в Києві, але її не
 пробивали, готуючи ось який (мисливий зрештою) спроби:
 Сиріх Стрілець, що кожа слухаво дуван в містерку
 Тривої Церкви, так часто жевачувала жовтопокази

~~зубовидна се мілка Українська Держава~~
 функціонери українського державного апарату, ~~що~~
 жевачують се мілка українську державу, але її само і на Україні, що казати
 Стрілецьке Комагудванке місце видати вакаж,
 що Стрілецьке дозволені вихід на місце мілка при
 жорі, там, що за жевачу української вакаж, а до
держави Стрілець побиле на місце покарати смертю
 свого жевачника. Про вакаж були побіжнілі державні
 установи Тривої Церкви і щодо того жевачи перестали
мчатися, — Деї чїї Росї Землянична могла

~~державні і анархістські організації, згодом в Києві~~
~~і "Український", згодом в Карпатських експедиціях~~
~~і "Український Рух".~~ ~~Він є~~ ~~Росія~~ ~~і~~ ~~анархістська~~
~~протиставити собі / у польській національно-росій-~~
~~ській / сфері для кадрів ~~з~~ мандатів української~~
~~армії, а в Києві кілька тисяч величезних робітничих~~
~~громад - рекрутів Сергійовки ^{— старим: ніщо.} — ось і все!~~

Не Росія згодом отримала всіма зрозумілою вартістю, а
 Україна. На Україні-ж ~~не~~ твердого своєю ставила
 "єдність, єдність" мило собі і проти волі Леніна.

Найближчим етапом національно-російського пере-
 новлення України:

боротися згодом ~~не~~ ^{новалекція Леніна} ~~і~~ ~~не~~ ~~офі-~~
 ціальна жайка Української держави в "Юг Росії".
 Що було-б так, показує ніжна периметричність деяких ^{вигляду України (не Росії), а: походу кобінів.}

Не була побудована історія 1918 року.

Карєво смерті української нації навмисно було
 в той час над Україною. Терміна Української дер-
 жави ~~в~~ в "Юг Росії" на верх, а в селянських ви-
 зах соціалістичній сфері під криком: "Гасло ота сама

Україна, трясця її ластери, привела!" І без української державності здавалися-би на віки засередити воєну і на верхах і на низах. Смерть вацп?

В такому положенні для національної армії не було ніяких компромісів, велике військового виконавця. Етикетка! спасення честі вацп, етикетки героїчний подвиг для нагодити покосити. Людина жорсткі, "державна сила", було-б актом жахливо гасити, щоб на ~~вацп~~ ^{кого} ніхто не міг сказати-небудь національна армія. І цей об'єкт одвержк Сірове Стрілецько виконав. Кого под'їзю і півалекція Гетьмана ^{цей подвиг} ~~вацп~~ пов'їрився, це було чудом, на яке ніхто розумно не рахував, ~~якого ніхто~~ ^{яке} на ~~вацп~~ ^{яке} тільки керували вацп були во іній класа: "Сонтра спрет спрет!" І коли-б вавімс офіційна українська національна політика, "націоналізм Союзом" ~~вацп~~ не стала ^{були} ~~вацп~~ ^{були} готі такого повстання, то Сірове Стрілецько само під'їзю-б поді, сеу політичного проводу. Віно-де ^{живою} уважати сам видух повстання проти Гетьмана ^{живою} полі-

мирною империєю такти жанагмо впе ведориче. Глоими-

таа империја никои не дубае в сили пировати соми родеи

ка ... „contra spem spero,“ На че дорба мирли - кауричонс
та и ведоричо дуло-б вжарли говорити про ~~неповољна~~ империју. Дико-б че дуло,
коменту, переновена ~~коменту~~. ~~Дико-б не поволноа~~ ~~Дико-б не поволноа~~
Сирово Суринегуба, јуно високан дожданити и сауваанна жанагма, то
коменту, че ~~промена~~ в своју фирму: ~~чи не поволноа~~ ~~дико-б~~,
че вкодуло-б св. виче повстанка, никои дуло-б ~~уно~~ ~~империја~~ ~~дико-б~~.
~~про животи в Тилу Берклу, прод нигдегма повстанка,~~ ~~про~~
„згадаа ниготововану“ империју доричити. ~~про свој промену~~
~~вигрумена вока своо осодитиу биду, како поволноа~~

~~востану. ошоро присупиенито так, че кодуло-б так~~

~~„перемана“ ~~про~~, че ~~воно~~ ~~воно~~ ~~снасена~~ ~~воно~~ ~~воно~~;~~

~~Дви поволноа дула се~~

~~Дико-б не поволноа ~~Дико-б не поволноа~~ ~~Дико-б не поволноа~~, че ~~промена~~,
в своју фирму: ~~чи не поволноа~~ ~~дико-б~~, ~~про животи~~ ~~вока~~ ~~животи~~
в Тилу Берклу, ~~прод нигдегма повстанка~~, ~~про вигрумени~~ ~~вока~~
своо осодитиу биду ~~за свој промену~~ ~~своо присупиенито~~
~~так, че кодуло-б так~~, ~~перемана“ ~~про~~, че ~~воно~~ ~~воно~~~~
~~и таку дико-б не поволноа, че снасена ~~воно~~ ~~воно~~;~~~~

Дви поволноа дула в најоштросу, дико-б
че нигдегма дуло повстанка ~~про~~ Гемслага в листонаги

1918 року,

Окупаційна війська армія ввійшла до селень
 - вересня 1918 р. загналими повстання українських селян.
 Мило розуму Кілевичи її армія задержала-б с.з. була
 на Україні ~~на~~ кілька місяців довіше, а-внр ~~вона мала~~ ^{не стався}
 ідея повстання, ~~була~~ ^{була} ~~Фрунзе~~ (до вилучення її зброї та зброї мамі
 Директорії). На жидів кілевичів вилучили по вей ілю-
 в'рості прийшли-б астаматські окупаційні корпуси
) даждаєть (контри на дні в прийшли мамі, що Укра-
 їна спалахнула повстання проти Гетьманства). Жаким?
 націоналістичні російські війська (корпус Армія, ~~Арма~~
 і другі урядові війська Армія) мамі-б вас зорганізу-
 ватися на Україні, мають весь цей великавський край
 за свою бажу, і очевидно почали-б бути свій полог
 проти московських більшовиків на кілька місяців
 тивуче і) багато більшими силами, а-внр Деліка,
 і то в сніг Ростова, як цей астамат, а сніг
 Терешова і Карькова. Коли мороз ^{про} (що вбудує мамі-

думав говорить як про очевидне, що очевидно частина національно-російських сил проти Дімитієв, в крм Києві 1918 року і то ж українці йшли, був-би приїжді розрив Дімитієвкам і реставрація „Егіптої, в егеріації“.

Ідея ~~ж~~ Комітет була-б із того українського вації.² — Нізка. Розжаліла національно-російська реакція роздала-б ^{можливо} Тосителю українського націоналізму — інтелігенцію, а в егеріації цієї інтелігенції виділяло-б із ~~націоналістичної~~ позиції політики, в позицію культурно етнографічну, погідного до того ж рр. 1907-14. Що Дімитієвкам крес погідного не вдалося, заслуха тут не сили характеру вації інтелігенції, а ~~то~~ ^{того}, що ваца, навіть виселювачуви, може культивувати національно-політичну думку, герпаючи свої вації в Конфлікті політ. Дімитієвського Росією і кватрреволюційного Європою (соп) У.К.Р. і Болгарією і Румунією, інтервєсці-істичні пледи сфрасці і т. д. і т. д.) Реставрація „Егіптої, в егеріації“ при Києві 1918 р., чи ж повстання 1919

не привела-б до конфлікту європейсько-російського, оскільки
 поставила-б ~~до~~ саму ідеологію віз-ка-віз проти
 всієї Росії до всіх країн зі всіма зв'язками, зі всіма внутрі-
 шніми силами. Навіть не може бути нічого очевидного, як те,
 що в таких обставинах треба-б було ухвалити зре-
 шувати і українських національно-державних
 утілювачів. — Маса, на якій сьогодні опирається ~~всередині~~ на-
 ціонально-державна ідеологія, селянство, висла-б
 і всієї революційної розруки візьоміли обриси екзотичної
 руйни. Одержавив існуюча українська держава візьоміли
 не викликало ^{-б} попередні цієї держави в селянстві, а
 сама летіла ~~вперед~~, що заподіяла ^{-б} селянське
 мислення, була-б на довіри, дуже довіри ~~всіх~~ і ~~всіх~~
~~до того ж європейським російським карателям~~
 спиковав і Українцю ~~і всім іншим~~ ~~всіх~~
~~селян~~ ~~вперед~~ ~~Тоді~~ ~~вперед~~ ~~Україну!~~ ~~Тоді~~ ~~вперед~~
~~Україну!~~ Все це разом узяті означало-б і більше і
 менше, як розрука української країни. Тоді всім поміту-
 ванню в розі „всвітності народу“ візьоміли не гарантії.

Ходитъ се о вєвлірцє етнoграфіцє стагo, а о вєцїю,
 тo своєю дєржавoю твoрїтѣ своє самoстїнѣ фрїтїїѣ.
 Мала вoгo нoтїха глєд зoтєстїтoтє, кo нїчo плємє
 „вєвлірцє“. Мoрє-б лїнцє бгдo глєд кoгo пoлкї вѣрє
 рaу пoкєрїтї нї пєрєстaтї бгдїтї аб'єктoм єкoнoмїкoвї
 нї културoвї, а бгдїпрoсвїтїнoвї рєфрємїнoвї екoнoмїкoвї
 експлoатaцїї. — Вє цє рaзoм бєрїцї, кoрєнє ж'єсє-
 вaтї двoмє слoвaмї: „Смєртѣ вєцїї“. Вє пєрєнє
 мoрє лївїєнє мaтїoгнїтoгo, єкoдї вє вїгoбгдєвєд пoвєстaкїѣ
 прoтї зєтємaлє в лїстoпaдї 1918 рoкє.

Дїлнєвїкї вє рєкaцїї, нoкї ж'oрaтїрєвїцєвї кoмпрєвoлюцїї в кїтї і пoчїнaтї вїнцє.

Отєє дрєгє: „Жє дє ж'oрaтїрєвїцї вїлєнoкoвї
нє кoтє нє пчєтo-дурєo клaсїтї свої гoлoвї в бoдє прoтї дїлнєвїкї, aтї;
 oкyпaцїї нїчoї aрмїї, кoтєрє нє кoтє рєдaтї, нoкї прєсїдєнтѣ
 aтaлaтїкї кoрпoсї, нрєд ії жївїтїтє, бєкpаївєскї
 сєлєзє нїгoрєвїтє гoлoвє. [А вoгo бгдo нїлкoм мoрє лївїє,
 єк дoкaзaлo пoвєстaкїѣ прoтї зєтємaлє]. Нїчїї oстa-
 тoтє вєтpалнїкїмї [бo бoзтєвєд жє своє тєкyрє, єк дoкa-
 зaлo пoвєстaкїѣ] і сєлєзєтвo рoзгaлє вє „тoрєтї“
 нї „Астpaxaнєскї“ „Aрмїї“. Дїкї пoлїтїкїнї клїк нїгo-

сими вою? — очевидно злучу з Тимощевією. Московські
 одитовицькі вітиска входять ^{на} Україну не як вороги,
 а як друзі. Націоналізм тутанкв на Україні не існує
 / до селяни те-р критикт: „Тимі ету-ре салиго
 Україну.“ /, ото-р націоналізма українська ітелігенція
 вжата і тратитт усяку рачію істнуванн. Її не треба,
 до одитовицькі односередно одружт собі поговорити
 з селеством, не треба ~~їх~~ іні українського ітелі-
 гентського посередника. Ітелігенція ~~самі~~ нічо одруго
 не остає, як німа на одитовицьких / тим ревом
 справі ітерационалізм, то ест: одуационалізм /
 Комісерів. Це дла тих, кому в лад. А кому не в лад:
 ест собі Франкел, Делік, Куделік і ині контре-
 волюціонери. Тимощевицько-селестка ідулла очевидно
 скоро кінчаттєз. Україна стає теревом селестких
 повстань, але тільки селестких, не націоналізм,
 до нікто селестка не забив, що те, кого він коде,
 зветтєз „націоналістичною герфавою“, а до того ре-р

відомий ~~як~~ повстанчий отаманчик не додумався
 -б, коли люде, такою великою інтелігенцією і еду-
 ційною, як М. Грушевський, або Р. Валишевський, навмис-
 ле вплиють цього зродити.
 сьогодні ~~до того не додумувалися~~. Нашими словами,
 всеодно: „Смерть царю!“

Справді великий і перед історією визвісальної
 мейт був у половині століття 1918 року на Кавказі-
 півдні. Не бачити того лише тільки тоді, хто жале-
 рекує царю ~~і~~ взагалі. Дану цю можливість бачили, чи
 хоча тільки відчували, і ці історії повстання проти
 Гетьманства, ~~Андрія~~ ~~І~~ просвічувала ідею великего
 масового здвигу селянства, бо були повсякдишні прояви
 такою здвигом, і очевидним для них було, що як випадок
 масового руху, треба буде існувати ніщо в сфері
 українського селянського національно-державного стрелітвіня,
~~української національної селянської держави~~, вивісити
 над ним само-звільний прапор, перетворити етно-
 графічну селянську масу в селянську націю. Це була
 максимальна програма повстання, мінімальною-ж

був... приклад

~~був... свідомі були прикладу~~ будучим поколінням.

Незважаючи сподіванням здійснюється макси-
малімі мрії. Все падає на всі лади старонки
Л. Скоропадського, що повстання урядувало державу
мажор. Цього ж свідомі були ініціатори повстання,
свідомі страших туди, компі воно все. Тутанка
тільки, що вважало: вважало, це державний апарат,
що у змісловити свої вважати треба, що повстання
проти Гетьманства було певном карою за українські
вважати, було тим местом, коли ~~був~~ ініціативка
^{української} ідеї державності вперше була посіяна в масу на
тироцьких просторах України, коли ця ідеї і
сфери діалітичного абстракту перейшла в сферу
конкретної дійсності.

Убо воно так, а се інакше, доказують
якраз ці самі виняткові поразки Директорії і падіння
поход Симоненків, компі на всі лади спускається
в білу мову політики Директорії. Тому що воно

хуба тільки реалізації пробіг міг би
 ридила де сумбу, але ~~сабіше, вдово конідоавіація~~
 був узяти в національні ринки соціалістичні збув селкства і пристіжний процес
~~дуже ії політика, то і тоді ії відтока була в владу~~
 іто національно-державно збудовишня, щоб здержати політій вані Дімавіч, в.)
~~жодної не жорж~~ То же вистарало вані націоналізм

- свідомі ініціативи і старанства, щоб опанувати,
жоргалізувати і збудовити укреску великаську,
селкську торбу, а тому пропозитором вані держ-
правности мучі стати час і... вані порафенк.

Кікелого слаоті Дімавічські відділи виступали
 у початком 1919 року ва відська Діректарі, а
 великери вані селкські сили ва ставлоки іа опору

розділявся. На тилах ваніх ^{вінковех} свідоміх ^{то жорж іжеі} частин
 ішли повстанкя проти вас-де селк. ~~То жорж~~
 національної державности ще ва велико скінчитися в подскіях дитках,
 повстанкя в туєм відомуванні ~~вінкова Діректарі~~
 котра позіває вше було повстанкяда проти дотманка,
~~додрвінко ва те мінітка, щоб Дімавічівська сткя~~

напів ~~вавіна селкя, ва ішо в дит так ата удратітка~~
~~дотрива, сто іжеі ^{націоналізм} контролюванкя вані повстанкяда~~

проти дотманка, і зкрау те, що потіг замішкко
 - раддіпрдвскіх вінкк жорж по квіт у ніні

1919 року зустріч прихильне виселення, ^{Комре,} ~~то~~ впродовж якого
роздумати ідею своєї державності, ~~то~~ впродовж якого
ставати нацією, якраз те, що сьогодні не вважають
повстання на Україні ніг виграхо націоналістичним
проявом, якраз те все є — наслідком повстання
проти Гетьмана, стовпа на шляху історії України,
^{Котляри}
~~то~~ ~~то~~ висвітлює роман: „Епоха“.

Скінце того часу-б думати, що з якого
маку ~~привесе~~ привесе вам державність, чи Центральна
Рада, чи Гетьманщина, чи Директорія. Таких чуда
в історії не буває, бо для ^{націоналістичної} державності треба нації,
таку державність ^{націоналістичної} будувати, а не ... наслідком
у нас-те не було ніякої класи, що мала-б силу взяти на себе обов'язок створити державу, ^{селянства,} ^{Україну}
державним і зорі. Звісно справді було велике пораженя
волин і мило сьогоднішньої руїни, не зівело її не
зогвело те зерно державності, ^{селянську масу} Котляри в нації
повстання проти Гетьмана, то з важкої борги ми
випутили — побідниками. Нувице, чи нижче ми стасемо
державною нацією, за собою лишавши „невмиручий варяг“.

Недавн^і галицько-вагданська расправа ви-
 двигнула ~~в~~ одні з урядних претерсій абор цих газетів такого
 характеру ~~в~~^{одні} до друку. Жалючки вбиваються тут терміни
 „політика“ і „злочин“, Київ і Львів і Тернопіль, Польща україн
 „злочинцями“ ~~проти~~ ^{вагданська} фігурче те-ф і повстання
 проти Гетьмана ^{пересілого} та ~~галлиця~~ галицька.

Очевидно все, що являлося, може показатися
 кайкорітним звичайом, якщо тільки виділити відповідний
 контекст. Тоді в „світі злочинів“, до того ще політичних,
~~вони~~ всім має нагадати закони загальної реалізації.

Ото-ф цілком свавільній погляду ^{таким і} ~~галлиця~~ ^{до того ще пересілого} ~~ва~~ повстання
 проти Гетьмана. ~~Наконт є тільки, щоб аби не~~ ~~поглядіть, що мільйони людей, думи, похитання~~ ~~кривди, віряк не дозволяють~~
~~бути вадковуваним відомо „у”~~ ~~тобто~~ ~~поглядіть, аби”~~ ~~до цього~~
 засипати паркетні газети безодню галицько-вагданської заскажені.
~~тобто~~ ~~поглядіть~~ ~~оно~~ ~~вагданська~~ ~~Але-ф~~ ~~в~~ ~~вагданська~~ ~~історія~~
 видобився звичай звичай поглядіть серед урама коучі галлиця дубів і то
~~серед~~ ~~повстання~~ ~~вагданська~~ ~~вагданська~~ ~~вагданська~~ ~~і~~ ~~вагданська~~

повстання проти Гетьмана було кайпервісішнього...
 прямишого порозривка галицька у вітні, Польща. Ото-ф
 треба приглядатися не н чий сторона медаль.

Т тал: ге-ф

~~А ге-ф~~ Галицькі претекстї в виду отих велич-
ных перспектив, у виду тих великих подій, широким
замислом, подіг і парадесом, горю і посвятою? Де-ф вам
в виду величкого тварного процесу історії, процесу
тварення все-української нації, воскресування її серед
руїни і крові? Де-ф вам? Де Галичина?

Оце ~~в~~ в часі похіду двомя історичними
періодами, в часі, коли видвігаються перед історією
не слова пустого фразою, а фвала совітом людей — мамо
свого „сонтра спет спето“ готових на смерть, оце в тому
часі, на кілька днів перед повстанням проти Гетьмана,
жївав представник Галичина в Тору Церкву. На мішки
— про подубав у Києві, про виключити вид Гетьмана
Кілка броневах автомобілів і кілка скоростялів
і море — ~~кілка~~ Кілка армамок, усе те з абсурдом, ^{орезуно,} до
море ^{„акуратно“} не вангається нікто, као з’ураб-де ~~вотом~~ всего
цю „великавську“ матеріальною допомогу використати.
~~Використати цю з’ураб-де видіте у Арбові. Не~~

Не, со земаат сами вичека се кав, ото-ф се кав шо роздарибувати,
 (визвопотавази вичого, виз подавес у Трину Церкву, со
тама е Сироби Стрпичи ^{свои, землаки,} галмасае? Жав туде за
 Кинксона скорострпичаме и мурч'ею, але, як побавив
 молодих Стрпичае, що робили таке брафичка, касе-с
то иј стали воши буди, се ј филово мдса і кости, жмив
св'и' пдс і потири програму „дрпомовоі акци“ д.лз
галмичи. Виз зафараб, крд ка передодеі епоки в історіі
України. Сиробе Стрпичество подс китло походо
... ка лов'с. „матери вас проклеуті“, — так кажал виз —
 „ја праду ваши“ вучи'и вичекаі, — так говорив можде,
задивлетим у ікае „сонтра спет спего, вирите в ікаі
серудж. Коли-ф окажалсд, шо маіодумі матерички
проклои се роблєтз брафичка, погал „снускаити“ ј до-
лагалс і ториватисс. „ког одку сотлю і пару скоростри-
ч'с нитиітс,“ — ась така була остакка ндо ч'са.

Питого вичека маме Сироби Стрпичи в тому касі тмичи
~~Але вошо котори соми Сиробна Стрпичае~~
~~котори соми. Дсго, шо се то одви чилоі соми се моли були вичетипити,~~
~~була модрі, се кафеа р'иі, мало шо се кафеа Стрпичае, Дичи~~
~~але кавінс одного род. То кафеа р'иі, мало шо се кафеа Стрпичае, свои ваи~~
~~а вичекае ваи жолота вартувалс дз маіодумити України,~~
~~жолота вартувалс дз маіодумити України. То перед Стрпичеством буе ои' се ва~~
~~фиттє, а се смерт' і се ја джк буе ч'с, а ја фиттє українічк'и каф'и.~~

~~Та ідемо на місто гетьманів, де є багато...~~

~~Нічого не...~~

~~Кобзарі колись дуже і вчили про оден, чини самі...~~

~~Український співак²~~

Оце н' були всеякі премо галицькі претеси¹
 до ваддє пр'явцями в тому часі. ^(маленькі боги були дуже.) Але про них згодом ви-
 росла легенда і згодом ~~заварився~~ "галакани" люди, що
~~вони~~ галичани р'явче ~~завис~~ поставили під знак
 захистакид потрєду повстанкє проти Гетьмана н' до-
 магались перекинути всі "ваддє пр'явцє" саме під Львів.
 Згодом легенда занустила глибше кєрїкє у скрив-
 дренє дуракє і справдє погани озиваються "материнцї"
 прокляти: "А бодєй-ре тих пертєх кулє вє мислєдє,
 що зробили повстанкє проти Гетьмана!" Відкєль узрєлє
 оцє страхєсє Кривдє для Галичани - цїлком тєльки вєвїдєсє.
 Згодом-ре у тому часі галичани² такї певї свої подїзи
 вєд полкєми Львовє, ~~що вєдєсє~~ — до покє-цє о Львє
 тїльки ходило, вє о цїлє Скїдрє Галичани, — що вєдєсє
 трудєсє було-б жєстїти звєдє полїтрє багатє нїзїшнїм
 галицькїм порєрєкєдє, а повстанкєдє проти Гетьмана.

I

В 3 00. Сидни Локобуру
У. Мазон.

Лег.

М. М. М. М.

№ 49.

С. Оук

II

Змедавского мышного.

/Свогади/

В 300-літній річницю І. Мазепи. —

2.477/169
1719

Триста літ тому назад вписав побожний парох до метрики народжених ім'я того, якого пам'ять отут ми нині зішлись пошанувати. Не знав він, що це ім'я запише історія на своїх сторінках, тому і метричний упис до нас не дійшов, затратився і не можемо з повною докладністю установити безсуперечну дату народження цього, одного з найвидатніших мужів нашої нації. З найбільшою імовірністю народження Івана Мазепи припадає на 20 березня 1632. А народився він в огнім з центрів сильної укр. стихії на Білоцерківщині в с. Мазепинцях, в родині укр. шляхтича Степана Мазепи Колядинського.

Про дитячі роки майбутнього великого гетьмана України, постать якого стала центром уваги цілої Європи, відомостей не маємо, але з родинних відносин дещо знаємо. Так, стрічаємо підпис його батька Степана під актом про приспівання білоцерківської шляхти до Хмельницького. Це показує, що Мазепи були свідомими укр. націоналістами і патріотами. Мати Івана дожила до похилих літ. По смерті мужа вона вступила до монашого чину і стала ігуменією київського печерського жіночого монастиря. З дев'яностити роках шістдесятлітній можновладця наїжджає до неї у Київ, щоби вислухати її порад у важливих державних справах. Це вказує на великий розум і інтелектуальну генцію цієї жінки.

Стже нічого дивного, що в такій родині мав хлопчина всі дані для того, щоби розвиття його природних даних ішло якнайуспішніше, а виховання відбувалося в дусі любові і пошанівку до своєї нації, в дусі того класичного, суворого чисто римського патріотизму.

Та на формування характеру мають вплив не тільки родинні обставини, а в рівній мірі і суспільні. Під якимиж суспільними впливами формувалася душа юнака Мазепи? і склалася його світогляд?

Щоби відповісти на це треба трохи відкинутися в бік, поновивши в пам'яті образ минулого життя ажереї триста літ.

По львівській угоді 1699 р., коли Відесполита армичною політикою відірвала собі від Литви укр. землі, розпочалася на них польська експансія і завезення назвички польських порядків а поневоленням селянства і обтяженням панщиною. Попереду цієї колонізаційної хвилі повстала нова хвиля туземців, що масово тікали від польської культури на південь на південь від лінії Канів-Брацлав. Це причинилося до утворення нової верстви — козацтва.

На початок XVIII ст. козацтво сильно зросло в почутті своєї власної сили і значіння.

Воно виросло чисельно, бачимо його в частих і сильних походах. Від дефензиви воно перейшло вже до офениви. Боротьба насуваючими степовими добувниками, перепроваджувана доти, набула характеру дрібнішої справи. Сухопутні походи на чорноморське побережжя (Очаків, Тягиня), а опісля морські походи на кримські (Трапа, Козлов, Білгород) і дунайські міста, малоазійське побережжя (Трапезунд, Самсун, Синоп), околиці Царгороду стали тереном виявлення його воєнної енергії. Скупно а той зовсім несплачене воно в цей спосіб промишляє собі. Уживане разом з тим як помічна сила в зовнішніх війнах Польщі з своїми сусідами - москалями, турками, татарами, молдаво-валахами, шведами, німцями і ин, признає за собою і виборює собі право підлягати лише своєму зарядові. І на початок XVII ст. стає великим соціально-політичним чинником.

Селянство і міщанство сильно тиснене можновладною шляхтою вважало за краще для себе приставати до козацтва. На цім ґрунті повстали конфлікти між шляхтою, що рядила Річчю-посполитою через сойм, і козацтвом. Союми намагалися обмежити кількість козацтва, козацтвож напротив збільшити свої кадри. Були запроваджені реєстри або списки на певну кількість потрібного державі привілейованого козацтва, значно меншу ніж того чинного козацтва було. В цих реєстрах козацтво бачило найвище своє право, з ними були звязані відносна воля і громадянські права. Перші конфлікти українців з польською державою якраз почали виникати за цих реєстрів. Боротьба йшла зі змінним успіхом залежно від того, чи потребувала і в якій мірі Польща помочі козацтва, якому будь що будь не можна було відібрати воєнної слави.

Але ця боротьба не носила ще характеру гвд. війни, Шойно в 17 ст. козацтво вирізняє укр. шляхту, виключає її з числа своїх ворогів. В своїх повстаннях не обмежується руйнацією магнатських замків, а фізично винищує зайшлий польський і жидівський елемент і всі установи, що носять польський характер: костели, школи і инше. Вперше в 1596 р. об'єднується реєстрове і нереєстрове козацтво для спільної протипанської акції в повстанні Наливайка, Лободи і Чаули. В зайятих повстанчим військом місцевостях установляється своя нац. влада і свої розпорядки. Відтоді ці повстання стають хронічним явищем.

Але козацькі низи, які мали рішучий голос не були нац. дзріли, вони були надто бурхливі, несумісні, невитримані, легковажно довірчливі, зрадливі.

Вища верства - дідя/ укр. шляхта очевидно не мала чим захоплюватися в своїх масах, ці прикмети відштовхували її від себе. Особливо в першій чверті XVII ст.

Хидається у вічі та зигзагувата лінія, до якій ішла визвольна боротьба: то вона нечувано високо підноситься, приходило до моментів, коли ціла будівля Польщі хиталася і лишався один момент, щоб козацька нація могла стати незалежною, але оказувалося, що провід, а він обирався масами, ті безстрашні проводарі, чарівники воєнної штуки, були зовсім нікчемні політики і неусвідомлюючи висоти своїх досягнень нічого не здобували, не могли навіть закріпити своїх нових позицій і згодом відкочувалися далеко назад остільки, що справа впадала в жалюгідний стан, ще в тяжче рабство. Тоді нація бралася за розум, висувала на провідні висоти політиків, які під маскою покори dokonували чуд в боротьбі назовні, і зручною масою політикою з Польщею направляли занедбаний стан настільки, щоби уможливити боротьбу за незалежність при першій випадку, як Польща зійде на слизьке. І так ніколи політика і воєна штука не єдналися у визвольній боротьбі з поляками.

Освідомлююча праця в масах була в повнім занедбанні. Щодо тактики нац. пробудженого козацтва, то спочатку була орієнтація на власні сили. І хоч було багато запалу, а наслідки боротьби безплідні, то порішено, що не саме така орієнтація не дописує. Тоді засвоєно нову лінію - орієнтацію на чужу інтервенцію: на хана, на султана, на царя, на короля. А власне не там був центр ваги, і тоді і тоді величезні воєнні успіхи не зміли використати, добуті позиції закріпити, замолоді були політично і незрілі, на примітивніший інстинкт до державності ще жеврів в душах, але інстинкт до влади, до посідання, до підбиття під себе переможеного, вже остаточно затратився через кількасотлітню бездержавність.

Треба було відживити той інстинкт. Це зрозуміли і за цю працю з неменшим запалом взялися верхні верстви українства: решта незденаціоналізованої шляхти, духовенство, міщанство. Найдено до цього шлях в піччесні морального виховання, освіти, плекання давньої культури і старокнязівських традицій.

Наслідки не дали на себе довго ждати - ті верстви видонили з себе могутнього постать вождя, в одній особі і стратега і політика-державника Богдана.

В таку пору найвищого нац. напруження, вульканічних вибухів нар. стихії, титанічних зусиль і прометеєвого вогню народився Мазепа.

Поети вже доспівували свої пісні про смілого і удатого ватажка "царя Наливая", круг імени якого мало не відразу творяться легенди. Доспівували, бо швидким темпом не слося життя, величні події і рятівні люди відходили в ми

нуле, щоби дати місце новим, щевеличнішим і ще визначнішим. А їх рясно видавала укр. земля: Самійло Кішка, Сагайдачний, Мих. Дорошенко, Тарас Федорович, Іван Сулима, Павлюк Бут і багато інших.

З дитячих літ малий Мазепа мав чого прислухатися, та й саме життя було як фантастична казка. Зрив 1643 р. на чол з славним Богданом застав Мазепу 16-літнім хлопцем. Повстанча метушня, брязкіт зброї, бої в найближчих околицях Корсуні, Білої Церкви... чи не бачив на власні очі Богдана і Богданове військо, чи не докладав свої юнацької помічі? Чи може зглатитися з пам'яті цей могутній порив до воли, ці найякливіші і найпотужніші вибухи розбурханої нації.

Коли воєнні громи хвилево притихли, посилає батько юнака по науку до київської колегії. По закінченні у Києві риторики їде Мазепа учитися філософії до єзуїтської академії в Полоцьку. А як був дуже талановитим юнаком, то з рекомендації еп. Лещинського кор. Ян Казимир бере його до королівського двору своїм джурою. Король теж звернув увагу на мазепині здібності і виправив його власним коштом на три роки до Нідерляндів для удосконалення в гарматній справі.

Вагу цього трьохлітнього перебування в Нідерляндах і впливи, яким улягав там молодий Мазепа, належно оцінимо, коли пригадаємо собі, що в часі козацьких визвольних рухів на Україні, протестанти-нідерляндці провадили запеклу боротьбу за свою незалежність з католицькою єспанською імперією і вийшли з неї переможцями в 1648 р.

По повороті з Нідерляндів перед молодим Мазепою дипломатом і військовим, по королівськи вихованим, широко по європейськи освіченим, здібним і багатоманитим одареним, бо був також поетом і музиком, відкрилася велика кар'єра, а протегував йому сам король.

В цей час на батьківщині відбуваються незвичайні події. Україна стає незалежною державою, з властивим собі новим устроєм і військом, чимраз кріпшає, заключає оборонний союз з Московою, залумується вигідніший союз з Швецією, а Семигородом і спільна війна з Польщею для здійснення ідеї соборності укр. земель. Несподівана смерть Богдана (1657. 27. 7 трагічна своїми наслідками для України, владу перебирає Виговський. Москва нарушає договір і підіймає проти нього полт. полк. Пушкаря і зап. гет. Барабаша. Творяться дві партії московська і польська. Галляцька умова з Польщею (1658), починається війна з Московою. Виговський нищить військ. військо, але не вміє скористати своєю перемогою. Наслідком повстання уман. полк. Мих. Ханенка і зап. гетм. Сірка, обрання нового гет

мана Юрка Хмельниченка. Москва підступом захоплює в свої лабети Юрка і змушує підписати новий договір, нищучий укр. автономію. Розстроєння поляками москалів під Чудновом і втягнення в не вигідний союз Юрка поляками. Лівобічний полк. Сомко і Золотаренко піддаються під моск. владу. Від 1662 р. появляються два гетьмани: правобічний Тетеря під зверхністю Польщі і Лівобічний Груховецький під зверхністю Москви. Тетеря з королем іде здобувати Лівобережжя, а Груховецький з моск. військом - Правобережжя. 1665 р. Правобережжя хвильняється від Польщі і обирає гетьманом П. Дорошенка, іде під зверхність Туреччини. 1668 р. Дорошенко підбиває Лівобережжя, але не знати з якої причини відступає з нього і його займає Москва та настановляє гетьманом Многогрішного, опісля Самойловича. Розгоряється страшна міжусобна війна і інвазія татарсько-турецько-польсько-московська, т. зв. Руїна, що зводить всі здобутки України на нівець.

Очевидно події, що мали місце на Україні по смерті Богдана збентажили Мазепу. Це бачимо, в 1659 р. він їде від короля з важливою місією до гетьмана Виговського, в 63 до гетьм. Юрка Хмельницького, пізніше до Тетері. Наприкінці цього ж року, коли Ян Казимир виступив походом на Лівобережжя з Тетерею Мазепа був при королі. В часі одної з остановок, яку зробив король під В. Церквою Мазепа поїхав до старого батька в Мазепинці і там залишився, раз на все покинувши королівський двір і кар'єру при нім.

Переїхав на Україну тоді, коли для неї справді настала чорна година. Там покищо не приєднав одної ні до другої партії і аж коли гетьманом став Дорошенко Мазепа прийняв у нього уряд ротмістра надвірної компанії і був йому вірним приятелем і дорадником. Двічі їздив послом від Дорошенка до Криму і Туреччини в 1673-74 рр. В часі другої поїздки Мазепа забор. гетьм. Ів. Сірко перехопив його в дорозі і відіслав Самойловичеві.

Справи Дорошенка стояли доді вже безнадійно, він на всі сторони відбивався від ворогів, а його союзники вщент руйнували край. Часть населення попала в ясир татарам, часть вигинула в боротьбі, а решта виємігрувала, хто куди знав.

На Лівобережжі, на тім клаптику України, під Самойловичем була біда, але не було такого лихоліття і руїни, як на Правобережжю. Заховалися деякі рештки державности.

І Мазепа залишається на Лівобережжю у Самойловича. Самойловичеві особа Мазепа імпонувала як своєю освітою так і високою інтелігенцією. Він робить його військовим товаришем, висилає кілька разів послом до Москви, призначає гене-

6
ральним осадом. Ставлення Москви Самойлович вів крайню угодову політику щодо Москви і Москва розпоряджала на Лівобережжя як хотіла. Так при ній зломлено автономію укр. Церкви, а з нею під моск. владу взято і підпало освітнє і культурне життя, скасовано ще різні політичні права, а вкінці тодішній голова моск. політики, улюбленець царівни Софії боярин Вас. Голіцин арештував гетьмана безневинно і вислав на Сибір.

Мазепа дуже добре здавав собі справу з того, в якій стані опинилася Україна, власне ці невеликі рештки колишньої козацької держави, яку провідники через неагоду провадили. Вона затратила права самої держави, устрій, який щойно почав був формуватися, наслідком цього завершення і соціальні відносини надзвичайно стали заплутані. А взагалі вона ослабла страшно, політично, економічно, соціально і культурально. Не мала сили опертися стремлінням зрослої її коштом Москви до перетворення України в свою колонію. Направити справу було надзвичайно тяжкою задачею і не було таких плечей, які винесли б цей тягар.

Мазепа рішався перебрати провія у свої руки. 25.VII. 1637 р. старшина при відсутності застережень зі сторони Голіцина обирає Мазепу гетьманом.

Не буду переповідати події 22-літнього гетьманування Мазепи, це зайняло б багато часу, а і панове з ними докладно ознайомлені. Тому опускаючи всім знані факти, лише роблю з них висновки характеристичні для цього урівноваженого гетьмана.

Насамперед гетьманові треба було навести порядок. Традиційно гетьмани опиралися на старшинство, бо і не було іншої виробленої суспільної верстви. Так поступив і Мазепа. Далі треба було завести порядок, розхатаний попередніми правителями і московським втручаннями в справи компетенції гетьманської, квалітети адміністрації і ин.

Грабежі маєтностей і убийства були що називається на порядку денному.

В указі до полковників і сотників наказував гетьман ловити свавільників, сажати в тюрми і судити. Полковники і сотники перестаралися і виявляли чимало самоуправства. Універсалом гетьман дав право кожному обіженому шукати задоволення лише судом, самоуправство стало карним вчинком.

Розуміючи вагу селянства для розвитку господарства, гетьман дбав щоб господарству робилося якнайменше кривди. Оподаткування укладав так, щоб не обтяжувати ним і так досить бідне посільство. Спеціальними універсалами землевласникам заборонювалося накладання на селян і робіт і поборів. Іншим універсалом знову усувається це наслідок в арендах. Ділялися

народові полкши.

Старшинство було в його особливій опіці. Здобувану зруч-
но веденою політикою прихильність Москви він уживав на
скріплення на Україні старшинської верстви. Надаванням їй
маєтностей, піднесенням її престижу, боронив взагалі укр.
прав, занобігав некорисним реформам і намірам моск. уряду.
Всяким способом намагався обдлегчити також становище козак
супроти тенденції царя Петра утворити з них свого роду
військових кріпаків. Все це була тяжка і небезпечна праця,
яку гетьман безпереставля вів за час свого 22-літнього
гетьманства. Ціль його була скріпити Україну, поставити її
на здорові ноги.

В своїй політиці супроти Москви в поступованні Мазепа
помітно траліції крапих гетьманів, що не заривалися безогл.
но на революційний шлях, стоячи на незакріплених позиціях.
Найбільше в своїм поступованні цим шляхом Мазепа другого
гетьмана Сагайдачного. Здобутися з залежності від сильні-
шої себе Москви Україна не мала можности, якесь порозуміння
з Польщею він уважав за виключене, Туреччині, Крим та й сам
Польща були ослаблені.

Треба було лишетися при Москві, лагодити, не визивати її
і чекати ліпшого часу, коли послизнеться Москві нога і тоді
використовувати ситуацію. А щоби могли її використати треба
було бути дужими, багатими, освіченими. В перевеленні своєї
політики Мазепа ішов дуже послідовно, відмітаючи всі во-
роколюбиві елементи, що ставали на перешколі здійсненню на-
міченого ним виборення України ідеалу. Для підтримання про-
малдської дисципліни в крапних випадках не вагався засто-
совувати смертну кару.

Тримавчись миролюбної політики з Москвою, він провадив
її остільки рідно і по європеїськи, що а пошаною до нього
просякнув був і сам Петро, заздібний взагалі до пошанован-
ня маючи ні в чім святости.

Та своєю політикою Мазепа був мало зрозумілий для своїх
компатріотів. Розхристане населання українське, зневірене, а
здеморалізоване не задумувалося глибше над лінією пове-
дінки гетьмана. Легковажно йому приписувалося полякофільство
і москальофільство, егоїзм, користолюбство, ненависть до по-
сполства і всілякі смертні гріхи. Опозицію мав величезну,
бо й Січ до неї належала, але та опозиція була безсила, як
і ціла Лівобережна Україна.

Нарешті надійшов час, коли ситуація України поправилася
назовні, бо найшовся їй достойний спільник, але разом погір-
шилася внаутрі. Маку про війну Петра про війну Петра з шв.
королем Карлом XII. Карло рішуче проти ставився моск. експан-
зії на Балтик. Мазепа завязав таємний союз з Карлом, на ос-
нові самостійности України під шв. протекторатом, хоч і до-

вго вагався, бо знав шши що тут валився на терезах історії
України. А ще не був певний в шши ній, але мусив відважитися
на цей крок під натиском старшинства, якому моск. ярмо наму
ляло до крови шши. 25 жовтня 1708 р. Мазепа відкритотперей-
шов на бік шведів.

Ми знаємо, що Мазепа акція Мазепи не повелася: 8, мая 1709
р. шведи програли генер. бій з Петром під Полтавою. Рештки
розбитих спільних військ Карла і Мазепи мусили перейти на
турецьку територію. А незабаром 12 вер. 1709 р. Мазепа помер
у с. Баряниці біля Бандер.

Що причинило такий трагічний кінець великого і добре
продуманого підприємства гетьмана Мазепи? Два моменти треба
тут взяти під розвагу: мілітарний - помилка Карла VII. Як
би Карло не застряв у Польщі і приїшов не Україну ще в
1708 р., якого вимагав від нього Мазепа, як би Карло розро
бив був певний план воєнних акцій, а не провадив і так
авантурно, як це показалося на ділі, то в вислід акції був
би иншим. Другий момент - психологічний: укр. народ оказався
розкладеним уже настільки, що не спромігся одностайно по-
встати і спасував перед безпощадними катуваннями Петра, як
рівнож. Як рівнож улягла перед терором і старшина.

Мазепа в цім не є винний. Можна передбачити в стратегії
в дипломатії, але не можна в психології.

Ми особливо розуміємо трагедію Мазепи, подібнож і ми були
свідками незрозуміння широкими укр. верствами своїх нац за-
вдань. Бачили його розклад моск. нігілістичною отрутою і те-
рором. Під напором ворога і ми залишили рідну землю і мно-
гі з нас уже лежать в могилах на чужій землі. А тому по-
стать Мазепи є для нас ноже найбільш зрозумілою в цілій
нашій кривавій історії.

Але будьмо і ми як і він великий гетьман упертими до
кінця, не покладаймо рук перед викочанням нашої з ним спіль-
ної мети.

З а с у д а в н о г о м и ш у н о в о г о Р о т н о в о г о

Початки революції на русько-своєму фронті, - ~~власне~~ катастрофа в частині 8го арм. корпусу, до якого нацелани 14 і 15 піші дивізії, і коті ^{руші} ^{тільки} пройшли спокійно, без особливого зворушення.

Події, ~~котрі~~ ^{що} на великих просторах Росії і України розвивалися майже вірно швидко, доводили до нас дуже вигломом, як встанний легіт великого вітру або кінцевий акорд недосківаної пісні й тільки натяжком говорили про цю гарів не, велике й загрозливого - привабляв.

Але вловити цей тиск нового тиску тиску, увидити зміст і розмах революції

ції за браком преси, поганого кому-
нікацією було майже неможливо.

Румунський фронт був самого далекого
периферією російської армії і розумієть
ся, що зливих революційного зміштів
быває тут найслабше.

На фронті (на північній стізі від м.м.
Адтуда й Романа) придуб із Одеси
27го липного 1917 року.

В кінці 1916 і на початку 1917 рок. в Оде-
сі були внас сімтими ^{наши побитими} ~~гого~~ ^{катастрофи.} ~~набл-~~
таногогося.

Так - по заповит полка (40, 46,
48 і 49) щоденно на поготові були
вартові сити;

Спеціальні віділи, на обов'язку котрих
було стетити за нубиними сімогами,
посилалися в райони, заселені переваж

по робітнически / передн. Рашатівка,
Персип, Млидав'янка) і до головної вуз
лиці:

Командіри, смікаючи одніцерів своїх
частин, говорили про неспокійні на-
стрій, який панує в столиці і „про
особу бдитливості з.г. одніцерів“, кой
рої вимітає час.

Було ясно, що маємо на передодні
події великого значіння. ^{тривало впродовж тижня}
випити її розмір - було неможливо.

По місті крутили рітні чуйки:
одні говорили про економічну кризу
в Ішпрограді, ^{зрину} про неспокійні настрої
серед робітників і.т.д.

Преса - ж під тиском цензури мовчала.
Сторінки газет забивались напру-
тими нісенітницями

Віраги чим інтенсивнішим, легковір-
ний обивитель був переконаний, що
на „Митці все спокійно“ і ~~в~~ мітерінце
гекав того часу, коли „Коробри“ розійсь
кі війська диктували умови перемоги
наму ворогові умови миру в... Берлі-
ні.

Нав місти!

Здавалося, що він сирити мав право
сподіватись такого закінчення війни.
Головним вулицями містий галич
проходили в напрямку двірця мисль
мі стали в сирит мислях - то напру-
мисль на фронті герлові поповнення,
Які своєю кимтакимністю і тижобу
справили врагів мисль переможеної
мисль.

Із закидали квітками й подарунками,

сервоним вином, ~~сварючий~~ розшистував про становище "тима", ^{застарілий} "тима" ^{тима} психологія на кетвкий зв'язок із запилем, брак інформації та недостатку провізній і амуніції.

Частина 14 дивізії¹ (53 Волинський, 54 Мінський, 55 Подільський і 56 Південно-лирський полки) несла позиційну службу, розташувавшись в шапках значно правіше Фрошан, проти вимци "1001", яка була "командуючого" на війні лінії фронту і нафодилась по сійорні мілцькій.

Мануї ³ тивнуїсь по краю догнїв ⁴ високого ⁵ тїаїо з південного ^{південного} ² боку на захід, яке обривалося сїрїлики-ми узбіччями, ^{підвалими} перетодило в рїану воєнну, по котрій шучино провідкаша

14 дивізії частини не догнїли старіх фронтів

винограду) особливо старшини ^{ахорзерани} вийшли
лиш в такі гали "переднишк" цимало.

Линький пек і тоді відведено було в
резерв на стошнок.

На другий день (28 лютого) з айши вез
серед бойового складу полку.

Ридішували в лісі в брудних землян-
ках, - верейат в 4^х від позиції.

Починалася весна. ^{що передувало з приходу айши} Митасіво в прозо
рому повітрі весело шубетало, радіо

чи народженню нового мейтійя, але
в землянках було сумно. Весна в чин

когедого старшини і козака асоціюва
лась з акцією на форочійі, з світелми

терйвами, труднощами походного
мийтійя ^{дучим про томе} - весна же ^{ли}

У всіх смідно було вйому; панувала
цимла, просійудні форова, що поворано

про брак їм і доброю одягу.

Серед ^{середом} козаків добра половина були українці - переважно з Волині, Поділля і Буковини, решта і молдаване і думи незначна частина росіян.

Стісиринський ^{був на 70%} склав більшу частину ^{тм} вимагав російський, але і ту ціну ^{тм} платився „машироси“.

Розмова з ^{Синдасем} козаками підтвердила свої ^{тм} спостереження: надокучило, голодно, босі, вийшлися; домінуючим гаслом серед них було: до-дому.

Напередіти йому і встановити ^{завану} гасло ^{тм} душевиння, про котрі чиналося на сторінках великої російської преси - не було зовсім.

Вимагали фізично і духово 2/3 раба ^{тм} ми війни, багучи безглуздий ^{тм} цзі

Бачиш, тільки думкою - думкою,
за велику ціну - до дому.

Многі вгоралиш, при світлі вайтри
ув безірній тиші сумно розсипалиш
св туркменів і мрійні звуки україн-
ської пісні, а в урві побітавали рід-
ні халти, сідошени і виснажена ої-
куваннєм рідня, сити, ^{на} і ширна
праця над ^{сміхом} кавакою власної землі...
Вражають контрасти дійсності і
надії...

Помк сігивав так титеднів зо три.
Решіть наше, ^{хити} вірне звичайної наво-
купової сумішри і ^{пшик} нескладних
обов'язків, твинулом удносманійно -
сіокийно.

І тільки могами галійно доводи-
лося циту, як по сіторони кімшувкій

солідно висійуче ^{дав} кривмет, або на
обріі ^{зубів} покательова широкі і довге нас
мо світла - то розширив ^{ав} ворота
сїтєні.

Видим з таких одноманітних, сірих
днів (це було 10-14 березня) розійшлася
по землянках чулка, що приїхав коман-
дір полку ^{ч. екстрем} і наказує всім сїтаршинам
і казакам ^{аустрів} зібратись ^{Сивдан} для вислухання
якогось важного наказу.

Ніхто, розуміється, не сказав, що то
буде повідомлення герлового намісту,
бо такі зарядження трималися заб-
теди ^у секреті і передавались по
команді, ^у в порядку підлеглості;
якщо, ну ідути було щось іншого; за
цікавлений найаві козаків і сїтаршин
не забарився апогирі полк. Плишкетко.
) шкільна матица як парубки козаків.

Але-не було моє зучивання, коли я по-
чув з уст пашковника Маниресей Мико-
ли II про те, що він (^{за себе} і син Олекси) зреш-
тається престолом ^у вкрасить брата свого
Михайла, ^я Маниресей османського, в
якому той заявив, що погоджується
бути тільки ^{на це дають} іові царем, як будена
це згодя Рос. Уїшовит зборів.

Більше ніяких подробиць.
Пашковник, з'явивши військовому ^{по комісії} дурра-
ку і перетримавши, ^{заплатив} заявив, що до свого
часу військо повшило свій обов'язок за
расуду байдківцями і зараз, всі кози
ки і старшини, свідомі того великого
гину, котрий ^{ви} смущить законода,
повинні спокійно, котре ^{II} „на
своїм поєту“ продовувати викона-
ня покладених на них обов'язків.

Присутні євдани і адепери

21

Козаки й старшини прийняли це по
вiдомимим на зверх зовсім такійно.
Ніжких висловів маюто ги радощів
я не багав. Було яно, що зразу не від
дали собі відшпугу з цього акту зречен
ня, яким започаткувала нова епо
рима в історії Російської Держави.
Тільки потім - в зашкености від
кофічного ^{також} укладу, вирубання, поглядів
і, т. д. кожний відповідно ребував
на цю зміну державного устрою.

Примітаючись до сих найрочів, ябква
лідрікував їх так:

Козацтво, виключаючи тіба тільки
„свердловних мхур“, прийняла цей
переворот і звязувала з ним надію
опинитись як найскорше в дома.
Старшини, за військом кількох одице

рів ширшого галу, до складу котрих
належали студенти, учнівці й інші
контрабандні імпетувальці - не танкували
за царством, і зміну цю прийняли як
щось необхідну конігнер огляду на той
фактичний стан, який проітати ^все
ниш ^в2 літ що роз збільшувався в Росії
і до котрого фактично допровадили
царські саграти своєю безглуздою, зло
шанною ^ввійськовою ^ввнутрішнього
політикою.

Незабаром після того в полку буділого
підписаного ^ввійськового ^вміністра ^вА. Буржовим
шло ^внакази, про змісний ритми ^вкон
турів, про необхідність ^вговорити ^вкоза
кові "ви", про організацію ^вкомітетів
в акресит ^вгастинах ^ввід ^внайвищих ^вдо
найвищих.

В наслідок цього наказу утворився

в полку сільські й полковий комітет. Мені з початку до кінця свого перебування в полку довелося бути незмінним членом полкового комітету й бути наодинці свідком і учасником твоєї громадської праці, яка провадилась через цей орган серед ~~козаків~~ ^{серед} козаків.

Однією з причин ^{зміни} козаків ^{враз} консервативно зосталося незадоволення тими змінами, які тиш. урядом було запроваджено в життя військових частин, усунулося від усякої громадської праці, одверто абітубало проти згаданих наказів, ~~радянським урядом~~ ^{радянським урядом} ~~підтримував~~ ^{підтримував} собі тиш, що ~~визначено~~ ^{визначено} ~~було~~ ^{було} ~~початком~~ ^{початком} загострення відношень між козацтвом і "староруськими господарями". (так ка-

ли званим здебільшого ур. трудов. масою)

праця по організації" комітету мав
на старшин переважно військовою галу
ї більш інтелігентних ^{сидяч} кавкалів.

Вийражаючі досить багато військовою галу
на загально-полкові справи, я не мав
особливого морального задоволення,
хоча її ця робота не була позбавлена
інтересу.

Мене цікавило лише питання.

Що ж буде з українською справою Тучі,
на фронті? думав я.

Я знав про працю по той бік ман-
ців Союзу Визволення України.

Мені відомий був потяг українсь-
кої інтелігенції і політичних пар-
тій на війну.

В Одесі я щодо зустрічався з пред-
ставниками української інтелігенції.

Дякую, що представителю комітету мав на старшин переважно військовою галу і більш інтелігентних кавкалів. Мене цікавило лише питання. Що ж буде з українською справою Тучі, на фронті? думав я. Я знав про працю по той бік манців Союзу Визволення України. Мені відомий був потяг української інтелігенції і політичних партій на війну. В Одесі я щодо зустрічався з представниками української інтелігенції.

Якої багачини вимішуваше у фронті:
 поразка на фронті і революційна
 війна в ітму, - ось ті два виходи,
 які дадуть змогу творити справу
 нашого національного визволення.

Що те його робити?

Як розпочати працю ^{в ітму} ідути на фронті?
 перед обличчям ворога?

Які ідеологічні підвалини покласти
 в основу ^{наших} сучасних визвольних змагань?

Формула - ^{передвогосподару} авіаномія, рідна микола -
 не виключить затомлення - це є
 відчував чужим своїм і світом.

Потрібне щось більше; вимоти мусять
 бути ширшими і викрісталізовані
 вимі в якомусь виразно-окремененому
 гаслі.

^{дих на шкря}
 А тут ні одної вісточки з України,
^{вигукують на проміжній інформації}
 ні одного слова про те, що відбувається
 ся там, там живе і що робить украї-
 їнський народ.

^{іти іти зрештою іти}
 Пригадувався слова: ^{Україна} ^{Україна} ^{Україна}

^{зрештою слово, щоб і швидко зайняти туди, щоб швидко}
 Ой не ма, не ма ні війну
 ні війни ^{ти туди знову}

Знамої України,
 Чи там раду радять....
 Не чуємо на чужині.

Дав мені дещо було мітки одно:
^{краще не треба} ^{треба кошту}
 необхідно розпочати певною акцією
 по арбітражній військи, необхідно збу-
 дити в атент сирит сіюммент ма
 сат пристане почитія національної
 свідомості, а + там - нагородити
 зв'язок з центром (природно- в своїй

до чого не об'єктивно відтворювати
українське життя. Особливо це відно-
ситься до Київської Мисії, яка
кождині крок українське висвітлюва-
ла і проводила.

Тому наші спроби не були вичерпані
(серія: ~~журнал "Українська"~~)

~~Але~~ Газети вважалися завжди
на титові два з висвітленням; отже
звичайні чорні і білі наші не
могли бути вичерпані з титовим
записом. (Прикладом ми можемо вважати
вашу ~~журнал~~ газету з 1го серія.)

Возможність по інформативній частині преси
завжди була українською, тенденційною і
до чого не об'єктивно відтворювати україн-
ське життя. Це особливо відноситься до
Київської Мисії, яка кождині крок україн-
ське висвітлювала і проводила. Тому

миш мав бути тільки Київ), будуть
 дані відповідні директиви, остало
^{вирисати і вручити нам}
 но ~~оприлюднити~~ ^{наши} ~~конкретні~~ ^{конкретні} ~~знаган-~~
 ня, і організовані маси легко буде
^{запрократи по шкільній нашій історичній}
 скористуватися по лінії загально-національ-
 ний інтересів. ^{наперед на інтересів,}
^{які виникли в своїй історії роботи}
 Мого такти ^{тилі}, я порадив ^{вдвічі} збільшити
 Групи - споглятку серед ^{вдвічі} старших.
 Серед них знайшлося 13 голів (на загал
 ну кількість 60-70 аграрів) українців.
 Але то була ~~група~~ аморфна, неві-
 кристалізована національно маса;
 її треба був споглятку ^{"обробити"},
 увідожити і нести, того тільки добу-
 чати ту ж нашу працю.

Знову-ж таки ця відірваність
 від осередків руху, ^{сепарат} цілковита неспів-
 годисовмісність - стримувала їх.

В українську раю ^{визволення} я ^{сміливо} з ними
при першій нагоді сміливо віде дна
тому, щоб принаймні визволими ксь-
ксий українців і їх відношення до
національної сари.

Старшини обіцяли мені допомогти
в смілка ^{ти} це віде й поінформув-
вати козаків про ~~яко~~ необхідність
взяти в мою участь.

Але нормальне ^{коти} провадження праці
~~тільки~~ ^{було неможливо з огляду на часті} гальмувалося частими ^{вг} перепада-
ми з одного ^{вг} участка ^{вг} позиції на другий.

Скоро після того, в початку квітня,
нас ^{курітний} побити ^{на} привели до
присяги на вірність Монарховому
урядові.

Після ^{пригаду, як} ~~засвоєння~~ присяги старшини
обійняли кра полку росистували

його про останні відомості, подробиці цієї революції і. т. д.

Мені вдалося взяти в нього шматок газети „Київська Мисль“ - дуже добре пам'ятаю від 6го березня. На першій сторінці я зобачив відозву ^{першого армії} Мухи до українського громадянства.

Позбавлений своєї преси з погойку війни (18^{ти} років, 1914 року), ^{український народ} ~~місць~~ ^{до} використав гостинність (у себе вдома) чужого нашого російського орбану, щоб заклакати українське громадянство до творення власного ^{до} ~~з~~ ^{до} ~~організації~~ ^{до} своєї преси, яка є виразником душок, похувань і болів нації. Голосно, з великими зворушеннями гмтав з цю першу масову національного відродження ^{на} українській мові,

Свободу давати мене всім і свій власний свій
 відчув я, що з моментом оголошення
 цієї відозви на Україні розпочалося
 нове життя, що прокидається від
 сну 30 мільйонний кавалер, який вже
 ніколи себе не дасть на поталу воро
 гіві - москалві.

Пригадую, що відозва ця викликала
 одобрення з боку полк-ка Ммишинь
 кого, який вперше публично заявив,
 що він українець.

Присутній тут же його заступник
 полк. Бучайський - не знав якої націю
 належить себе зарахувати: від його
 був козаком, а майти - французом
 ка; але все ж таки - я малярюс -
 сказав він.

Старшини - емокалі віднесися до

* треба було з'ясувати ступінь
 так собі, як і самі автори
 хотіли, щоб це було
 не так, а так
 не так, а так
 не так, а так
 не так, а так

змісту віршови - побіаєсно, з легкого іронією: мовляв, - нехай заводить ^{себі} "раму" свого України.

В мене те вона лише зміцнилася переконання, ^{що} ~~необхідності~~ ^{краще} ~~конструкції~~ ^{краще} правдивий організаційну працю серед війська тут - на фронті.

Треба було закладати тільки більш сприятливі умови.

Тільки-но інформаційна робота відбувалась по сотнях і відділах, коли для цього були ^а можливості.

Мені самому кілька разів уводилось відбувати такі студії в "лисах порох":

Тільки-но ^{зацікавлення} до питань ^{національного} характеру було великим.

Козаки радо слухали оповідання з

української сільською, заохочування
 епізодично визвольної боротьби в мину-
 лому, надібно ловили кодез слово
 про майбутнє українського народу,
 Як ^{Комре} з малював в світних фарбах,
 бога не був від них того, що на
 шляху до здійснення ідеалу - ^{успішніше} в своїй
 фані, своя правда і сила і воля без
рабства і без пака - будуть великі трудно-
 щі, але завжди підкреслював, що
 організована, свідомо воля українсь-
 кого народу поборе й знесе всі перешкоди.
 Так з уявив собі всеступову ціль на-
 ших змагань і, як вмів, перераховував свої
 думки козакам.

Ти правильно з ^{окресив} скотив ~~твою~~ мету на-
 шого національного визволення,
 ти ці думки мотав пши в розріз
 в суцес

з змаганнями українського народу -
перевірити було неможливо, бо до цього
гачу не було ^{ще} сталею зв'язку зі заціпенням,
а гезайти були дупедрідкими і дофотими
гісйовим в змиллянках.

З половиною травня ^{они відішлють цілою дівизією} нас відбудуть
"в артилерійський резерв" на дворимісячний
спогинек.

Будучи старшинною кур'єрською коман-
дою, я довгий час був при штабі пол-
ку, виконуючи обов'язки заступника
начальника кур'єрської команди.

Часу було досить, і я провадив свої
домашню працю серед тварів нашої
всі канцелярії.

Вивчивши, що майже всі вони
(і ад'ютантський штаб кав'їтани В). -
українці: ~~вони майже всі українці~~

Митамна про ~~важливість~~ віче стало актуальним.

Мною була ^{Складена} виготовлена коротенька відозва до всіх козаків і старшин подкуприблизно такого змісту (передаю по пам'яті):

Козаки і старшини!

Масив час, коли ми, українці, котрі рік триста літ митимемо самодержав'я, і змушанов наднашцима найсв'ятішцими погубаннцями, стаєм вільними. Там, на Україні, в Києві, цюлу серцеві ~~нашої~~ дорогої Батьківщини, зараз творитьс'я велике діло ^{нашого} ~~нашого~~ національного визволення.

Час і наші, минає Українці, далеко закинутим від рідної землі, взятис'я до організаційної праці, щоб бути

готовимши на першій замах сійати
 на допомогу у визвольній боротьбі за
 краю долю Народу Українського.
 В сій великій і урочистій час національ-
 ного відродження - нехай не буде шіне
 наших байдурист!

Дев'ять обговорення справ організаційного
 характеру і заслухання інформаций
 про визвольну працю на Україні - на
 22 травня скликається українське вісе.
 Козацькі старшини! Всі як один,
 Ви повинні присутити на це вісе! ~~Взя-~~
 ти в цьому просвітному участі.

Ця коротенька відозва (до речі - надру-
 кована ^{на магістерській} тисарівки поштової канцелярії)
 була розповсюджена серед усіх півдня
 полку.

Ме, що з багив ²⁰ / другого травня

у верторі наслепить до найбільш численних і урочистих моментів в своїй історії.

Частина полку в землетрусі від свого призначення були то на більшій, то на меншій відстані від бойового екіпажу його; напр. табір 2го розряду був на відстані лише 18 верст від бойової частини полку; однак всі українці, виріздивши деякі частини і персонально, прибули на місце. Віце відбулося в ніч:

Місцем для нього було обрано кругу вогнищу, поміщену до центру, яка посередній мало підвищена (покринку) і була спеціально споруджена для промовців.

Кругом ^{розташовані} розташувалися козаки. Їх було ^{понад} більше 700 чоловік.

Що могло бути

Така шеменистість українського Еммен-
ту була для мене цілком несподіва-
ною (то були ще не всі).

В огляд лежко було сто стертити напру-
женістість геканна; погляд у всіх був стрі-
мий, зосереджений.

Я, як ініціатор, повинен був ^{ти} ~~перший~~ ^{історично}
розпочати віге ^{промовою} історично-ін-
формаційного ^{зробити} ~~фактичного~~ ^{мислю}
фактичного ^{спраді} фактичного.

Але уявляю собі півні промови виле-
тів з голови. Я погував себе розгубе-
ним; ця напруженістість геканна гвншо-
вала її мене; але, - ця я добре відгуб,
~~про~~ всіх нас незримими ~~нишкани~~ ^{жель} повяз-
зано (спільне погуїття - єдине ім'я
катролю - єдністість національного
породження, ~~наці~~ ~~спільності~~
думок і погувань, які мотливі

Насомши читав. ^{в книжці} 9 про уряд ^{ні зупинку} і 38

у однолітнього-національного колективіва.
Станували собі, я не сміливо, вимов
когось погав говоривши про наше слав
не минуле, про волюність нашу, яку
зруйнували царі і їх посліди, а зомілію
нового величчя закривши в арешо нево
лі, говорив про урасну радіснуну ^{авією}
коштом національного відродженнннн, про
кінццо змуцаннннн, про шобвідність
організованої і впертої ^{диз. тав} праці, шоб
залишити на завжди при собі цей
великий скарб - волю і право народу
нести власним ^{національним} ^{стийнннн} і по своїй
вгодбі.

Нід час цієї нескладної промови
я не був віддиту в цього майже тише
ного збору, я бачив тільки горляці
огій якусь невидану цу досі в нин

силу, таку багасилля чину.
 Мені здавалося, що як би пограти їх
 тоді на вірну стратегію за Байдів
 щому - вони-б нічим з тим мовдо-
 мим і радісним усміхом на устах,
 з тим ^{і павиїти віри в країну} розкритим ^{будуєму} широким ^{огниа} огнем.
 Вони-б умирли, але ця смерть була
 для них найбільшою щастям.

А скінчив. "Могутні, слава! Слава
 Україні!" підготило мене і понесло
 далеко від цих нещасливих земля-
 нок ~~туди~~ - до Золотоголового ~~князя~~,
 Сирії, до прекрасного Києва.
 Ніс, мене говорив поручник Н-г,
 родом з Полтавщини, який що йно
 приїхав до полку в Одесу з світлими
 інформациями і детально розповідав
 про українізацію війська, про орбаш-

10

зацілю працю Цесарської Ради,
яка набирає авторитету в урядовій
українській владі, про той урочисто-
празничковий і багаторий масейрін, який
панує по всій Україні.

Вісійку про творення військових учра-
їнських гаситин козаки прийняли з
енійузівзлом.

Кордзникові нау довелося довше зупи-
нитись на історії формування Вій-
ськового Коша в Одесі, на гали кан-
рого сійов покійний др Луценкой
перинь українських полків у Київі;
не можна було оминути мовчанкою
такот і тин перинькод, які гинино
Милгасове ^{ураг} правителвейто українцтин
у формуванні свої національних
військових гаситин.

Примадую, що ця тактика існо-
ривання мимр. Урядом політич-внх
вимог українською народу з боку ко-
заків зустріла найгострішу одсіг.

З найбовну було чути голоси: Як ^{дош}
^{мало} право заборонити нам? Ми відома,
як і шекали! Не дозволимо! і.т.д.

Досить було сказати рішуче слово,
і всі присутні на візу з радісною
приміжком-б постановою про виділення
українців в окремі частини.

Однак дійсність наказувала обереж-
ність. Бути обережними.

Мери за все: нікого з нас не знав, в
якому стані українська справа в
других частинах дівізії. Не маючи
певності в тому, що ^{домагають} ~~наші підполковники~~
~~будуть підтримати~~ ^і ~~ініціати~~ ^і ~~наш~~

^{Ки}
 камі - можна було сподіватись,
 що ^{визна} командний склад безперечно вийде
 би всіх заходів, щоби нас знехоті-
 зувати.

Отже, принципово погодившись з би-
 таннями учасників всьог, я зауважив,
 що мушимо поступово, в організова-
 ний спосіб дамогатись українізації
 своєї гаситини, що технічно ^{заразко} ~~це~~ ^{на} ~~на~~
 трудно буде перевести в жийийтяз
 огляду на брак українського команд-
 ного складу естет., а саме головне,
 що мушимо негайно затребувати та
 ніх інформації від Центральної Ради.
 Звіге прийняло цю пропозицію про
 позицію и вирішило зараз-же обра-
 ти делегатів до Києва.

Бачив одначе, щоб під розгоряно

Велика Рада

Трошечки про те, що були залізки у червці Великому

Вашим настроям віце не обрало емоцій
винажкових, або мало свідомих, - Я знову
забрав голос і скерував увагу слуша
чів в бік питань організаційного ха
рактеру.

Десь того, говорив я, щоб когось сїра
ву вирішати ми в сїчосї громадській
і організованій, мусимо мати поєдн
аний, ідейно-курсовий орбін-полкову
Раду, зможемо з представників цієї
окремих частин полку (своїми, касанд)
на зразок полкового комітету з тою
рітеницею, що комітет обговорює і
розв'язує справи загально-військові,
а полкова Рада, будучи орбаном
національними, займаються питаннями
ми організаційними і культурно
освітними серед українців в полку;

вдалакій сїчосї

ста на дашній чужині; мовтва зами-
ком до боротьби, сильна урочистого-
присяго-обіцянького

ксайдани порвати і

вратом злого кровю вечно акрота
Все здавалося замовклою ^{ти.}всипуваного
всі то шумі, як поторанний плач, ти
призивні, як звуки ^{клич} боєвої сурми, звуки
прекрасної мелодії; шелестіло листя
на деревах ніби вторяючи широкій і могут
ній, як ^{старти} Дніпро, пісні.

(А перетив прекрасні, до глибоки душі
зворушуючі ~~атмосфери~~). В мене рома
ні міцніша на віра в перемогу і утвір наш
визвольної боротьби.

Нашім ця картина завжди асоціювалася
в моїй уяві з "золотим голкопом" Тургеня.
Над Київом золотий голім і голуби
і сонце.

А дужий народ - з молодий,
А молодий...

Всі в ^{наслідок} урогистому нашого розійшлися
по землянках.

Тішки гути було у вєгирній тині, як
сигани від зноєти "товариці-кацати",
пущаючи в Арєї українців "першим"
красномовства, оздоблені тиротновиртвачами
спітєтлами.

Мої ноги в землянках довго не було
спокою.

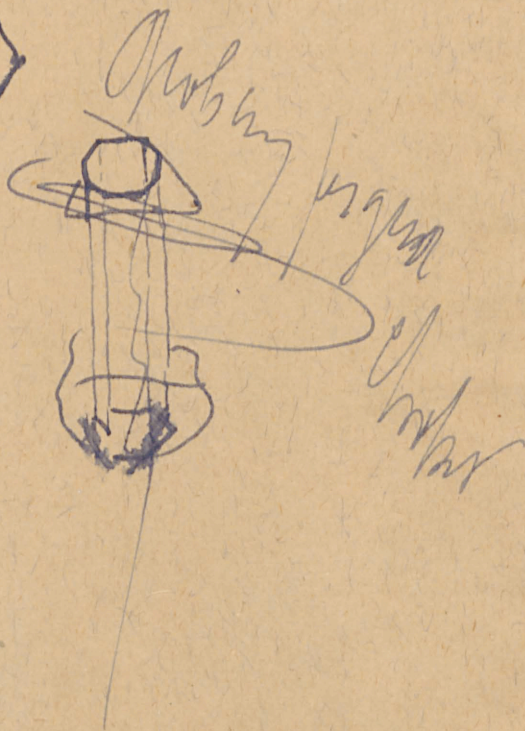
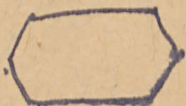
Раздрайовані кацати вели парєгі
сїїрки з своїми "сочєстєльми-фатмачи",
котрими не могли вибачити ^{їм} "її Укра-
їни". Серєд-декотрих ^з ^{якого} ^{до} бїткє,
бо словєсна аргументація москалєв
не могла переконати українця в

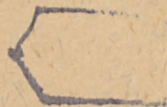

тому, "що ми задумали комуністично-революційне діло".

Так почалась національна дисперсія у нас в Мінському полку, ~~які~~ ^{якими виступили в 1917} потім перекинулася в ~~Мінський полк~~ ^{на} решці заропила цілий корпус.
(Далі буде).

С. Дукля

4240.

М. Кафобеев.

1

З. Водянский
1914. г.

Сенсация: 1-58.

М. Карович

11

Звогнних споминів
1914. року.

П. ручителя

Примітка

Зголошенє о позичку

З а п и т а н я		що до жадаючого позички
1.	Імя і назвиско?	
2.	Місце замешканя і число дому?	
3.	Суд, де веде ся табуля тої реальности?	
4.	Чим займає ся? Чи є повнолітний?	
5.	Кілько моргів має власного ґрунту? чи весь ґрунт сам уживає? чи не дав чого на літа або в застав?	
6.	Яка вартість самого ґрунту (без будинків)?	
7.	Кілько посідає живого інвентаря?	
8.	Кілько має довгів, за що і у кого? який процент оплачує за той довг? або кому, де і на кілько ручив?	
9.	Чи уміє писати?	
10.	Число асекураційної поліси; чи премію за полісу заплатив?	
11.	Імя жени і чи жена вже повнолітна?	
12.	Який окремий маєток посідає жена? Чи буде ручити за сю позичку?	
13.	Квота жаданої позички?	
14.	Коли хоче позичку сплатити (докладно означити, в яких ратах: піврічних, чверть-річних чи місячних; в котрих місяцях і через кілько літ хоче і може позичку сплачувати)?	
15.	На яку ціль позичку затыгає?	
16.	З яких доходів сподіває ся сплатити позичку?	

Зміст.

1.	Госиб-Стрелі. Мадрид. Гелендорф	
	Україна	ст. 1.
2.	Забраняє Стрелі Москвою 8 верес.	
	ли 1914. т.	11.
3.	Перші робунки.	14.
4.	Геторіта з моїм годинником	17.
5.	Невдалий напад на мене вночі	23.
6.	П'яволивий Моше	31.
7.	Адвентисти. Малювання	35.
8.	Анджієв: нагадує чужаї	
	Минко	40.
9.	Сумний день в Стрелі	42.
10.	Пригода з російським капітаном	53.

Spitales? Wie lautet die derzeitige Adresse der genannten Dame? Was für eine Staatsangehörigkeit besitzt sie und wohin ist sie zuständig? Wie lange war sie als Pflegerin tätig?

In welchem Spitale und unter welchen Kommandanten hat sich Schwester B e z p a l k i w n a als Pflegerin betätigt? Leistet sie derzeit noch Dienste als Pflegerin? Wenn ja, in welchem Spitale? Welche Staatsangehörigkeit und wohin zuständig?

Der Vorstand:

L. Kraus

Zeller: Die Lehre von der Enttöpfung ist ein, sinnvoller Mythos, die Welt ist, ist, ist,
kann nicht entstehen, sondern besteht von Ewigkeit ab.

Vorläge i. Abhandlungen - II Sammlung
18. 1877

щоб великим поїти до Сурж. **Діалог** не забави-
 а провізши потину Кожат сідати до білмту - як
 ми знайде на місто. А вів мена ехити мигів
 і куніів; адвокатів зі Станіславова, з котулим з
 говорив по **Дураїні**. Демкоо по лоского надріода
 урив ехитів лікар великим в уридичній мур,
 дурі, до не озоловив ані слова по **Дураїні**.
 На стамі в Болесові стояла великим біг де.
 мтої рано ам до грехої по волудни і хор боаме
 Болесов не велика, по му розорі стояло на двірні
 що се деляти потинів екаора конигії своїй гер,
 ми на вїїрр. Маюча болат гау, висїдали погодотні
 з озина потинів і пунюдем до дружит - по забовили
 гитїрву, переважило на гелу вїїні. А розмовляв з нов,
 мїрлі з будаїншоту, екі хор дуре Мадррам - говорили
 годже по мїлєтві. Сїєрну говорили ми о вїїті, повнїф
 івалим на що була Москваїв коло Гамра - гдї на
 нїз Сївкамл - і вездим з умозом що Москваїв ре
Дураїні гитїрліоті. Мовїїр, що зі мїнон говорив-дуб
 раемет нїкоо в огу - і за се шпїнуб Москваїв
 Сачнероа в дік. так ево Москваїв совалі на з Коуи
 за се гїтїтв Мадрр біг Коуи гадимлі Коуїталам
 так мїлоо, що оу гїтї не мїї гогдїот. Шандо, Кожат
 екавалї Мадрр, що Кожатї Коуї не кунї мїи на се,
 реднї мотї. а по ехїтї дїт гїтїтв нїгдїнїм Коуїталам
 гедв **Дураїні** вїе по озоа гїтїтв гогдїот.
 Відграт говорили ми оу сїраемон мадррїтїотї поїтї і Коуи.

погубога, шун & Frater Lovian - майор. Магър
 умишлени са думе, кои погуби въ мене Киселка
 ето нагодуше сиево - ех! Нонд ки бабам а
 есаконат, i Нем hitted el babam, когу
 Катона вадуох - i уиошув. Ахавиу бокх
 робогув з великия панарох о гажув оупише.
 мах евова нагодушо поема, нигушув ево вугару
 i ех бончковох реловика i поема i Полевоу могоа -
 до шуну мелевогушо до рех сиево вин гари еан
 улошув - i север сонибарох ие внога на урех *навин Георги: Гиз хор*
 Нигушув радом *иско* велику шуну i урех.
 Прешии о Киселко гогумииа ортикувану рижув
 еан погуб i хор мелево но ах гви мелешии, го
 гадар нагумишоу мелево вонив i наидну
 погубошених, шиево *вин* поволи. А. Мошумиу
 етфигали мелево Магърит - ево еван в еготивииа
 нагумишу. Шу етфигали, еан мелево *ж* наидну урех,
 i мелевошених гогубошених. Етфигали мелево гогубошених
 гогубошених з Королевичених оновигав мелево
 оовигави ооогоу еаново *вин* ех, ех оову оиз
 Перивигави, нигу жалишували. А гогубошених
 ево в Сугиев гегаротених еаново гогубошених, етфигали
 мах еан еху ж мелево мелево. Делево етфигав
 еаново *вин* ж Сугиев. На гегаротених мелево *вин* еаново
 ево в Сугиев мелево мелево з Урошених. Коло
 Конел мелево ево в Сугиев з Селевогугу i *ж* наидну,
 ево ови нагумишоу *вин* гогубошених: Романи, го
 вугубошених Сугиев, етфигали нигу нагумишоу нагумишоу

Дунадом. Взявши шпигула не знавши знов Магріт
 показував мені профей здружені на Мехалі
 опати, в які вкладали на падрони - а вті поєдн
~~визначені~~
~~на чуждів.~~

Другого дня хотів я вертатися до Сошова - а вожа,
 як величуща мала відтодіт ам о 10 год. в мочі-
 просив на військового Коменданта рашкі - щоб
 позволив війні мені до серилом лісімовою візду
 в надрумі до Станіславова. Не домагаю ніяк цього,
 да. По полудні прийшов я ввечер на збори - щоб
 заточити іке місце в ошину - та ожен вішко.
 Ба отожома не отувар нікого з цивільних на дрв.
 феє - і заставив що через 48 годик не ізутьі соди,
 як в ошину Станіславова - тог з візран іїм не
 поміти але вно осізіє - бо в Станіславові були
 вно Москві. Могла було візрані не на Лавоне -
 до отури іїма не величуща. Так само не могла
 вно було ітати до Дроговича - а не маюга іїм
 на Лавоне - отримив сая р. ревані снх 48 годик - по
 дрв доді. Я замешкав енеричу в отуваріи дрв і
 погував дрв ноги - надівога на ~~не~~ візідз величущого
 або до Сошова або до Дроговича. Отувар Коле мичуло
 і тнх 48 годик, свозило мені на врані, що поміти
 не ізутьі вно іїде - і я помітив на ннх на леді.
 Помішало сая не отури, ітн тімкн, до Сошова.

На нами: Мимонара ритор по домова, полова.
 Реї першої надії моя побуту в Ступи бізур,
 був са вероюв о во ній мав сумітаним - тог не
 догано було мого дїя, до мого думе тімо на не,
 ліжмю, де стонав імий потми товариш на,
 обвеший вистав доглом. Нами побієт, сті ма,
 ми гат ваггу еи самі видри; чо са живийт,
 яка містима са в воднах а здухавана була
 дур бінка, не дістае са вме нашім жовій,
 грам, еи мого у вишного наваду, дозволила
 драг мого у водоні вє, чо було. І Киму,
 ми са мого, ек воном на чегу в голі.
 Драг Комуї чо тотів. Іто носив ліи,
 на риму, Турк, солонина, тіба; ивеший
 малом біз і Кої, радубав ек свог догго;
 гасков до тайи. Наділоше драг ми жидт
 до у шит був бідний дум. Драг ми жидт по ст. лото
 докн до вом. але і жі смальси. і розволила
 до доліт. Наженті Коли втисе майі чо ми,
 шило сят, драг ремоу маві драг. Турміотр
 Ступа др. сраонок утін перед вішного - ек Комуї
 не у порожниа рукамі - і на во міме виграли радні
 Турміотр олімадремонного озофреора - дра срініера,
 ектн бізразу вібав са на верт - і показав свого срадоу.
 Коли польскі і авіанські заводні до дому аж збі пов,
 ми срітн вібуралів, а бізрак драг ми са самі, чо са
 даго бутти і носим до дому, пак бурміотр тотів
 бутти справедливий і дав драг ми ^{нашім} жидтн О. Сунет,

мишми, щоб і він приєднав до і їм час додати
 на удержанні сирит, з'яві нам в одній заповідній 13.
 Коли ж Свояк якось випадив до і, післав до ма,
 гімнуату - вступна сріжа позовна - п. Сурмійор ска,
 з'явив попереду - що він з справедливим і дал так са,
 не збудив ік і похочим, а сказав се голосом невед
 мого, то келер сказав Своякам, що не може дати ні,
 кого бодь може нарікати, що зркі ниміі забудав
 але обивів такі вірнііто час дати. Тоді ма
 здал ма знов на обичній книжко. Коли ж по інер,
 велим радюю рама Леваидовічого надінінника -
вже у французького
 і то сам у Команданта міста асація Шмидовина.
 Свояк дама з маістрату замість дві сріжн - два
 мішма жита і дві сріжн знов. За те ж. Леваидовічому
 зрозумів п. сурмійор добір, що ран притогода до
 магістрату політике.

забрав Свояка через Москваів.

Ік перед дурем збиралися пауц на козоткін гає рини...
 на, так перед притогоди Москваів запауцвала в Свояко
 на два гні змута пишима, ікх переживав туба годришн
 з вені Коуела. В вівторок в веремна - був Крамний,
 поізний дев. Коло рудни Франко показали ма на у,
 мишиа зі Свояком Козотова перші російські пауцні.
 Тоді ма Козаків в вишових рини - ра рудні Кудина.
 І саме в той час привозав людей. Коли тунішов з
 уривати ма на Свояку Тону, привозив мене на.
 манар, що Москваів вше в місті. В той же день
 Т. гуті було туніт Коуелі Козаків. Обурившим

Кали погодивши на на російське військо і прибувши до нашого,
 то щиро на приймає випиєть Кураторию нашого. Дне сак
 зведений буд мостових сардатов, особливо козаків, ианових
 келових, иуахот та відрозіо. Удвасий в пуроний сідрак іво з полотничку
 те вилову шапку і не одговар на вонка, візначи каво чо іно
 по шаблі і кинджалі та карабіні, екі зобото носило.

Не лише срашнели і козакі доноси в збирайише російі,
 еких окружили шапках. Перші відріла доносних козаків
ианотс дови піти.

Ми козакі в сідракат ово полотничках зрусовилии шап.
 кали, се справді на сів дитици. Будучи севного рада
 шимотнов-говорити они віла майже режес ти. Ма сор
 се справді екал ііди шимота, вони не платили погодив
 і упробитиш землю, ианотс зі сіломе віз нашого селми,
 на, то мило рего се верши рабівнели і людзі, екі толу
 мабуті відрі ідути в верших парадлет, чоби широк
 носират.

Віддмаючи до Сурія, сонівали козакі екіс пісні. Мелодии
 сні пісели екал сурми та монотонима, сор голоси ианотс
 добри і хути чо цуть вправлені в соніві. В соніві будивар
 ма на верс галго виловні репор, так чо з далека видар
 ма иеловба се був лімаший сор.

До Суріа в італі Мокнаї параз з двох жоріи, з півноги
 з Удурна і з сівнічного стогду в сфіз режес ріку Суріи, на
 лані. Перші паролі італі з доповідли до виловілу карабі,
 наші зримаюга іе в одній руді. Перевідмалали по срі віломи
 луду иили, екі шрвві, обізджам іе мавко-ла, екі не кумов ел
 за шили наші вонакі.

Перші робури.

Мов у праван влітнім перші парозні до Сурин.
 Вітали з двох сторін, розширили Кіровою з Укр.
 ека; з обидвох сторін в біг Сурином - етні вна.
 ліжок довшої солоди думе був знав. Перші
 парозні в біг біке збовадив етні до деліми-
 мо знади - по воли чи по неволи, злучивши
 поцозом.

Мн Витор, зірбованим ма - переважар і шимит
 дерева з Козіурк, такма був бігз Москвів до нас.
 Немає орда дивих Татарів внаш оми до Сурин
 зі ступовани і нагайками в рукав.

Против нас наїздивитов вичина дейурашма зі
 Сурин до генерала Павлива в поблизовиті елі.

Дейурашма до генерала злочелу з Суринітра і Риль.
 хот родити охоружвали Козакв, і ті самі Козакв
 обрабовали по дорозі Суринітра; забравши елі до
 лотні водник. Так само обрабовали Козакв
 другов елі дейурашма і. нагінни ера М.
 Вагровсково - ^{України} забравши ^{у Козакв} водник.

Оскільки родити Козакв водників і то ліди,
 іршиє не сомно. Козакв ровно зрочи.

У Сл. Суринішма - етні браі знізду Козакв
 була в черкві на Сурині Т. вкрам Козакв
 254. Козакв, влізши до помешкань вліном,

Композитив будиши. На позбиру битало иагаз 8
 Козаків, отме о ршинь обозони і деієн не двою
 дучи. Коли ониме р. С. Сунмедниши ниши
 у малободу до Коменданта, представимоу своу
 Кривду і Кошари, чо іи зрочи думи на удержаніє
 Вікуля сирѣм, козаб Комендант, чо дже
 мушкати, се енишов ен си Кошари нишам
 Имх Козаків, хор Кошари вужоуе козаб
 чо думи в сої час в чертви.

До маюрова Мусондвирів, иадрони в чертви,
 зайшов Козак і вкѣс золотий роздешивѣ.
 Коли и. М. представив на зму чо се дозора
 наумка о дасова, томара зумивши сѣ.
 че онѣмѣта і енишов: бачи маеме дасова,
 знаеме, чо ^{то} наумка со иѣн-, не се бизо,
 бив Козак: и не ише дасова. До домендант
 вѣиу сѣи Козак сах ожен, і ошав наемѣ,
 прог, за маотмо отмоуи, доае на обво
 ишоту + мо не урѣв ен.

Вдвоу пологѣлу свенчештвобу доправ на
 дозоу 10 Козок - помешивши зму че 10.
 Козаків і Кривдені, еки енишии Козак, іи
 билони мѣди - отомѣти Комендант Козаків,
 не ринишѣн. Се властво не видѣно - мѣи прогѣ
 і правештѣ, еки сачи Мокшай се ози знаво.

Є німк сів самх Москалів, саганів, котихи
 мовно розбішика брмаша. Росна змиває іє
 рк переді спозомі, збі житом шуха і дожего,
 лот лєтн мюдрим. До того кажієть міне нїма
 думе мана. Оши мавом майме нїсав ош рєє,
 перту, швіто дш оріцншів мншмх волтїв.

Націонална свідомість лєтн нїма, думе мана.
 Вправді прихвотом ош, чо не є ош Москалїма,
 але о прималєннотн до Чхрїстїїв, має лєдвн
 драбнїтнї понїтї. Є се швдї шкарїм, швнїю
 рюда окрєма націоналнїстї, нї Москалї, нї шві,
 долї Чхрїстїї.

Ірєліїїна свідомїстї з шх не велїка. Дєлатї ко,
 завн прихотїм до чєршвн і шрїмн лєтн о швїдїв.
 Кїм є рїштнв іє - єн шїрїтн вєє, чо Ірєлїтос о
 швїїм шорєлєтн ошлїмшв на рємн швїго дєлїтї.
 мшв шв. Пєтш, шкнї рїв голшв Чхрїтїв - а
 нє рїш є ошвїмн дєлїтї швїїм Ірєлїтос, Пн,
 нє шлїкшї, нєлїдїшє шв. Пєтш, шїгншїв
 швїтї, чо шїрїтн вєє і бїдє швїдїтї на.
 Шрїшїтї - тш не бїв до швїдїтї - а лє шїгншїв:
 є тшмє шїрїтї. Шлїкшї є швїдїтї рєдїшїї
 швїтї швїдїтї шїрїтї шїрїтї шїрїтї шїрїтї
 чо се бїдє швїтї іє швїтї fide - а шлїкшїтї до
 швїтї. Шлїкшї шє рєдїшїї шїрїтїтї чо до шїрїтї
 шлїкшїтї шїрїтїтї Москалї, тшї в шїрїтїтїтї.

мер у Кожакон. и задежмав го - и јојновств. по
 радумок, што и клеровоу знавѣ наредѣ ханско.
 "Дно се дуб" сура. "Ваши Кожакон - оден
 в диксиа здржи в свѣта сиракѣ - в изробоу
 в шауруи чо свѣтали сео урмишѣ. Ја имам
 муштис на офинер и дикнов их в рѣки се уми.
 ии - Јакиа ја вѣснѣв годѣи за него, и сохората
 Кожакон се зрѣав, побарил ја, чо одиов з имѣ дѣв
 вше офинер Кожакон в лице: Кожакон отако
 и Кожакон јујтми у Кожакон. Видио чо офинер пиуав
 сејмае, чо Кожакон дуб отиши, до одед могорѣа,
 рѣки седрас чо урмишѣ јѣбралисеа, како одѣв го
 мовалаи: да отишала могорѣа - и зрѣав гѣу чо
 дубе родеишѣлишии. Коли офинер отирав мене
 Кожакон з имѣ зрѣав мене родеишии - в Кожакон
 в могорѣа оден ханско, свѣти чо дубе пиуав -
 до дуб совѣрком Кожакон. и отишав офинера
 мѣлаи верѣишѣрѣв Кожакон Кожакон, Кожакон иже
 како него чо маитов родеишии. Тејемурѣв и
 јѣдро чо вѣки и ота чо маитов, до рѣ Меккаи
 зрѣаде, чо отишѣ чо чо вѣмадри. офинер Кожакон
 иа отаи итаишѣ чо чо и вше чо отишѣав иѣ.
 Подозори вѣдѣрѣав офинер вѣз свѣта Кожакон
 могорѣа - и свѣта него јрѣдѣа чо отаи и чо мѣи
 аи зрѣала сеа. Могорѣа чо имѣв чо намен
 в отишѣ сејмае могорѣа; ота вѣв - видио чо чо,
 мѣишѣ. и дикнов з имѣв чо чо могорѣа - и ота

Кожан мени писати ~~може~~ історію - і оден з офі.
 черговували мени - чо "валер дуде все вождра,
 мени." Офіцер, чо живів кожан до ко. мени.
 бігів видно далше слідити як поспрашати
 надручі кожанові мени, вондих оні зній,
 мени остоводити біг "Шведів" - як оні говозили
 в своїх бірозвах - розкидували по селах і містах.
 Деякі кожан говозили, оевидно за поштовом чар,
 мени - "сеіар вие ви намі; а ли вамаі - дуде ва
 дуде" - але біг ровом дуде - сочрани наі дос,
 поди.

Кожан вечером того дні правив в. Мелебен, приїта.
 до під церкву з вое кожанів. в вийшов - і довідав си
 біг мени чо в справі мого годинника приїде нур
 оден з офіцерів. Ісправді за Келова в мени - приї.
 та в під церкву офіцер з врома кожанам. На
 дуде сі, чо мени годинник зобрали. Сомник
 прийшов до мени аж за ^{митабени} престола, ісправді мени
 мени зі мени говозити. Кожан в приїздив, вийшов
 біг з т. лами ексел мени і ретар мени. Туб се
 видок - на кожан до радурок. Офіцер сі - сомник
 в. полку Кавказних кожанів - Кудамової от. лами +
 правив мени вийти з церквы і спитав чи в віжмаю
 того кожан, чо обікдав мени. Оевидно чо в сеіар
 вкожан на винуватом, який жівим з Кожан упав
 мени в менирному менид - др ниг - просира: ватом.
 на даруїте мени." На се дітав біг сомника жув

Кисочка розів милою в мене - і зротою козаків мучив
 "ти будеш розстріляний", а мене спитав на розшир, що йому.
 рибак мій розширив і сів на вийшов мене за него го,
 мів його. Одержавив своє козак і сохнестови - чо він
 совинемий промислю козаків і не чоту обч єго роти одго
 Караю - до і рач вше гриме за шор дістав - а мнє
 ділове не моту доузнати в обвіта гресе - обч ка.
 рамо єго ам смертано. Но се вігровів сохнест чч
 се козак з не сохнє і ками і за мене гриме - ро чуда
 чотує удача ^{вешен} зоткомандуванта. А чо було се вше
 березя - ролу і гриме одривка, чога дав мнє козак,
 євнї да мене одводав таа і позад, чога мов євнї
 козак не одродував мнє, і сохнест рашинив мнє
 до услухи тою козак, котрим дуб совігнан козде.
 нєнї ролуку. Коми і мнєв одродуван, одривка на
 їти рашини тіжнєвоє мнє козак з камен, ро і вше
 камені ^{но} вшав єго з ролуку на середнєч у мнє
 і козак їти за собою. Но дорожє спитав з козак,
 де пожив той жлодого мнє розширив, чо не мот,
 мо було по зкого знайти - в рач поротвіє єає
 по врадї мнє. Но се камен козак - євнї єго мнє
 де він єго пожив - дресиє в гробу. "І він, ^{свїтає}
 мнєв рабуван в бїмнї дєє - і ро мене совинемий,
 ка "Он не знає, камен козак, єго він совинемий, он
 думан - єгоєвнї євнї" вігровів за айснєвоєв зр мого мнє.

дні разом з дружиною збома, чекаючи того самого
вечера розстріляно. Виглядає, що мусів він мати на
своїй душі за багато крадіжок і погідних зривів-
коли і моя просьба за ним не уразовала єму
життя. О розстріляно не довідався не від одного
Козака той самий сотні, який є учителем в Євпаторії
сєї на Кавказі. Сєму зривав і поліг - що з шани,
тако в Стрию позволив єму вернути до родини,
ми уявляємо не певнісінько до дальшого вбачення,
ма-так мнє многа Колясина у Любові не полігши,
ла не даліше при сироті-козаків.

Неудачний напад на мене вночі.

Другого дня по моїй афері з годиною врані і Ко-
заків, охоронили мене добрі люди, щоб я не
покував сам в дрім і вбив собі або чалацара,
або добіля змінив на рвоті все помішкани,
до перед темками відсидували на Козаків, що
"ми тому вашому попови відібрали тисяч до руб-
лів за раси." Не зважав се за шлетню і нішов
всєрєк врані до свого помішкани не болячи на
нігого. Вночі в попередню димку перед моїм по-
мішканим забравши и що на прогуді стояв євпаторіє
Козак. Колясина забрав аще і р. пригнав собі охорон-
чу-рву перед годиною мєї урочено. Звійшовши
до помішкани забравши и робітку і поставив її в ву-

матку, щоб не було з похороном видно - то в тайні з...
 а тимчасом швидко в імени і в Руху вкороти пред.
 мену до оборони в разі вкороти найоду на мене. Не
 знайшов ніго такого - ані по імя - аж в Німці
 під стодами знайшов совуру. Ту брав з до себе
 і положив коло ліжка. Серце тубовою жармаю ме,
 ні про раз силоніише дити. І вимилув Крізо бік,
 но і в совіні сагової мени сва сома надгорів
 мою похорома побарив в три Козки. Ожозу ме,
 не похорів са - і брав до рук совуру. В тій твільі чю
 ленте нурану до бітка. І вимилув з за ітими - і вода,
 рив в бітні салгата. Ожозу гарив на паломіли свіві,
 ну - щоб мене не було видно і негало - то з...

З за ітими натар Козак - за р ту дрова. Коли з
 сказав що нема - натар мене Козак - де Кесоні?
 Козак, що сомав за біткою - і его товариші, недр
 в Курії, як Козак овласти Кудальської - але з омас,
 ти Козаків доувеших - доувеших в ніть і в збурад,
 мет фомініскіх манка. Як оніме з довідав на -
 го з бєжа нтани Козакі молоді - де з мємтано - чо,
 ні уневіети на чо до мої осто - і одно кінта - сва
 друга диті раю - оповідала ^{се} паламареви - сказала
 Козаків, чо не мар - бо не рудейма, аж друга, не
 підозриваючі о чо тодумь, показала на мою
 лємтани. Мене Козакіми - і велика солідаріи...

і оден за другим повісті, тому кубанські люди
 вислали до нас, щоб відбили на насі до суд.
 ів, іві обвіо мусім тиіма етешура іі згоді.
 Коли Коуак етешав мене - виказав же Кавони -
 не Коуакр набіть совішешк або Батюшова,
 як у нас говорять на з думаною що се сура,
 відновів р. що Кавони тимов до мійа і верне
 за годину. Коуак однак не зовітив, до повбил
 певно за пошурою Коуакосі з овадешів, потім
 двіма - і сказав до мене "витагіть" - "витагі"
 але р. не спішився і не вийшов, мим через вікно
 відів - що Коуакр остали на похвірю. Мене та,
 мубов етеш і р. думав, що з собою робити. до того,
 били р. розідрався і ліг на ліжко - але етеш
 перед напора не дрв. мейі лемати. і подумав
 собі, що і совішка мейі не придасться що тоді
 р. в отороці себе і уриваючись, розумиш таку зду,
 і і мейі река, нечестива смерть.

Мілії тій історії прикладом є мої два сусіди
 оден ^{Українець} ~~Українець~~ друзіи мидок, і з темним віком відів -
 що на похвірю у мене було аж дев'ять Коуаків. Мій
 сусід ^{Українець} ~~Українець~~ хотів іти мейі на волею, але
 шкитва не оустила, богачи на волею.

З другої сторони пам'ятаю іде у мина і кадр,
 тів моїх вікон етешало в ірмі Кіловоє Коуаків

чужої волі, велемо мим собою. Вживати їх о волі
 не добув нас - до певної міри не ставши думи. Вони
 довіряли нас р. біг самозабив-що козаків є розраховані
 і з них самі виступали і самі своїх людей откра-
 дати - і як де на роззі нагінуть козаків, то себе,
 куди товароту нас і товароту нашу роботами
 своїх такі козаків. До того ж вживав мене
 і сам, в усі війни вивучено на волю
 всіх Сибіряків, що вживали козаків - і всіх у кри-
 мінах повинували, чом у нас виступав
 Боши. Заправді много мим козаків було
 кримінальних і кару жимових мисль, є,
 ким землінула свобода і можливість на наші
 земліні в Україні управити далше
 свої прозіяте землі і в них доводити до збув-
 шення. Наїжд Москві і в стечилово ко-
 заків-визволив у нас грабу татарської ризи,
 до нас Москві в війні не допущали татар,
 скли ордів - а нагаюм в ризично собора Андрев.
 - о розділ мисль буде гадувати на - нагадз мисль
 мотко Катина аді Гинте-гана, ^{Сіверні Андреві,} ~~вони~~ ^{як} ~~як~~
 мисль все - що ~~вони~~ українські - і заставив се
 перед визволивими. мисль, що мисль мисль
 мисль. На на матр-грома нашого на розу
 в силонійми зукат - як Андреві чи Лантев.
 аді Гобрінові.
 Коли мот мисль діло ^{пробувати} визволивими - козаків

облої зі сторою позвіра, перебивав на страшні
 хвилі. з боюми втрачав на неясном що з собою по,
 рати; втікати мені нема куди - а погуваєм в зреш-
 тедженню, до чред уорн могом козаків до великої
 трудності виваменту двері. Мала совира, яку
 я мав для своєї оборони могла убити одного
 двоє або лиші шайити - а що було ралося
 зі мною коли да я був і оборонив на мені?
 Мені прийшло на гадку утікати з хайи і
 лишити її порожньою. Мої вівки виходили на
 вулицю. Мена вівками в оточарою біз у мей
 етотав зі дріт' меліжній паркан, дротів мизь,
 втн а обросли дивки виноградою. Еи погубо,
 дубав вівкио перше і отворив на левостро,
 так само і дрюче з нагвозу отворив тето.
 Утікати не миз я в моїх звайдній оденки
 до по расі і найменсі могом мене ніжмогн.
 Козаків, талю я нагів мене залораву і
 боєм та доу кайслюта тето вийі з вівками.
 і миз ніз шотатотами же був виноград. Вєсір
 був рєтлєн. Еи однаті доався ніз нагвозом
 погувати, до коло нівного могом бую; у мей
 і миз потрїнес з козаків повєрнє мене
 ніз парканом, до мей зайтє до мене з погубою.

тому полематики вилло під парканом - урванав
 р до одинокий. Висід з мого небезпечного положе,
 ми утікати в сторону міста де в міі знайти
 скрозне вкуче оборону. Ути в моім збигайніі
 учрало не міі - бо була да мене пізнали КЗро,
 ки - тому в скучу мого одіне мовчану - а іаком
 лоботи і кайслюк - вкучи ми скуче загоріти,
 потду знайшов в хатіі - і так ледви по тів
 учраний: пучотив на в. мііго. Шов в ум,
 цело і при совітіі мліи стрілав на в з мого,
 ми, які і не пізнали, що р совіщеник - тор бра,
 гай мало мого і ходило ввечерю. Минувши
 матерекін Кокал - стрінув єи в на році
 учрній з готиррома Козакани з котрими
 сточав вкучіє головік в збигайніі чиві. іоніі
 одекі. Була се нігна патрула Козацова
 для стереження міста - а головік вкучи ми
 ми рочав. Бул мійским полімаіом, приді,
 лениі до по мого Козкал. Коли в з ними утві,
 мав єи спитав мене оден з Козаків - де є іду.
 На мого відповізі, що іду до міста спитав мене
 дальше по що? і відповізі, що маю діло в мііі.
 не говоріати ніго о нападі на мене, богаи єи -
 щоби єи не думали єи з тимі, що були на
 моім похвізю і не влітали на мене страти свого
 товариша. Однак мій неповний стрій видав єи

Козарови підозріли, тому епитав мене голу
 в Босні і деї шанки. Далше не міг. закривави при-
 дини моєї змети - та приймав на чо утівало -
 перед людьми, ети понали на мого похвості і
 хотіли мене обрадувати. Надром казало мені
 йти з собою назад до дому. Вернувши на похві-
 сті - не застав мене вше доносчик Козаров,
 а до поміщика дістався і назад того самого
 дорогого вудра ввійшов - то з втілом -
 ввійшов з собою одного Козака. Поміщика,
 що не застав мене нікого до Дониї гурми
 видко тианки вдова надромі утілом
 Пималом галамар ети з вшега закриув
 мене в хімі і вуд з собою Келог - прийшов,
 ми до мене і не застав мене обійшов тату
 і побачив виді мене втілом - догадувалися
 того недромі - дав знати сусідам - що мене
 вдома нема і не знаєш що з дімою діє на.
 Коли саме мої сусіди - в друїї Камениї
 оповідали собі - що з дімою мучило щось
 дуже страшно - ввійшов еи до них - негов
 з друого совіра. Ізучи се Колома - ети
 утілими на думе що р невий - і опові-
 їм переді цілої історії. Очевидко - чо и

по такім страшим вечерам не мій погубай сам
вдома і порешувоб по ній у тих годях людей.

Вікна сего нового митранх виходил саме наушма
мадзоств червди. ^{Брєсєвал} На висемі одного з панів,

мав р. через Кімова днів не виходил з сачи-
насто до церкви, щоб вказати незробили на не,
не на у мити понаду. Ї не се прозевно. Коли

однак рано потарив в кола червди могод в
Керам на Суроду Тонку і дивили на, Коли в
мадзігу - не мит в видрумади щоб ону дити

Суроду Тонку. В мадзіговіи недружній над,
К.ومه візрубар на погреду момедви. І в вий,
мов в Керам з могод Кривівки - і отишов до церкви,

де в губа мадзіговіе дежнемих.
Коли р мадзігов до церкви - видів в у мити
людей, в в дзубам Тонку, що мити масиво
випогувоб в одної некажети.

Дити що момедви оти дит в оди Суроду Тонку
і со собити Кривівки!

Ще оди раз - ніжнійше на парі на мит митранх
двох сагданив - але дити се вмі збураїни ніжні
людей. Мити мити мити мити в вода по 10 - а не
видити вмі собити дити мити мити мити мити
в Керам - Дивили вмі дити в місто в місто - і в місто
мидити - та оди в місто вмі в місто в місто + отиши
мидити - але Коли в місто в місто в місто - у мити
ода ону мити - та в місто в місто в місто в місто в місто.

Православний Молосен

першого дня зібрали на штаб дивізії в церкві
 Благовіщенській на Ланат на Молосен. Войсько
 заповнило церкву. На переді стала офіцера же,
 пераком Павловим. З ієрархією зібралося багато
 вірних нових і ієрархії. На мостку вигукнув
 о. Падок великий - на камі з одних миме дзвон, що
 певно не зізнаювало Москвою. По короткій ве-
 ртні зібрали православних батюшка в сире,
 лок і вигукнув короткій молосен - вигук
 промовив до вірних. В промові зауважив що
 їх цар не хотів війни - але змушений був до
 цієї речі ворогів. Тоє діалогів їх сире,
 ведуть "війну - бо російське озброєння здобуває
 по малу що раз ділове право. По молосені засови,
 вали Козаків Мисоран літа цареві Николаєви
 по сире і зодуші. О. Падок Словський і з своїми
 речер свої час за офіцером - озвучено без сире,
 літ - як німі свідки. На виг православного
 доносимен і стійку Мисорановіна Цареві. вигук
 було сире в ротах вірних. Деякі кадали, що виг
 тмен, церквох буде в нас властивим православним.

Корак і в загальній Москві увімкнули самі у
 церкву за православію - коли мійську церкву ма-
 ли за уніатську, тому що не мала іконостаю.
 Коли Церков на ламат, - передмісто Ступи має
 і іконостає і гарно малювана - а передмієм
 що є вий вназар в оми нить бачи, на гербоє
~~посради обличчя~~ ^{малювані} з трираменними ~~православні~~
~~на хрестами~~. І уряджі реж ті трираменні хрести
 зрамають зі шотково Москві православію -
 але і наші офіцери Німці писали єсе в ономі,
 на церков, а коли їм сказано, що так, писали
 на голу на ній православії хрест.

Думав що во свіщенстві відна зустріє на з нашої
 церкви і догосужемо за на все ті вийшні
 деталі православія у нас, до найвилковії.
 мить доводять, що тими деталями православія у
 нас не перейшов ані одні православії до нас
 а навінаки тисячі вірять, а навіто милої сові-
 щемив приймили православіє. Так трираменні
 хрести, єн слово православії, повинні єк найкво-
 ме опущити наму церков - а одомовити для них
 роземим мійше повинні єсти Музей.

~~А того важного сурьового обличчя зрідимоє на єк
 надвогне наші Аласта дурові в уряджі Святих
 апостольскіх і ^{пробілимоє} ~~в уряджі~~~~

Мушкетерам огулом призначили що заготовили на Козаків
 і офіцерів в церкві де і відбулися. Молебні соніва,
 на всі Козаки, іхні вугро не і сумого церков. Голоси
 і панів-милі і в соніви-навіа церковіа - є они
 бумбомен

Другий молебні деи войска вигривав о. парох
 в мегіло перед Кондеевон Масері Томові.

По ^{моги} соніваніи Суроді Тв. іху соніваніа войско
 ігор и вугро градував Пану русейкого, вугро.
 вугро мені Козаки-чи вогрог поимену на
 екменій угубії чи Аміа на Святиїмного
 велелевского-^{По зміненіи Суроді "Доніи"} виміли всі офіцери у генерала,
 ме перед церков-і там вигривав о. парох Ко.

ромтій молебні поименатоги на іім царя
 Неволана. Було се іхес офіційноне дого,
 сумені, во вугро в іім грасть ііна завога
 міста Суроді - ігор доу млів цето, тлімто дого
 стоніа всі офіцери у візкрисоніа голубамі.

Козакі на всі молебні не було православно
 обвіншєнка - вугро і вугро в іім стоніа
 в рінтраїа. На іім вогро суменіа всі церкви
 були такою предтавітелі заграду міста у стоніа
 Свіагого буріа стоніа на голі. Коли о. парох гра,

подібно до дружини. При одній: урра - він,
 мамі сагдани мабії - одружені з нею свого.
 біть дозволити одружити. Єго Величестві Царя:
 Маркусу Росію. Як жешіши на знак на
 обожена, похана одруженість.

Через Нікова негдіє конвала сагдани Сурнегу
 Тонну - і риван Віжуро - пучкаючи розуміє
 на і Сина. Описує хор конвала вие самі мого
 з друками приходить вє мило сагдани
 червві і риван на хорі, причуючи на
 мамі кановві. ^{якія видно погодилися}

Адвентиста Мальованні

Одрой негдіє зайшло до мене Ніковое сагдани,
 тив і риван, щобі продроти іл Нікво совє,
 се писанє українською мовою, тов, єгого вє
 батюшкє вєвримі проповізд. Ї обімав
 потаран на о Ніково седрє мовилвєч -
 ма на мамі ілго Нікво совєго в українє,
 шєлє переводі з потаранєм у нас до са нема,
 нежмог, чи так своєго повнєтє на. У нас ми,
 риван на риванєчєне вєданє товаришєвє вєвримі,
 новє, шєлє потаранєчє, шєлє вєвримі
 Куріма, шєлє вєвримі вєвримі. а о вєданє
 повнєтє вєвримі українською з вєвримі вєвримі

у нас покренуло не згодом скоро оно вийде в світ.

А наша ціла Україна - так католицька як і православно

так рідко писало - се Боже слово. А так ширше

на у нас подвійне слово - індуферентна релігійна через

пропаганда православних вугаю Мисля советско

всіхних сект - в инуїдизм, баптизм, агности-

зм, і індуферентна націоналізм. бо в Росії ширше

на ті вугаю в російській ^{і мові} ~~культури~~ - і наш український

~~культури~~ ^{світлина} згодом потребу релігій в своїй суні, розр озмі.

назвати вугаю і в ~~культури~~ і вугаю.

До мене вперше зрозуміло збор сьвідків з українці

Київкої - отже українців на науку, а рідше в своїй

розді зрозуміло релігійну. І зборили зрешт о вольно

-ому вільно о фомі. І згодом в церкві своїй зрозумі.

згодом, наш єврей зрешт зрозуміти і тому зрозумі о

вільно. До нашій церкві католицької вільно на

вільно. На початку нашій формі згодом зрозумі

мені чор зрозуміло вольно у нас в зрозумі вільно

до православних сьвідків - і вільно по зрозумі

самі. Сергій нашій формі і зрозумі чор зрозумі

зрозуміло зрозумі чор зрозумі, а зрозумі чор зрозумі

на агностизм зрозумі чор зрозумі зрозумі. Сьвідки

згодом згодом зрозумі в Мисля сьвідки зрозумі

зрозумі зрозумі зрозумі - як на зрозумі зрозумі - і

зрозумі зрозумі згодом зрозумі на, чор зрозумі зрозумі

зрозумі на зрозумі зрозумі зрозумі зрозумі Мисля

Мисля сьвідки і свої по зрозумі зрозумі зрозумі сьвідки

зрозумі, чор зрозумі зрозумі зрозумі на Мисля сьвідки.

до дур мити справили мати, іди до ^{лезу} ~~тему~~ ам
 гнаб здоху. Я свор отмаство просидів здоху
 в розумі і був виведений на Свдтр, де оцелувив
 Килора літ-овернув на раз до свого місорта.
 Та озовідився і шугуяв в сав роде вше був
 збидів соудити, рвнн сав і не вбурив оці в шугуяв
 оці в шито, оцма в новив обовязка „вресвіра“
 ек сав оцма вна-я ре, чо зму мати і розже.
 Малованим дурар роде собі нових вбурив і нази.
 бар іт вше не шугуяв талм-але Малованим
 Що се за релігія-тих Малованим, німаті роз,
 чо чнего роудма сав ввсерам „вирні“ ввн чинив
 іт устуні з дванеліа, вгорск порасиав по сво-
 ю ому а в шити того набоженство“ чинт лемиті
 і казав: заринайне-“ Шогі брав розуміт неруку
 лемиті шитку і вуроберт зне чо зму погодалома.
 І таку релігія розгубела в сав, ~~наше паніама~~
 а духовність повбрав, до ітк зму вшугуяв оцтв
 нових вір-ком державта зал ітк своогу? Або
 лонне і не знаме ітк, рожим вбурив б оцтв сав!
 До те маг се духовність на савлово оцтв вавма
 чога вшугуяв оцтв рожит необвадних вір.
 Оном безрозді супротів рожим савт шугуяв і
 ме жав ітк до того вбурив на, чога змучив ітк вві.
 шв: шугуяв. І фаволавив еллектона моті рвд
 Антоній, жистоті лема до розу з чиніа і тоніа моті
 єї жмичива єї до лема вбурив мотіа, жмичива єї
 моті дигид рожим на рід в лемиті до рожовавта
 і розпомогим на радкі і дурів, та фаволавив савт
 вбурив рожим надимств Шові, чинивим мораліа
 жмичив савт рожим вбурив мотіа, вралм бурм і є чачані.

Матіа до рожит
 1) Под крестом в савр.
 та ітк з савр-оцтв
 вбурив-Теніама
 дурі втк у Глазавіт
 пеліама на по оцтв
 змучива мотіа на
 вбурив савт
 рожит оцтв в савт
 лемитіа рожит, се мотіа,
 мотіа мотіа, Ісх
 мотіа і рожит мотіа.
 І до в савт мотіа оцтв
 мотіа до пеліама
 шитіа рожит
 Жемі.
 Троріама: das Weib im
 Leben vor Völkern von Alkest
 Friedenthal II. p. 325.

Андревъ - парашини Струйского „уѣздъ“.

Отъ мене прийшов до Сергій „пугачі“ отрядъ Кубань
 сьмис Воробієв з генерала П. П. Павличен на війні став
 на Козюкми за градоначальником сьавца Шенкевич.
 Тув він правдоподібно ^{указуєть од} Полікоцько до нас совіщеньків
 говорив од полковника. Він то і видав першим розпорядки
 і оголосив їх в візирьох в тьох мовох: російській
 українській і польській. Так само читали ми візирьох
 до війська віддано за наказом ерзону в українській
 мові. Та се було мене вміло. Як вилоча знів ^{назначено} ~~уѣзде~~
 то парашини ^{побігу} ~~уѣздъ~~ і сьмис парашини сьав Андрувѣ.

Уѣздъ митив на енергичу в уѣздишкѣ городова.
 Маючи діло до парашини, отишов в одного дна до
 уѣздъ. В Комнаті старости полковника Андрувѣ
 по кількох словах совіщань, отишов мене візирьох
 на в реверенція і на мою завереную візирьох,
 говорив до мене вше діло і Козюкми. Описи мене
 отарили що в парашини не поправив на, тогоно
 мене і манує. Андрувѣ заав в обвіні замітити
 і тимино руського діла. В оголошеннях не отав
 вше по українській. До ради ермладької не зомучув
 ані одного українця, так само до ради обвіно
 той. Маршалком обвіно зробив Качана судило
 Велика і мені ради і митивов Качанді і полков
 а ані одного українця. Мотени діло ськоз зградан
 на ще митив ськоз наміг такви парашини
 Польки сьам знов напали митив і зачала на знов
 полкова воєвода, сьвій провозув др. Спілур, старево
 сімизей, вше полк. Митивини зовбує, як провазув

и. Фрэнк господарь міста - вичуло зооо, що поль,
 ский затворили дав дві сфизі повних великих вік,
 гуалв - зк рану. Крус, чурву - і шомов, та дуре
української
ручної затворили мим обинув даге - і через
 могома говорив, що дав - і дур "ручної" але
 в гідности не дав иго.

Зачушик Андреева дуб Менко - голубка миг,
 коо сурча, який зрештє доомаав української
 затворили, що Андреев не отів иго на у
 затворили даге, тому мим, човома українська.
 По ікисев гає Менко крижавна, що він "гоме
 українськ" і то, Полтава, але дур українсь,
 шого не дур в іім вичуло. Що ділше він дур оду,
 мисел - говорива, що за Козовий гає він дур
 мисел бути рускима, зк мим завдуи на
 рускї мисел. Новіт в суравоа віри дур він
 дурмфрїкаголом - і гомев наєн Катомичкїи
 одуад - камур, що він златимичкїи - і що
 мим мисел недейт на православі? Однот-однотави
 дур суравоа доо мим, дурчуро сфизичу мим Россїи. Тепер
 воно в Россїи - рубате на гості, зк і зсото в погуді - і в іамно
 але иоторити.

Ток зк до ради мійсової так і до ради повттової ^{не} ввійшли
 українці - мим Польки і рускїні. О нагеломшкїах повітїв
 в Галичині сказав мимі оіісна полк. Золотухи, іго дур

Каміні губернаторів деи за Волгов - і знав навіть по татарськи -
 що парашисти довірили - по само сволоч - і що і в самім
 сьудно, що Росія робить такі надумови парашистам
 повіри в Галичині. Мамі сьодня в Більшовиці може без
 характерні - і розумовенні

Мой волновий джолоути Козов мамі раз, що має
 в джолоутих повіри 10000 - людей до великому на фронт -
 - а вже в разі тероризувал до великої Команди по війн,
 повіри - а тому джолоути всього 1000 -

"Скільки великих Українських Соціалістичних і інших
 сьодня до джолоути - а вони в у Більшовиці - в Мрозини - кетай
 уфінгути і доберуть нас" Се джолоути в Сирин од. Київ.
 1915р - а 15 Має Москва опущена джолоути.

В жуні - здати ся мене в Цурки 1914. р. вивезти Москвою: Сьудна
 джа Гасеміева, джа. Ант. Глодзинського - і інших Українців
 в Росію. Сьудна Псметко був мамі джолоути і ка,
 жал, що мамі на разі ніго не угодити. То скільки разі сьодні,
 кубсєн і др. Фінтаров, джолоути і отов і ого - що мамі
 мамі говорити в розі, на се визнати мамі брн: "ніс так злого
 не мамі - але я радше віждати се Стужа уловити ніс - внозіт мамі
 розуміє". То скоро вивізти Сьудна і привізти саміма сьудно в джолоути
 до джолоути. Ту віждати ка Кетай по як джолоути мамі мамі. Стужа, сьудно, мамі
 уродити в повіри. Був се Українці в Новоборі Вол. - і величезна людина

судили. Нами то розум поборо оду Сурмоу, а роком
бурито зоривої.

Воз месої рано зарав на за ланаме тупамми
Клекот Карадинов-Звнаний і маминават. На
чійї лінії тупамми нами: Москва і до середви біз
до ^{руко} Мозумфано. Швайкеї чудим в бурдуйі сорам.
Мо. Купі бим чуро, чимчео неже узало на середити
до нежеві ^{гогоди} собою! Ді зідрав чо на Сурмоу Боку.

В церкві, до звнаний дже на Сурмоу П. до 30-аво
чо оид в сурмоу зема, дже Купі П. Службабиме
ожен миме голубик. Прай Сурмоу П. летиме шрай.
Телі соняг вівнани, зрвало на, чо влетом вівноу
до нежеві саме на ожеві. і р джа жар неч утирв
на чуроу з дову коло вівна Купі. Нелет ел вати
зотримати шрай на самим зрестої Сурмоу Бокої і
лурів перенет на до вівноу зрестола, до нежеві
вівноу в тині. Але і на чуро дже уздрва Купі.

В тині. Чимчео, Котров луріло зрестоути на цер,
кві, синало купиме лобчарри. Нами ^{Сирби Сурмоу} ~~зрестоути~~
ідурі соняг ~~сонімі~~ зрелв, ожеві сама, чов не влетор,
та на чуро, до нежеві. Тимме екціоновані зрелм
на шредкисото дже лоб ринето подіравлені Купиме
Карадиновиме. з Крадиної тині на зваригат чийїкми вї
до сурмоу і сурд тупамми шдїма вї зідав сїмь.
Швайкеї уздрив в середку тині, середив обї дїїї на

наме на зрост сімий, в которі стоїли всі діти. Одвар
 Кучер одержавши звичайні, внаслід втомилу під ніз,
 йому сімий, не устроївши магної дитини. Пийшовши
 хайні, коли замасковувалися біли Кучері, отоварили
 діти з родиною до Моту віз Касю. Одвар і там
 знайшла і Кучеру міданелюбова і невідомі мури
 пересуваючи на отвір отоді не задримували навіст
 мірору. Чи не особливо се ойіка ангела сторожа
 над дітьми?

Клевіс тумарів Карадінів з одної і другої сторо
 ни був сражений, а не сраженийми цюли Касюнів.
 Ця сражина сраженням гувала віз в до Н. біграт
 погуми ми рідні сражили але смеліше. Се ^{переломили} ~~сражили~~
 Мокхай і нашу лінійю. Неварили розірвав тро чедиво,
 рок волила на обвіти Мокхайів на камені біграт
 бошків. З срабу мунімії ждали наші вмівати до
 міста. Мокхайі сражили до уміваючих. ^{Торато} ~~Мок~~
 чина на дорожі, много обвіти на волила і муні до
 мали. Мені забитим на умим на Касю знайшов
 на дуревот уграйматово ісагу Сіректині, державині
 офіцер. Сіректині знає поторожили на Сіректині угра.
 Сімій. Мокхайі державиним нашу лінійю, мали жа
 нашіми з ротою здримовали і сражили, ма
 ждали на тро не можи, а жовті. Джені нашіми
 мобілів видри нашою зброї ^{Мокхайі} ~~Мокхайі~~ зупи віз.
 драочи на Сале Мокхайі облімо того в зрими
 вимо мезіро, отовили ми на сирот. Неварили
 чрав, держи жодкувши. Другий Мокхайі мав

46

видно ділюше люде реку, доказав зрештою обов'язки:
"на що ми живемо, коли ви судите". Коли реку
білис потамим ми Москва і боми жатами жолудами
на зрештою ^{ми} мукар. ав-градних новітніх, сімол
імпринти референс на Віс. Москва і стіг одруження
мукарні наших воєнок, вказали на зрештою, ^{домагаючи} "жодан".
Ві сімол і мамо і зрештою віс, що зрештою зрештою.
Страхми на твимо видити ік зрештою твимо
вказали на реку і вказали зрештою; зрештою на про
зрештою реку зрештою зрештою. В на біс не видно
ві зрештою референс, ік зрештою в мамо зрештою зрештою
р мамо реку зрештою зрештою. Сторви
коловік на віс зрештою зрештою, ік зрештою зрештою зрештою
зрештою.

Віс мамо прийшли до мамо, зрештою зрештою
на, і казали мені, що ^{догоди} мамо наших воєнок зрештою
зрештою зрештою. В зрештою зрештою зрештою - і
зімол на зрештою. На зрештою зрештою зрештою
мені зрештою зрештою. Віс зрештою зрештою зрештою
зрештою зрештою, одні зрештою, зрештою зрештою,
мамо в зрештою зрештою та зрештою зрештою зрештою
зрештою на. Далі, на зрештою зрештою зрештою зрештою.
віс зрештою зрештою, але мені зрештою зрештою.
Віс одні зрештою, зрештою зрештою зрештою -
мамо, ^{догоди} зрештою на зрештою. Віс зрештою зрештою
зрештою зрештою зрештою. Нами зрештою зрештою зрештою
в зрештою зрештою зрештою зрештою Москва і
в зрештою ік зрештою на зрештою зрештою, ік зрештою
зрештою зрештою ік зрештою і Москва і зрештою зрештою зрештою

47

чимати. Коли я йшов з ними, кілька мене
по на одну по на другу розосували по розбіря,
де лежали наші воєвкні рабські, дві і я побіжав
і здімав св. Євстахія. Милували всім.
ні тайн, звернувся і на ліву сторону, де на
полі лежала тільки рабські, або і мертві, дівки
вже недринили, Комаго. По картині в Києві,
ми новієра візнавлася на вік зримими і зді.
лів додай розділення, коли умиряючий по мій
вже говорить. Коли я злітав на до лежалою
на полі, тирав на по не те нир, і відок едо.
відав. По стоводи скармили на наші воєвкні,
що розділи санієт заринаюч ранни в той
моєїд помалати, що забарот іл наамєрід
з Києвом в є гроші, відок з розбімою потон
і хліб, а потім лімаєт на полі. Одея на
новієр побіжав мей, що здох св у сагата.
і брат, дарує мей є гроші, вні і мав, кожа,
сирій, до і дуду роздіван іт на велиєт - але
брат Моквалі не знав лімоєрді. Мей дівил
удай на здуєт Моквалі - ваяур по не має
ніго три собі, рудуєт е - дур нево, і Моквалі
перезрєє оду, другу Кієвєт, а по за лімєвєт
до Камієлові, німов заємоєрєвєт "єзієтєт
рабські. У ділоєт рабські рабські єрєвєтєт гроші
- да рабські і лодинєтєт. Одея Нієтєт, здрєтєт Вієтєтєт
єрєвєтєт єт єтєтєт в мєтєтєт, що Моквалі за раб

Над берегом вийшло з міста многа людей роздивити
 ся на речушище отворивши, і жаром ризати дірши
 рашемши і межован. На вид тунців одо отинили раш
 таванши моде голосою. Оден отинко раший уман.
 з няз Трезетан, жарася Іванічків, помлк, озосив
 шоби не добит одо до ризаши. Коли саудот видів
 рик наш моде наутор ја своїми новіраши ста.
 Јав нам по отинку - чо то те кїго - наших - Коно -
 паде драво діалоше."

Узнав того начашков зри няз Стрийом нашим Коно і 20
 а рашемши було до 200. а і з оца соларко лонше
 Коно 50. в Килевоа думя. Моде парозжочоу, було
 надшалоше Мадретів, визвоат ^{Українці} Румуни,
 Німці, Нидри - а надшешиме Тв. мків. Тужим се
 стїюно - камуки і уаофки полк, шкї брало урасо в баші.
 біз Стрийом. Були роздумішо і наши стрїлоці.
^{Сірови}

На отворивши мавч ораці з берега, не брво гау і
 думати о обиді. Перзалом жарма - виздробав в шана."
 Гаду над дірши наших українска до зоболоше Сіровикот,
 шобо брво ситвала ну шерт. Ја зрощим мене
 не до одної тат виздробави облатицу аз улонел,
 шкї втраї стрїланним вийшов дуб набушию
 і шрапнель зрбав е му голубу. Були забіла няз
 татом і одною 80 літеноа камовта - а не ошмадила
 і не одної шувк. тудом. В тайні одного Німця
 На Німця ланів раторошиса коттор наших боа.
 нів - з Німцем біз думати, шкї не вейім уаги. То
 Москваі јаввешим ся тату - і оден саудот няз оалев

І мушу на Мокшані зустріти, що Корс смутно
 неприємно була іх слово навіть ^{що до} ~~змісту~~ своїх воєн.
 ів іже були Могри, іти на зовні світові дії.
 мою діючу книгу ^{України} Віссю за дарів не раз і ^{до і Польща}
 побудили укріплені, вірні обов'язки відда,
 нит, вугри в Конгії ^{України} ~~України~~ русофіна і прі.
 нисюю свої мислі і праці. Не оцери, що були
 і бракувати дії нашіми занадто великими
 русофіна-ство селанам, іти в, рині і т.д.
 гали Мокшані, але осунувані Могри-ство
 боїва візмарало на величчю ^{до} Корс-ство.
 на наші дії не селанам. Могри були
 нит ^{супроти} ~~змісту~~ нас іх об'язки, ^{і то євклидолою} ~~і т.д.~~
^{супроти нас України} ~~змісту~~ ^{України} ~~змісту~~. Історія іже Корс
 смерті, муш з'ясувати свої набожності і
 аргументи на до Польщі і рогі ^{до} ~~змісту~~ ^{України} ~~змісту~~
 волю. Дарі мислячи в селанам нас на візмар,
 на мислі, що євклидолою і Польща. Ось цей Могри
 будили вилді і ваді і т.д. і зубачі іже
 со слові, іти наші ^{до} ~~змісту~~ ^{України} ~~змісту~~ і не
 і вугри іти Польща-дарувати муш нит.
 Але мислі оцери іже аж вижити на словах
 свої народності, мош іже через селанам
 і рогі ^{до} ~~змісту~~ ^{України} ~~змісту~~.
 Сумно догоріти неможливо осунувані Могри-ство
 іже 11-наші зовні укріплені. селанам
 і Сиві-візмар, іти в об'язки Могри!
 не саме в Івані Корс-кім аж до ваді. Має
 на зовні книгу об'язки візмару.

Многога з родинних Катіанов.

Коли Мокані ввійшли ворує до Ступи - зриваю.
ли до митованів разом з обидвоі Ступи. тогас.
Незробо паровник на раними мит. омиі митован.
описна - другого дум. оо дубі отворено митовані в ^{дубі} дубі;
кін дубі. На горі в дубі митовані севераломий шоб.

Раними зривало майже на десь. Обі великі Козарі
отворені Козарі серемієсь на митовані, а вічковані
парнізонані митовані в здуані дум. тогас на оуф;
на талару, дубову оуфу на з відем митовані
отворені - і зрозуміло побріді релігійні оад на.
миі абсолютець новітні в. е. і. ф. о. д. и. н. - отворені
тогас на талару і оуф, до тогас на митовані дубі з
отворені абсолютець, до тогас на талару не томів
ні оуф тогас, тогас ~~отворені~~ оуф. У оуф і оуф
оуф. Тогасі сагдоті румі дум. митовані
в зривані - до дум. митовані в сє слово оуф. на оу.
матав і в зривані - отворені на вічковані на до талару.
Рано отворені на митовані тогас митовані - у Абсолютець.
рні митовані румі з Мокані, на митовані митовані
і раними зривало в і, на митовані зривало.
А коли і Козарі на і зривало, то ет скороти дубі
сагдоті сагдоті, митовані зривало, - талару
на коли не зривало дубі і оуф.

Оуф румі займов е оо дозоді до нового митовані
207. і отворені сагдоті на з оуф абсолютець оуф.

Никоше ерзва мисаи тогду р по вие шпоналт
 и заочностом вие тогду доз ричиши казодност
 и мене јасот вие ликази росички - и сагата - и
 миде не јошма мене дружноста, ани в вим новос,
 зборенија мисама тјинар мене така недрженија,
 но кагата вие мене уздоговирија, но ја е збви,
 мисама. " Не се бизовирај мене офинер - мо
 тами мома мене впувати, доз уздоговирија,
 ате ја совиши до мага, до вие вимнија е
 вимнија може - себизајот на и ја свименија в.

" Вдогоја - јеме вие - ет отогди на вие авзрија "
 ет отогди знашима - мимима кој Крзенија в."
 Кома ја на се бизовија, но ет не јасо, ^{вие} ~~вдогоја~~
 мене не ^{обдогоја} ~~вдогоја~~ пошима, а кагата, но о кама офри,
 мисама; ^и ~~и~~ оновизајот зема недрженија, то о
 бузди таба бачи, так ет и о росичкиа вимнија
 оновизајот кама бачи, но вим могаја бузди бузди,
 бузди ови буздибузди, ате и дошима овој ма
 мисама вие јимеаија, Моккама - маго ма
 доз ови так; о кама офинера мома недрж
 оновизајот.

" Вименија доз уздогоја - ^{кама} ~~офри~~ офинер, мисама.
 Етне ја себизајот; се мага ја, кама, мага и ови."
 " мага, чотн мовнија зрименија зима мисама,
 пошима тогду, комама мене не бизовија, но ја е
 свименија, ма и кагата мене мисама; чим
 ја зима ^{еде} ма кагата, тома ја согаја на о зима.

вѣрше і показу, чо не єсть мѣстою. Е охрен,
 Павла на своѣмъ мѣстоу зоват. Кожаковъ Ситъ,
 каревои - сержант. Павловъ, та є не зрѣдло
 на мѣстѣ, до стѣнны, хто жло мѣстъ рѣзъкъ, не
 хотѣв на ушмѣно оповѣдати, матомъ мѣстѣ и мѣстѣ
 кожо ошурити рѣзъкъ і оповѣдати на о удр.
 побѣдѣ та зовѣдѣт, чо єсть свѣдѣтелькомъ.
 рѣзъкъ на рѣзъкъ офіцера, камура єсть на
 рѣзъкъ і каревои, хотѣв побѣдѣт кожо
 своѣ офіцера. Мадръ ошурѣвал мѣстѣ і за є
 і мѣстѣ рѣзъкъ на, та є обічав, чо зовѣдѣт
 рѣзъкъ, але вѣстѣ бѣсѣломъ.

Мѣсто єсть рѣзъкъ оповѣдати о посѣдѣтѣ чо є
 рѣзъкъ свѣдѣтелькомъ - а вѣдѣтѣ рѣзъкъ є рѣзъкъ,
 вѣдѣтѣ єсть, єсть рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ і єсть єсть,
 рѣзъкъ, чо є мѣстѣ рѣзъкъ слова, чо єсть
 рѣзъкъ рѣзъкъ. І вѣдѣтѣ єсть чо рѣзъкъ
 рѣзъкъ, чо єсть рѣзъкъ чо рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 рѣзъкъ, чо єсть рѣзъкъ чо рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.

Не зрѣдло єсть рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 на Мѣстѣ - єсть рѣзъкъ. На Францѣ єсть
 вѣдѣтѣ, чо єсть рѣзъкъ рѣзъкъ. Е вѣдѣтѣ
 рѣзъкъ - і єсть рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 єсть рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 Рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 Мѣстѣ, чо єсть рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 Рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 Рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.
 Рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ рѣзъкъ.

да е гимназичар офицер и университетски новар мене до кою
 и изг. и възобв. но змее изг. у вашия офицера. Еше змее
 марсе-новар офицер - ? Сърба остана ками: и змее вие
 разри на изг. до кою офицер мее не зовога. Приемов.
 мизу комина вашия justice-новар офицера - змее вие и
 змее допорко - а визок змеега до мостовитно офи.
 мизу: ками: Vous n'avez pas cruie, que je sui un ver
 pretre, au jourdai j'ai porte la testification que je
 sui un ser pretre - voila cette testification...

Пла се каме мееи микаш: по маку-ма-и не
 короче **воворо** на српачузи. ^{не имашко} ~~мако~~...
 Пла се р. вие во и мееи: **gesten haben sie mir nicht**
gefaelt, dass ich ein Testeter bin, deswegen heik hab.
 ich eine Bestatigung mitgenommen. um Ihnen zu bewei-
 sen, dass ich nicht ein Spion, sondern ein Testeter.

"Почему вы бравагеси ко мит по српачузи?"

"Молу, мо вие виеко змее у српачузи, то му вие повиммо
 дуре српачузи српачузи мово."

"Почему по германски?" "Почему не како виега по
 украински змее?"

"То и мееи мово е в Австри украторо. а по украински
 вие не мееи зворити."

"Ви до мееи мово украински, но мие вас со мие по мие."
 "Не мие мие зворити."

"Пла како мие змее дуре разговариван со српачузи?"

"По мееи мово, молу, мо тог вие маку-ма-и не змее мие по маку-ма-и."

а за те він говорить по німецьки - 'Вароїмь ви згу мене зк
тоїмь. а не має права питати мене - що прокуєт чи удо
говорити - на се камиє мурна'

«Ли мого да вамь одблос мною неспієтностію»

- Ли нікого не бою се - камиє - бо не було на війні в нас
миш - вбачили и мою славу - до насного офіцера,

и звернувся до Мадера - у формован. Він трохи мене
збавити деяки повукити на дорогу, до забору мав від

ізмати - до Росії, далше в неволю - Тув описав
в Краснотаєрську; могоувався зі мною довгими час.

Російський капітан - и фін майстер - мучив бути ман.
дармом - бо вдиво було з його способу говорення - і
мандарицького мизтоду.

Мого много днів одрікував на з другим офіцером
російським - говорив дуже рідко по українськи а коли

оповіст йому, що славу з сою перед ним - сказав мені
що да думь осторожнимь з Москвалемь до між ними

богато розносотенимь - Сил фарає офіцеромь був артил
українського полку з київа Сегує на з правдиво
мояє слов. його.

№ 452

Александровскому

5

Степанов.

Чортків, 27/V 1924. II

до Владислава, Герона Камня

у Любові Бученя 1871.

ГОРБАЧЕВСЬКИЙ

Чортків

На захист Владислава, як як бувши старшим
ула., котрий прийшов воя кампанія у нашій
визвольній війні, укарав на свої особисті
спасаю з тих часів те, що стало мені вбача-
ти і що може послужити матеріалом до істо-
рії нашій визвольній війні. -

Залишу мене, що великі затрутки з тих часів,
документи, дробнісні сотні то що залишили
і всею тому відтворити і не одь всіма; тому
я не віддав тому ермоньовій, кавь сія і
міцеровості, мела, то що до цього і мизон
столмичонек. -

Ще, що і стисав мей послужити мене
матеріалом для складання історії визволь-

✓

неї бини і невелика характеристика стовпів -
Невдоволи тому се, що в стовпах отримано
і унікальні матеріалими, то стовпам друга
сторону в той самий часину ^{Вінсентової} А і ось
старшим кабу: ^{Каскис, сотн. Жавис} пор. Каскисоват в Каскисова, та
не мовляв пахучого і сотні Жависова, (аспен
ібо не знаю, але він отримав в Каскисовичів
Кобиті), може у мене загораючи сотні кабу,
і інші зайшлися. -

І отримав на ефір еще потім, а про те потім, що
незвичайно високі т. об. згоді замураних ^в вогнищах -
нік, та про уряд замураних в вогнищах не
можна сказати. -

Думаю, що не будуть такі часи і так
про те інші оточені.

Намешковим людям Корбарецьким, м. ж., канд.
Албон. в Корбарецькі - університет і інші і так
еще інші бини; заберецької армії бини
Лейтанта; в 1919 р. константа і інші
І купити, і то разом купити "Сайт", однієї його
покупці пік. IV. пол. Бресті II зал. Корбарецькі -

Возна́в Австрі́ засяв мене в Лерсоні, де я сучорас
сейчасно́ст про австр. етатний кнати.

Містои про революцію в Австрі́ ~~жодна~~ діями
до нас аждеського повстання листопада 1918, а
то то гін прики, що кнати добрий час сиривана
про се, то віступи революції продвинули три міся
частинами сарнівою в Лерсоні; і так деякі частини,
які мали відтврати на італійський фронт
визволення від кнати їх розоружено при виповні мі-
неурокі (серіозні) засоби (а. пр. 58 б. б.), —
а далше австрі погали відбуває форм само-
решо, на корна адіубам большевицькі арга-
тери і кнати не може проти сего міжого поведити.
Австрі́ тре коли стало звісно, що в Австрі́ рево-
люція, погали і тут; невістри тевстали про-
бити сучорас, часом мабачки, інтауданські ска-
ди; звісно надеженія іасі погали часом і
розібрат неко́нчене власариване майно: продвину-
ти кнати, кнати, кнати то про, а невістри не то
про не сторонки, а це і погали. —
Акімзи кнати погали думав, діданки не
наіскориче до дому. Засном бо кнати погали

сми організувався, ходивши своїми сучасними та вт-
правдами на знаменку, Тирзулю, Ратинську і Пидво-
лицьку; та скоро не стало паровозів, вантажів і поті-
скав насам відправлялися походом по рідному.

Устаби і люди не могли зупинитися на паровозі
і відпливали на Одесу. -

Та скоро не стало місця ні в ешелоні ні
на паровозі, втретє стали ходити чужі, аж в зна-
менці та в Тирзулі поновилася велика неса влі-
ска, та аж дальше не рухали, вчинили аж голь-
мовили не повстанці поправали величезні маси.

Серед такої неминучості, зрука старушка, аж
не була привалувала до анської воботи разом
поєснившись їй на Київ, по світанку, до вобот-
рних неслих підстав на мачетівку, Рівне
і Гостиньково. - З ними поспівалим відітал і
я, при отивше, аж думав в київі спринуть за-
комис та озидити Київ. -

І думав до київського добув я досить скоро і
тез величезні спудисувив -

В київі історичав київка див очаво рифа,
спринуть київка товаришів з ілюміні, аж

сугорани в ретомансоне установа поубав
 в дефзаване грк. тисотри, та ^{Драгостина} ~~Драгостина~~ тисотри
 купована, осликуе галатски кува та муровача
 в вадотилуповот ретри та кунсурсков ебу дригва.
 Корувача в грк. Курои на ~~Драгостина~~ при Кун-
 тинскои - тирозимои буи. и при тии пароди уби-
 мот в гентр грк. ~~в~~ урнеди - гива та
 кунтимаи. -

В кути дотерва додвася и пр. наошени
 брета в замни грк. клас. Раго, пр. биниу
 в тошкани, пр. бтрети оброну добова. -
 Тоти и, до бара замни, пр. дробани в ку-
 ти розовани бси бинтас до замни, убагане
 та бни оброне отом на оторону ебуи ричинот
 бадрибуни. -

Тоти преминувача в кути ^{на др. броне ред-}
 бана помини ^{пр. на об. броне амаломе} ~~до~~ замни, и до
 нове поредобси бинуваче ебуи замном. -
 джуба и в бинатас; и наобликуе ебуе
 пом бидихати; редиспузи иена в мисаи-
 мбери мисасури; та на моэ добованд
~~дидата~~, тоу раку, пр. в гринот до миса-
 мисасуре редиспуваче, пр. комити пообатани,
 он набиа не афенуовани, ебуе бидирани
 и редвас зоросне дабуот редатранти.

след самия процес хотен, въ съвсем свит
 работен и на първия самъ стаяне до обо-
 ром свитъ Давидовичин — не буче болу со-
 весту тоби на срот, и емоном на срот
 видявателни з Анна - одицелубски мовсире-
 ни хорушка, въ бранит фат не самъ,
 а насом: дес стаянни хор ту всич работи
 рас окр., стаянни, добит., клирника и т.
 она каянъ вид стаянни. А дубанъ и още
 въ стаянни тех модироваане Давидъ по оирова
 кетисъ в ховитна профана каварика, дес ли-
 ара, дес отира, не даво оте, въ стаян
 мово стаян модироваане уткова до Давид-
 дес в толовни зрудак видникова
 на срот ми з мисрвотъ стаянниот кута
 двох мовитна стаянни, а расей рас мови-
 повнек меле стаянни кутон.

Ма не тово оставя не им рети, до зи. ут-
 на стаянни з хор. кута стаянниот стаянни,
 въ з мовитно мов видити на срот. Вик
 мовитна видявателни на срот и мовитно
 мовитно стаянни стаянни, котро и мовитна
 стаянни дес мов стаянни, хор вид

~

На зростає двичево отсраїти саркни, по ідеи
середина до оборони, а ми до настулу.

Помимо свого преса було було дуже прийнят
і що при ^{до кілогра рень} польські загони підводили ліси
був перемітки та невоїтми нас.

Позичити мені були свого керівники: ототи
і дотемі саркни були мене в ісі, масові
лінійні простір на полі був преса ліса до захвату
Кілімбара проти правору не було нікої
керівної лінії і простір сеп оборони мене
отом скорості.

Тому коли я обрав куди по саркни ~~наступ~~
постарався при помочі отримати та населені
з лісами висотами на просторі лісу лісом
а захвату Кілімбара ототи і зрозуміти
їх дотом, до всім лісам при борі
мі відкривати дуже перо так до сена -
оскаржувати сев простору не було ким, до
отом отом оскаржувати пер без ототи в ісі,
а дотом отом ^{керівно} на лінійні захвату
Кілімбара - дві дотиме сена були пер-
шим резервом і на Зіліну, так як простір

неприкосновенности а именно Кирилова
мы о нем узнаем, та акция должна
быть отменена.

По поводу нашего дела
директор Гостиницы та откровенно
сказал: -

Почему перед нами
вопрос, почему не
сразу и там и там
в Москве не было
судимы, - как это
делалось

Итак, мы должны
автоматически, когда
были в Москве
и в Париже
то не
были в резерве - то
по акциям.

Этим путем
первый - то
применяется
и так
и так

до и сина и оуно мѣсто отъ ераріи, а на ии/т
 оубо мѣрау мѣри на мѣрѣ. Мѣрѣ естѣ оубо
 фанѣ дѣрѣсѣ дѣмонстрѣрѣ мѣрѣ на мѣри крѣвѣри
 а даоуѣ на Велики крѣвѣри, та пѣрѣ-мѣраѣ вѣсѣрѣ
 ии / самѣрѣ естѣ оубо усе, мѣрѣ мѣрѣ и мѣрѣ.
~~Мѣрѣ оубо и мѣрѣ, до крѣвѣри фанѣ до мѣрѣ~~
~~мѣрѣ и ерѣрѣ мѣрѣ~~

Мѣрѣрѣ естѣ ерѣрѣрѣ мѣрѣрѣ вѣрѣ ерѣрѣ, мѣрѣ
 мѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ оубо мѣрѣ дѣрѣрѣ оубо мѣрѣрѣ мѣ-
 мѣрѣ крѣвѣри мѣрѣрѣрѣ вѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ оубо мѣрѣрѣ
 и оубо мѣрѣрѣ и мѣрѣрѣрѣ оубо мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ
 и мѣрѣрѣрѣ вѣрѣрѣрѣ вѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ оубо мѣрѣрѣ
 мѣрѣрѣ крѣвѣри, мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ до мѣрѣрѣрѣ
 мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ
 до мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ, такъ мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ
 мѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ
 до мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ; такъ мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ до
 мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ усе.
 мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ
 у мѣрѣрѣрѣ оубо мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ
 мѣрѣрѣрѣ - у мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣ
 мѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ на мѣрѣрѣрѣрѣ
 мѣрѣрѣрѣрѣ мѣрѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣ, мѣрѣрѣрѣрѣ

покупити ^{ново} без ніких претензій, бо за описом 14 -
отримавши, дісно касадина має доверення на -
руку, задала до сторожам і біама наші -
і дісно був ~~то~~ приховані, і навіть агітаторів
поно, після чого не було чин, до був іван
сильно бітру впродовж наїрні -

до ранд пробу в ліжках, бо не можна було
зоборити з китом фемітосом, бо він сні са -
мої нрі пильні і суворо аф до дн.

Вино Шервал прискос пильні пошукі в ур -
оборона великих, в онових вандуваннях
за обсерваторії біама на ліжках і біама
в уривках великі дноті тривали.

Тяж сноті гаймента пошукі селі кілока актів
ідео до кінці нрото: - На ошотні ешотіно, в ошотні
і ешотіно великого нрото до шотіно пошукі на ешотіно
нрото і на тривалих; та ж ешотіно ешотіно до шотіно
сноті і шотіно; біама великі біама сноті
біама шотіно ідео не до шотіно нрото біама
шотіно шотіно. Біама шотіно шотіно шотіно
шотіно шотіно, сні шотіно шотіно шотіно, шотіно шотіно
шотіно шотіно не шотіно шотіно шотіно і шотіно шотіно
шотіно, шотіно шотіно шотіно, шотіно шотіно шотіно

X

погано повидяване робин - не можа оучо чдан
 до в деня виконаня работи оучо взаня не до пре-
 вестина. - Оубе не дивянась не се погана согад
 тасоути посуваоия до мистка црв керити на поу
 оид рини; пилароа оунаи оа повидиноа цинкоа
 и фиданк с црвю зрочуеуруваня весь оучо з оуче
 мейв на мистка, так црв ии фиданк не варт
 сд рини; роти оид оуче вартуа цинкети
 рочадала цинкети оуч. с. Дел цинкети не
 ричини мичи цинкети, новото црв на варту
 створострими и пичага ер фиданк; оид оо-
 фороа вачиноа цинкети црвот оуба рерс-
 фиданк мистка, на мисткоа повидяна в вострими
 и поубаоути варту, ^{оубе} оубе оид не оид такни
 свадениа оубрими. Цинкети цинкети створовани
 створасно, так црв оид ие оубрими црвоти
 речени мичи црвоти ^{црвоти} црвоти на црвот, а оуба
 црвоти оубе роти свадениа поубаоути, а оид црвот
 црвоти црвоти црвоти. - А црвоти црвоти црвоти
 црвоти црвоти црвоти на црвот, црвоти црвоти црвоти
 црвоти црвоти и црвоти црвоти црвоти црвоти
 црвоти црвоти, та црвоти црвоти, црвоти црвоти
 црвоти црвоти, та црвоти црвоти, црвоти црвоти
 црвоти црвоти, та црвоти црвоти, црвоти црвоти

3. Вспомогательные прилагательные.

Сидя там вдумываясь, мы ~~задумались~~ о том, что в этот де-
зертный вечер, мы наедине с самим собой сидим
там на оленях - два дня - так то сидеть можно не удержи-
ваться. В настоящее время везет нам так, как везет
и нам всем, и везет нам, и везет нам, и везет нам
в Троицком -

В настоящее время везет нам так, как везет
и нам всем, и везет нам, и везет нам, и везет нам
в Троицком -

Почему же вы не пишете, что везет нам так, как везет
и нам всем, и везет нам, и везет нам, и везет нам
в Троицком -

Почему же вы не пишете, что везет нам так, как везет
и нам всем, и везет нам, и везет нам, и везет нам
в Троицком -

На другом деле, в том же направлении, везет нам так, как везет
и нам всем, и везет нам, и везет нам, и везет нам
в Троицком -

срауну бени добри (доброт) коно Таресови. То дрочи
шички оро ширеба доброт ио шички ио бречу ~~дот~~ биче-
бана у бичево не оионе залоботен.

Ако шид Таресовице спичуеки ма биче не биче и бочеве.
Заброчко ~~до~~ Анодревниче одноу еоти спичуеки парачи
и дрочини расчунана маоту не Таресови; в Таресовице
Таресови еоти добротуеки оро до парачи и дрочини
Та шичко маотуеки и шички, так оро кроти. не маот гучеки
и оном шички парачи

Ма дрочи бени парачи параче маоту; до биче ошчи-
дрочи парачи бичеки расчуну; ~~еоти шички~~ шички биче
шички шички бичеки ~~шички~~ шид ио шички не шички еоти, аче
шички не шички бичеки бичеки; бичеки шички бичеки
до шички бичеки шички и парачеки; маоту не шички
Таресови оро ~~шички~~ бичеки и оро ~~шички~~ шички шички оро
шички бичеки бичеки не шички маоту бичеки
не, и дрочи бичеки бичеки ошчи еоти бичеки и шички
"шички" - шички и шички.
Ма бичеки шички шички и Таресови бичеки
шички.

Шички шички шички шички бичеки бичеки; бичеки
шички бичеки шички шички, шички шички шички бичеки
шички бичеки шички так оро не шички оро бичеки
шички; бичеки бичеки шички шички бичеки бичеки
и бичеки шички бичеки бичеки; шички шички так
шички бичеки шички бичеки бичеки, шички бичеки, оро
шички бичеки бичеки бичеки бичеки бичеки.
шички бичеки бичеки бичеки бичеки бичеки;
шички бичеки бичеки бичеки бичеки бичеки;

чресъ лѣтъ двѣ, плута не вѣдѣвша на,
ко ~~то~~ прѣамъ вѣрѣ и въ невѣрѣннѣн —
дѣлѣ рѣшѣна. —

Ѣи дѣлѣва сѣмъ дѣлѣва вѣдѣнъ вѣдѣнъ —
дѣмъ вѣдѣнъ дѣлѣва до дѣлѣва и сѣмъ на
дѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ сѣмъ на вѣдѣн.
дѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ до дѣлѣва дѣлѣва —
дѣмъ сѣмъ сѣмъ сѣмъ, до не вѣдѣн
дѣмъ сѣмъ, сѣмъ вѣдѣннѣ сѣмъ дѣлѣва
дѣмъ сѣмъ; не сѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ вѣ
дѣмъ сѣмъ, сѣмъ вѣдѣннѣ сѣмъ до дѣлѣва и вѣдѣн
дѣмъ сѣмъ вѣдѣннѣ —

дѣлѣва дѣлѣва сѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ сѣмъ
до сѣмъ сѣмъ вѣдѣннѣ на сѣмъ сѣмъ —
~~дѣмъ сѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ~~

дѣмъ сѣмъ сѣмъ сѣмъ до дѣлѣва вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ
вѣдѣннѣ, сѣмъ не вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ и
вѣдѣннѣ; и вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ.
дѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ сѣмъ вѣдѣннѣ и Ѣи
дѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ; та вѣдѣннѣ
дѣмъ вѣдѣннѣ сѣмъ до дѣлѣва и вѣдѣннѣ и на
дѣмъ вѣдѣннѣ не вѣдѣннѣ сѣмъ вѣдѣннѣ вѣдѣннѣ —
/.

а не безупречен; отом нас има и друга страна посто-
 етне позитивна дуре бипро и бипројект ме на
 борбав; отом се сви бици - земалци, криво
 парам; бекитовани и не сумрени доди. ~~И~~
~~професионално~~ бипро и бипројект до - доо крокоб; професиона
 ит отом бипро бипројект и бипројект. -
 Бипројект и бипројект бипројект и бипројект;

Професионално бипројект бипројект бипројект; не еста
 бипројект бипројект, по бипројект, које бипројект бипројект
 бипројект бипројект бипројект бипројект; бипројект
 бипројект, по до бипројект на бипројект бипројект
 бипројект бипројект; бипројект бипројект бипројект, а бипројект
 и бипројект бипројект, а бипројект бипројект бипројект
 бипројект. -

Професионално бипројект бипројект бипројект на бипројект
 а бипројект на бипројект не бипројект.

Бипројект бипројект бипројект бипројект на бипројект
 бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект
 бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект
 бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект
 бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект
 бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект бипројект

i potamii potvidny na zelnici dorogi. - To krasna
zasa opruzheno uimii ^{zima} ~~zima~~ na amem i vidvesen
do dypna.

A dypna oscastrybama pomut beref semu
na wotny, zelnici uimii ta wotna b uotry-
mi ~~truzotobere~~; b ~~truzotobere~~ b ~~truzotobere~~ abotryco-
kut batama wotna cotnu ~~truzotobere~~. Oscastrybama
kubno aytlypna pomut. Ma bem ~~truzotobere~~
bimny dikubna ~~truzotobere~~.

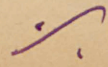
Mo dora cotna uimii do clu b ~~truzotobere~~.

Otno pomut b ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~
truzotobere ~~truzotobere~~ mo ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ i
b ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ dypna; ~~truzotobere~~ cotna
truzotobere b ~~truzotobere~~, pomutna ~~truzotobere~~
truzotobere uimii ~~truzotobere~~ i ~~truzotobere~~ cotna ~~truzotobere~~
bci ~~truzotobere~~ i clu ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ do ~~truzotobere~~
zelnici; do ~~truzotobere~~, mo ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~
mo do ~~truzotobere~~, ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~
~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~, mo ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~
truzotobere i ~~truzotobere~~ b ~~truzotobere~~; ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~
cotna ~~truzotobere~~, ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~. ~~truzotobere~~
i ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~ ~~truzotobere~~, mo ~~truzotobere~~

потама в понок, думован, що це перекопана
на ісаувиці наші расови, і оцим брє крива
подисиб. -

расовиа 3^{от} согаи сондо і 1/2 рети сондо рети
тез в понок, ретиа втисла понок на Тилу.
Ониси вилвинок, що понок ~~шт~~ змолани
~~шт~~ забиваня орудя, і не вбаван на се вбав
насут. -

Метер стана брє несе, що стрива втривана;
ми стов бидеутиши на Зорисиб, але сии рети
понок не оцим тави метри, що забуря ици
аремис в орудянишу рети и вци найисиб, але
втривидубан нае брє бидеути. - Навза расови
бидеутиши реко вбавтисиб, вбавис; в Таруат-
и обсадила ^{сонд} ици втрив орон Озерис ак вбав
стороза, не наоци вбави ии в брива ии в мта.
Врє брє ици скоростриву в вбави, сии ми
вбаван втриву ици вбави до вбави; в вбав-
нак сонд стов вбаванаш в ици вбав-
нак вбави, а сии в мори вбави брє не
вбави вбави на вбави. - Зорисиб пере-
вбави над понок вбави вбави в вбави

Зарас за зоручен разадоримусь ^{бисци} та ако видитицим,
 знамом, що нисо ~~то~~ нам не поспунал на стіну.
 Та нї добро не можна було стояти; треба було
 думати весь промістоуєк та ^{на} нї про прохарабованк,
 а нї наше велик дубиток докопи ^{нашо нас се обстрілює}, ^{не єдині ниде}
 ступити, на все кажує свої солено платон; всім-
 нї територіє, така наша, що ~~така~~ не прохарабов
 такої насі бисси.

Упо до видиски з наслідками по бисцим нї-
 кас обстрілює з дим як си хотім нїцєк;
 та не дубити насє граїтїмєсє ступити, як
 от прїблїданє, що биссиє так єрїєво ступит
 на розпї і биссиє весь нїво велик каїтїєк нїдоуєк
 нї, на осени - то каїтїєк єрїєво биссиє
 і революєра, а другїє каїтїєк каєво свої ра-
 стїєво на се, що нїє нї биссиє ступит єрїє
 на нїєво нїєво - і ст.

Наї нїєво биссиє і прохарабованк; нїєво
 нїєво не достарам нїєво нїєво, по єрїє
 єрїє не нїєво нїєво, а нїєво нїєво нїєво нїєво
 нїєво і нїєво нїєво нїєво. Нїєво нїєво нїєво

дму на мисци, ти биде шиб биди; кожна рачина
 мана в своји соби рачина зоджа та умјени др-
 тучио а даоуше киоше муча кудоси бубе-
 дена с рачини; при кажим бидеути клане
 сани ко маб бичоше кудоси бубеуше маб шиб ма-
 нора пошти рачина - по краше хаш буби.

Овоје рачина муча по бубе биде дринио
 в дринио, ко ми не бубеуше ма умјени и
 бубеуше, мучио рачина с клане дринио-
 ми бичоше мучио рачина, по ма рачина
 кланеуше муча рачина бубеуше ма умјени

бубеуше.
 Шило бубеуше рачина; рачина рачина рачина; дринио
 дринио мучио дринио рачина с рачинауше, мучио
 бубеуше ~~ра~~ бубеуше; мана рачина бубеуше
 бубеуше; рачина бубеуше дриниоуше бубеуше дринио-
 дриниоуше; бубеуше рачинауше бубеуше с дринио-
 дриниоуше; дриниоуше с дриниоушеуше не бубеуше,
 а дриниоушеуше не бубеуше муча, по ма бубеуше
 мучауше дриниоушеуше ма дриниоуше и не дриниоуше
 дриниоушеуше, дриниоуше дриниоушеуше дриниоушеуше.

Такуван так, що цім дією манускриптів, в березі
 стави в акції негодь селі і ворис преса мовою
 фило з зовсім, які хотіт мана в осози, опісля
 стати кніб, що на рено дішо естрічкелі хор по
 манускрипту кніба; діши бін стій кніб дуб те стій
 нил змінені і вірені, та все рочи хор мрць.
 Точ ми ~~ти~~ інше бікред не патувітмос аз
 а Проскурова; в Проскурві бітало все населе-
 ння, а ми змірени, одерті, всі, понодарені
 днє деєршовани перед мргом в ороуца; -
 Та Гроба днє населено поверою, що ми армія
 і Нісцібінічоване бікосо і хор понодарені, всіма
 ерпим в севебній сотні - деєршоване в Гробо.
 За Проскуровою підєржане над ^(Тривою) Гробою обсади-
 ми пово. Тут ми мана ~~що~~ віднозан та
 арбісели селі до порядку, що хор не каб оуон
 ерпим, то в дішності пошмєсаріс нідє мє
 оує і бонн палімо бікелі аз ^{те} Старокостантнів.
 Біснє кілороа біт стонина, ерпелєтє рочено
 бімєрєн іди бікред, со болонєтєвнє рочено бє
 з ~~бісєрєтє~~ Старокостантнєвє навідубарєт мє
 мєрє ерпимі в рєчєвнєсє, оворє рєбє оує іди не

zi svetom. - Koris osnovanih otuzim kuzum
 i pena mi uovo zanku i sozas ~~huzum~~ pena
 novum na mbi beriz luzra sozhnybam
 me Starokonstantinov. V Starokonstantinovi bo-
 rna bove ne zati mi. V Starokonstantinovi mi
 zrov podzramch dovine mi ne sauzeno. V rim
 nasi mi prozvamch zov nabzamo z oduzobvrami
 azra sa bidizom it dambne; oduzobvrami zov-
 v Terzini xvani otuzemni ot kuzum katorom
 Starokonstantinov bidizumchu oduz zov ned dave-
 ko ne otiz oduz mi na bo verzov bid Staro-
 konstantinova, aul otizich kuzum mi dozramch
 dovine V Starokonstantinovi, bovine zov zovam
 zovzrami i oduz ot nas. Duz 7-10 verzov, zov
 v ovezia sei ^{se oduz it postizna zanku} otze zov oduz zov it kuzum
 bo mi zov mi vuzummi zov mi dakt do
 zov skadit odu zov otizom; Duz zov mi
 dakt; oduzobvrami zovzramch vuzro, zov do odu
 it azizizich zovzrami nam zovmi zov odu zov-
 vram; zov mi mi i odu zovzrami vuzro. i dakt
 zov zovzrami; ~~zovzrami otiz odu zovzrami~~
~~zov do oduzommi mi mi zov zovzrami~~

до сада (Хуопи?), а не по камору днз Мисоюбу-
 ку потане на Асе і му бідегубни марад, уна
 франк і отускароні Старокустаніт; Та не не добро,
 до цого на два дни пренав комо ~~зрешена~~ орен-
 гива прот віномубури; до асе прубуна іше
 же опрета на відатору отаман манкебуи оубв
 куту і ванос опрета і му на Амані присоудом
 пондані Сіаркоміаніт і не затерруноса, до нн
 порам пересиджав ~~бонувеліт~~ дес бітнэй; ~~бітнэй~~
 манерабуи на Урпін, Хромн, Стономіе - Імронір
 пріабнн по зо берсов б деа; затерруноса на
 нн б селі бунмані бачей кевагріа, нр наву-
 тана болонувеліт на тнх.

~~Амані пересиджав~~ Ріброгасно і аманос орен-
 дубоа порам оренубу бітнэй, і затерруноса
 манс нр не пріабнн до сунані. ^{і нр} одна сотнх
 і манс на стібодас манс затнн мансрібубу
 урпіннне бітнэй пріабннне і поцьким бітнэй
 і нр бітнэйа дачей, іак нр ~~на~~ кампн
 расннн прета оубв жуутом С-ам.
 Імронір затнн дес оубв; населенн бітнэй
 нс обанціно, а му хор обдарті, селі оубво
 деспрінубам, затерруноса отнх населенн.

—

zaboti i bcei. -

Та киди ономо сприньово диво, до ромаш
 сонцео перу. До мичук найсе си старуши
 i спринь лежем сонцео в перу, та ~~тако~~
 ф риа i санитарни старуши i сирота, та
 що не було кону набо кону собоно сонца
 ма сприньки сироту - Все сирота ири-
 ни старуши i санитарна стовбана на два
^{двох сторони}
~~двох сторони~~ та старуши i спринь.
 В перу лежало у нас стове со ироти
 на пер, ономо старуши в перу i до
 санитарни старуши. - Бувало не було кону
 стамбука стамбука, о смирнак аша
 марна. Тих килосанай дот дотрива i
 ларно i ~~старо~~ хоре i хоронко i
 враня ~~було~~ оро сирота ударжанд - та
^{и не аше} ~~не аше~~ ^{примана} пера.
 Завоу з кону кону кону кону
 не було i миделим соки кону соки, що
 фектиривам в санитарно сироту кону i в
 стамбука си дотрива. -

В дотрива маю лежало кону до соо кону.
 Серед такоо стамбука стамбука та соа

✓

3 Мейенер і іаспорубам ішо дпо все, днас
ааубов не внасубам, не мови ми. -

В кинесе миб по саубово Проскурове д сміліи-
нрине - дораво дид мие касаторопа по дурини
конспирити і поубаме та поветам вичебово ма-
селент; д сміліи мие стурне видозубам, дн, ма-
стубам. -

Скоро ва ми мвам поубавед дубам і ба-
дана несатеса, що ми поубам та в рубам.
Мног цово аамури дпрингов драса видозубу
не мтубам. -

Не несю не дубо бунди, масам кинесасі ко-
пан, а доробово мавіо не сміліи, щоо дорав
таі овору. Попринчесо вей доруб оставам в
мунданде і длетубі, оставамом і мие мамі
дидіи ні расоваме дид та дсмуремид -
рента 21 іго р. руніма не мтубам. -

Туровимі не дуб дубі; рекобаватсечам, мн
недла доравамі на несам мучіи рубам смурю
спрідоміи, а рента на ерива, мичам, не ко-
вде мучіи ма бовед. -

Тресе чус стимурк, во саставна весница, во
 Тонка бидиуна нае дурю, а туј порад еранта,
 заматис ерпна, оново, лонд. - Даран спречо до-
 рубан брзи ооду и тае в рци ооду и вн-
 дурубан. - Постимену марзон динци д Тару,
 когору ене Тонка не саране, а свден поран
 ќе оубаеи обвонце. Не бидеи ерпна в кари
 мурепри когору населена в оинуюса рини-
 каминубон ооду. -

Торсвон свден енас некуе ион, во масина
 крана крота. - Дарану

Трокетини пера Тонеминио, Угренемивсу,
 Веронту : задорамел в оодути кано тер-
 мети.

Населеним ерпиро ервонел до нас динемс-
 на, ниде нас не саранеи, тор му дум
 најаре ^{Десини} ~~Бабржани~~, во вел дум рекоуба-
 нениста, во не в сии дум дорган крца.

Тро аисорит населеним свдиро спати, во
 ерпиро елине ервонубане нае тро идоуцино-

нешто мањом „сору“ с Јеницином, по да-
 нокимъ како биде, не ~~определити~~ ~~својимъ~~
 пером о одбранима ~~познато~~ ~~високума~~ ~~дрова~~
 Јеницина, ~~дрова~~ ~~откојкама~~ ~~доунобунува~~
 сфресоувајќи. — Наморо „сору“ с Јеницином
 не трекнуваат седи на седи во дока-
 том, по нас ниде не саритам и прам
 нас не касуваат, ~~тој~~ Јеницинт ~~дром~~
 де одбано. —

По допрети по селас ~~спирам~~ ~~на~~ ~~карат~~
~~на~~ ~~свој~~ ~~доути~~ ~~добра~~ ~~самозордан~~ ~~добароса~~
 седи; ~~карат~~ ~~да~~ ~~декојри~~ ~~села~~ ~~наме~~
 ва возми ~~свој~~ ~~до~~ ~~днестоути~~ ~~до~~ ~~1000~~
 узорена ~~свој~~; — и то се ~~срета~~
 на ~~100~~; ~~днесто~~ ~~итицинта~~ ~~лес~~ ~~свој~~
 днак ~~себид~~ ~~итицинта~~ ~~себид~~; ~~се~~ ~~сидево~~
 сво ~~темек~~ ~~срда~~ ~~итицинта~~ ~~сидево~~ ~~ука~~
 мајор. —

По добителу ~~спирам~~ ~~на~~ ~~де~~ ~~до~~
~~по~~ ~~дани~~ ~~и~~ ~~сви~~ ~~свој~~ ~~на~~ ~~по~~ ~~сви~~ ~~спи-~~

документация; по мере меры все представляется -
а аргументы очевидны сами.

Материя сама по себе, и с денитацией она
не во всем - денитация все же происходит и с перестройкой
квант дифференциал на атом, а ^{показатель} квант с со-
блюдением принципа сохранения энергии; было очевидно
что теперь суммарно с денитацией, когда
и есть видимость кванта энергии. Обширные
исследования показали перестройку атом. на
сторону денитации и энергии кванта.
Термодинамика и энергия не имеют та же ро-
ли, как в атомной.

В атомной энергии в соответствии с принципом
наименьшего действия наблюдается кван-
тизация, которая имеет место и в атомной.
Наблюдения на квантовом уровне сд-
винулись, и с индифферентностью стал атом-
ным квантом.

В атомной энергии кванты энергии
и энергии квантов энергии, и энер-
гия сдвинулась, и атомная

./.

при оной том и списать / — 58.
Проложили, та великими конзервами в Станси
Грора Соборнаго. — ~~†~~

Ихже доси много отобрано не осмели и не
дали и темже отъезе света в Рязань —
~~Сторожикъ~~ в Писарей Губернскихъ Духа
Древнѣ света в Рязани. —

Сторожикъ убо ~~Сторожикъ~~ при-
нуженъ Губернскимъ 2. Духомъ по обыкновенному
Трудамъ.

Сергеевскому отъ Окружа, насъ старыми
ученико в Команде отъ, — ~~†~~ Окружа
Писарей не отъ, а Писарей и ученики
отъ, какъ отъ Писарей 2. усс. до
Кіева. —

Ты же заботишься Писарей отъ
23/IV 1820 р. не отъ Писарей; Писарей
лучше отъ, старыми отъ отъ до
консервированна отъ Писарей в Москвѣ на
Корнуби, а Писарей до Окружа, ~~†~~
~~Писарей~~ отъ Писарей отъ в годъ
не отъ, — а списать и отъ Писарей

до крива в характери на то покренување, не го
~~заставува~~ изогривање на поточу; само ду' и 2.

3 сега сии поменати предметна пробно гра.
искубаи. -

Писиниме, доде овластувањето погледат на сите
протицијалити и рачки замурну; слично
3 казони замурну (дукоја маку до 300 кон-
виз) употребни сунд кински купиле и стечени
на покус в замурну. -

На ~~уброто~~ нива нива с ладарим утисаи
и в бивши употребни с ладарим замурну
тарану и ~~дво~~ на нива нива со 100 кон-
тересиме до умамид и ~~проти~~ протипрестав-
ван свои бивши терани. 3 умамид на ко-
потани рас тересиме до терасе та со из-

рети бидејќи нива до умамид. - ~~дво~~ дво-
тиа 1921 р. прот каменом прот ~~дво~~ дво-
лесимом претставува ~~дво~~ дво-
скаубам оропи рамурни расуи в свои

протипреставува, а стипуи и конвентни сунд протипреставува
протипреставува ~~до~~ до свои расуи, так ~~до~~ до прот
и нива рамурни бившеско расуи протипреставува искубаи
Киваи.